

KALKI

16.11.1969

40 பக்கம்

கல்கி

இருமலும் ஜலதோஷமும் உங்களை பலவிளப் படுத்தும்—இதர நோய்கள் பாதிக்கவும் இடமளிக்கும்.

வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட் அருந்தி ஆரோக்கியமாகவும் சக்தியுடனும் திகழுங்கள்

இருமலும் ஜலதோஷமும் உங்களை பலவிளப்படுத்தி, நோய்களை எழிக்கும் சக்தியைக் குறைப்பதால், இதர நோய்கள் உங்களைப் பாதிக்கக்கூடும். எனவே நவநுது வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட் சாப்பிட்டு ஸ்தூலங்கள், பரிசுயத் தளர்வு, இழந்த சக்தியை மீட்டி, உடலுக்கு நோய் தடுப்புகளாகிய அளக்கும் ஸ்டீட்டோபைரூசுடன் அடங்கியது வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட். அதிலுள்ள கிரீயோஸ்ட் மற்றும் க்வாகாசால் இருமலிலிருந்தும் ஜலதோஷத்திலிருந்தும் விவரணம் அளிக்கிறதே.

வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட்—பிசைப் நம்பகமான டாக்டர்

வாடர்பரீஸ்-தமிழ்நாடு மிமெட்

சோப்பென சொல்லவோ, சுகந்தம் அல்லவோ!

புதிய கோத்ரேஜ் லக்ஷி சந்தன சோப்!

என்ன யிந்தை! ஒரு சோப்பில் எத்தனை
சோபித சுகந்தம்! எப்படித்தான்
சந்தனத்தின் உண்மையான வாசனையை
கோத்ரேஜ் இந்த சந்தன சோப்பின்
உள்ளடைந்தனரோ! மணம்,
மணம், மணமோ மணம், கரைந்து
முடியும் வரை மணம். கோத்ரேஜின் புதிய
லக்ஷி சந்தன சோப் புத்துணர்-
வூட்டும் சந்தன சுகந்தமேதான்!
அதுவும் மிகக் குறைந்த செலவில்!

Godrej
லக்ஷி
சந்தன
சோப்

ULKA-659-1 TAM

கண்ணாடிகள்

ஸூப்பர் ஸர்ஃப் மூலம் செய்த ஒரே ஒரு
சலவை, வேறெந்த சலவைப்
பவுடரினாலும் செய்த 2 சலவைகளை
விட அதிக வெண்மை அளிக்கிறது

விசிவான ஆராய்ச்சிக்கூட.
சோதனைகள் இதனைப் பன்முறை
நிரூபித்துள்ளன. அமேசுமான
சலவைத் திறன், கண்மறைவான
அழுக்குகளையும் விரட்டிவிடும்.
காண்போர் பொருமைப்படும்
கற்பனைக்கடந்த வெண்மை.
இந்தியாவின் தலைநகர ரகம்:-
ஸூப்பர் ஸர்ஃப் (ஸூப்பர் ஸர்ஃப்
என்ற பெயர்தரித்த பெட்டிகளிலும்
பேக்கிங்குகளிலும் விற்கப்படுகிறது)

ஒப்பற்ற வெள்ளாவெனச் சலவைக்கே ஸூப்பர் ஸர்ஃப்!

(வெண்மைபூட்டும் சாதனம் மதுவும் சேர்க்கத் தேவையில்லை).

செனிய, கார்த்திகை 1 — 1969, மார்ச் 16

நாட்டின் அவசரத் தேவை (தலைவர்கள்) —	5
ராஜாஜிவின் கருத்துக்கள் —	6
பொருளியின் செலவுகள் —	9
ராமாயணம் —	20
சரூபநி ராகவ —	25
உடலின் ஊழியர் கீழ்ப்பாடுகள் —	28
இலங்கைத் தேடி... —	30
கல்கத்தா கலைஞர்கள் —	32
பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர் —	35
சாரூபநி —	37
திருட்குடிப் பிடிக்கப்போய்... —	47
பத்மா இன்று பள்ளிக்கூடம் போகிறாள்! —	54
வண்ணக் கோலம் —	62
மேலே இருப்பவன் —	65
வட்டமேஜை —	72

"கல்கி"யின் வெளியீடுகள் கதைகளில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் கருவிகளாகப் பெரிசென; சம்பந்தங்களுக்கும் கருவியாக.

கல்கி
ஸ்பாதுளடக்கம்

ஆல்போ-ஸாங்

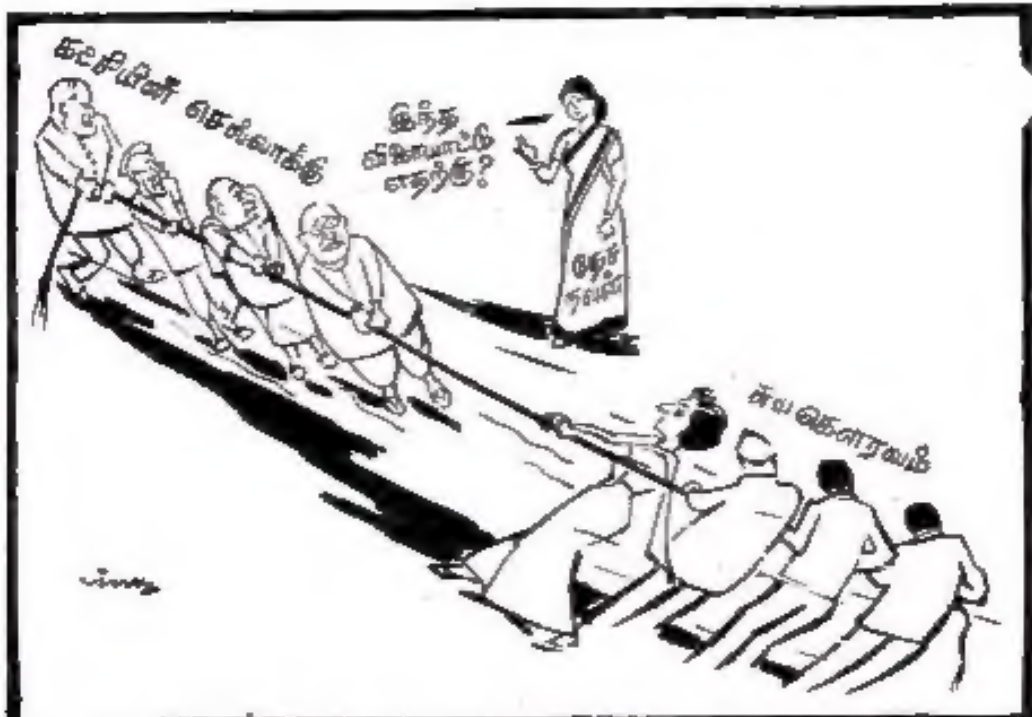
எல்லா வயதிலுக்கும்
சிறந்த டீசனிக்

உங்களுடைய உடல் வளர்ச்சிக்கு ஆல்போ-ஸாங் அலசியம் தேவை. ஏனெனில் இது போல் முதுபவர்கள் எல்லோருடைய ஆரோக்கியத்திற்கும் உடல் வளர்ச்சிக்கும் தேவை வாய் விசேஷப் பொருள்கள் ஆல்போ-ஸாங்கில் இருக்கின்றன.

ஜே. அன் ஜே. கபேஷன்
மதுரைபாத் (மெட்ராஸ்)

இளைந்தான் இல்லறைய நாகரிகம்.
 உங்களுக்கு எது வேண்டுமோ
 தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
 எல்லாம் ஒரே விலைதான்.

நாட்டின் அவசரத் தேவை

“சின்னடிக்கேட்” என்று சொல்லப் படும் மூத்த காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டித் தலைவர்களுக்கும் பிரதம மந்திரிக்கு மிடையே தகராறு முற்றி விட்டது. எதிர்பாராத வகையில் சமரணம் ஏற்பட்டாலொழிய நுனி மூத்த அடி வரை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் இரண்டாக உடைந்து விடும் போல் தோன்றுகிறது. காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி கூடிய தருணத்திலேயே, தமது ஆதரவாளரைக் கொண்ட போட்டிக் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தைப் பிரதம மந்திரி நடத்தியிருக்கிறார், காங்கிரஸ் தலைவர் தினகரன் கப்பாவுக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்காகப் பிரதமரின் ஆதரவாளர் அ.இ. கா.க.வின் விசேஷ கூட்டத்தைக் கோரினர். அது செல்லாததால் தலைவரின் சொல்லிக் காரியக் கமிட்டி நிராகரித்து விட்டது. இன்னும்பல அ. இ. கா. க. கூடுவதற்கு அது ஏற்பாடு செய்துள்ளது. ஆனால் இந்திரா தாமே முன்வந்து அ. இ. கா. க. தில்லியில் இம்மாத இறுதியில் கூடுமென்று அறிவித்துள்ளார். இம்மாதிரி போட்டா போட்டி ரீதியில் பிரதமர் கோஷ்டி நடந்து கொண்டது கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் நலனுக்கும் விரோதமானது; எனவே, நடவடிக்கைக்கு உரித்தானது என்று கருதி பிரதம மந்திரி உட்பட சர்க்கார் தலைவர்கள் வலகுக்குக் காங்கிரஸ் தலைவர் நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார். ஏற்கனவே, மொரார்ஜி தேசாய் உட்பட சின்னடிக்கேட் ஆதரவாளர்களான ஐந்து மந்திரிகளை விலக்கிவிட்ட பிரதம மந்திரி, மிக நேர்மையாளர் என்று போற்றப்படும் ரயீல்வே மந்திரி ராம் சபாக் சிங்னைச் சென்ற வாரம் பதவி நீக்கம் செய்துள்ளார். அதிகாரபூர்வமான காரியக் கமிட்டியில் அவர் ஆதரவிலிருந்தார் என்பதே இதற்குக் காரணம்.

காங்கிரஸ் மேலிடத்தில் தொடங்கியுள்ள இந்தப் பிளவு ராஜ்யங்களுக்கும் பாதிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. அவற்றிலுள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார்களும், பிர

தேச காங்கிரஸ் கமிட்டிகளும் கோஷ்டி ஆதரவாளர்களாக மாறுகின்ற நிலைமை வந்து விட்டது. மத்திய சர்க்காரில் மட்டுமின்றி ராஜ்யங்களிலும் சர்க்கார்கள் பலவேமைடைந்து, நல்லாட்சியின் தேவைகள் வெகுவாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நிலைமை தமக்குப் பாதகமாகத் திரும்பினால் வேராக் சனபனங்க் கலைத்துவிட்டு இடைக்கால பொதுத் தேர்தலை நடத்துவதற்குப் பிரதம மந்திரி தயாராகி வருவதாகவும் பேசப்படுகிறது.

காங்கிரஸின்” மேலிடத்துச் சண்டையைப் பற்றிய தகவல்களும், ரெஜிஸ்ட்ரர்களும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் அளவுடம் நிறையக் காணப்படுகின்றன. இத்தகை கூச்சுறுக்கும், சண்டைக்கு மிடையே சில நல்லவர்கள் அடிப்படையப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். பாரிமெண்ட்டுக்கடிய ஜவநாயக ஆட்சிமுறை பழுதின்றி காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். நல்லாட்சியை, வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். மக்களையும் அவர்களது கேட்க நலனையும் பாதிக்கின்ற உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுக் கொள்கைகள் சிறப்பாக அம்மய வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரி வருகின்றனர். அரசுடைமை ஆதிக்கத்தைத் தடுத்து அனாதை வெகுவாகக் குறைக்க வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் கவலை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

தங்கு தடையின்றி முழு அளவில் பொருள் உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டே போவது அவசியம். அது இல்லாவிடில் மக்களின் கேட்க நலனும் பற்றிய பேச்செல்லாம் வெறும் கொடி மாகத்தான் இருக்கும். எனவே, உற்பத்திப் பெருக்கு னைக்குவதற்குப் பாதகமாக இருந்துவரும் தடைக்களை விலக்கி ணைக்கமரிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் பாடுபடுகிறார்கள். தவருள் அயல்நாட்டுக் கொள்கைகளைச் சர்க்கார் பின்பற்றி வருவதால் இந்தியாவுக்கு

வெளிநாடுகளில் அவமானம் விளைவித்து, அதன் நஷ்டங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அவசரமான தேவை என்ன? இப்பொழுது வருத்தும் பொருளாதாரச் சீரம் நிலைவிடுவதற்கு நாடு மீள வேண்டும். அதற்குத் துணை புரியக்கூடிய புத்திமதினை அறிப்பதற்குத் தகுதி உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கெட்டு போனவர்களைப் பெறுக்கூடிய நல்ல சர்க்கார்தான் இன்று அவசரமாகத் தேவை. தமது

சொந்த அறிவாரத்தைவிட நல்லாட்சியில் அதிக அக்கறை உள்ள நல்லதொரு பிரதம மந்திரி மிக மிகத் தேவை. தமது பதவிகளை வேபே நாட்டினுள்ளவர்களைக் கொண்ட மந்திரி சபைக்குப் பதிலாகத் தேச பக்தர்களைக் கொண்ட சபை தேவை. வெறுத்ததெல் லாம் பால் என்று நம்பும் மக்கள் தற்குக் கூடிய அபிமானத்தைக் கண்டு மதிமயங்கித் தவறுகளை இழைக்காதபடி பிரதம மந்திரிக்கு மந்திரி சபையினர் காப்பாளராக இருக்க வேண்டும்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அமெரிக்கா தொழிலாளர் பெருகிய சமூக சபை. ஆனால், இதற்கும் தீவிரமும் வழித் தொடுகின்றது என்பதை புலப்படுத்துகின்ற விளம்பரமொன்று ஒரு சஞ்சிகையில் வெளி யாகியுள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் அந்தத் தேசத்தில் 17,300 கோடி காலன் கழிவுப் பொருள்களும், சாக்கடை நீரும், நீர்நிலைகளிலும் ஆறுகளிலும் போய் விடுகின்றன. நீர்நிலைகள் அகத்தப்படுமே வேகம் பரப்படி யாக அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. அதைப்போன்றதொரு நிலைமை இந்தியாவில் ஏற்படும்படி விட்டவாகாது, நிலைமை மிஞ்சிவிடு னால் ஆவன செய்ய அப்பாக்கைத் தடுக்க வேண்டும். பெரிய அளவில் தொழில்கள் வளர்வதன் விளைவுகளைப் பற்றித் சேன்ற நூற்றுண்டில் சர்ச்சித்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். ஆரம்பக் கூறியது எவ்வளவு தூரம் தடை முறைக்கு இவ்வளவு புத்திமதி என்பதை நாம் இப்பொழுது உணர் ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

★

அணுகுண்டுகளையும், அந்த வகையைச் சேர்ந்த குண்டுகளையும் உற்பத்தி செய்ய வர்கள், அத்தியோகப்பூர்வ அமைப்புகள் குண்டு களை எதிராளி உபயோகப்படுத்ததற்கும் தடுப் பதற்கும், மிரட்டி பயமுறுத்தி எவ்விதத்திலும் பயன்படுகின்றது என்று சமாதானம் கூறுகிறார்கள். ஆனால், இந்த உற்பத்தி, எதிர்பாரக்கும் நல்ல பயனைத் தவிர கொஞ் சங்கூட விருப்பத்தினால் விளைவதும் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அதாவது எதிராவியல் பாசனையினும் மேற்குறிப்பிட்ட ஆயுதக் களின் உற்பத்தி பெருகிக் குவித்துப் போகிறது. இந்த ஐயகுண்டுகள் ஏற்படுத்திவிடும் நிலை மையை சாப்போபாங்கோமா தராமன் மான் என்பவர், "உடவுளாக நடிக்கும் மக்கள்" என்ற புத்தகத்தில் விளக்குகிறார். அவர், அணுகுண்டுகளுக்காக் மேற்கொள்ளப்படுமே ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் வேறொரு விசித் திர நிலையை உண்டாக்கி விடுகிறது என்று கூறி அதை விளக்குகிறார்.

சமயம் பெற உபயோகமாகும் என்று மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கையே அணுகுண்டு ஆயுதப் போட்டியைத் தாண்டி விடுகிறது!

அணுகுண்டு பக்தர்கள், தங்கள் கருத் துக்கு ஆதரவாக ஒரு புதுக் கொள்கையை வளர்த்துள்ளார்கள். அதாவது இந்த அணுகு

ண்டு உயிர்பெற்று மனித விருப்பு - வெறுப் புக்கு ஆப்படாமல் கலமாகவே வளரக்கூடிய தன்மை பெற்று விட்டதாம். அதன் வளர்ச் சினைத் தடுக்க முடியாது என்று கூறி வருகி றார்கள். எனினும், ஆப்பென்ஸ்தைமர் என்ற அணுகுண்டு விஞ்ஞானி மட்டும் நிலைமையைத் தெளிவாகக் கூறியிட்டார். "என் அயிர்பிராயத்திலு் பொறி இயல் துறையில் மனிதத்தைக் கவரக்கூடிய தன்மை எவை காணும் போது, அதன் வசப்பட்டு அதைப் பயிழைப்பாகச் செய்து முடிக்கும் வகையில் நிம்மதி கொள்வதில்லை. அந்தப் பொறி இயலில் வெற்றி கிட்டியபின்னதால், அந்தப் பொறியை எப்படியும் பயன்படுத்து வது என்ற சர்ச்சையில் இறங்குகிறோம்." "மத்திரங்களைப் பயன்படுத்தக் கிருக்கும் மனப் பாங்கை - பொறி இயல் துறையில் ஏற்பட் டுள்ள மொகம் - இந்தப் பேராபத்தான நிலைக்கு உணரக்கொண்டு வந்துள்ளது. அதாவது உட்கொடுத்த முடியாதபடி, இயற்கை பூதம் வளர்த்து விட்டிருக்கிறது. உயிரினங்களையெல்லாம் மிகக் கொடிய உயிரின மான மனித இனத்தையே அழிக்கத் தோள் திருந்த போக இயற்கை பூதம் இருக்கிறது! தடுப்புக்காக என்பது மாண்பு. எதி ரானியை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யத் தூண்ட வே - அணுகுண்டு உற்பத்தி பயனுடையது!

★

தாம் தமது தனிப்பட்ட வாழ்வில், பயனைத் தவிரக்க முடியாத துணையாகக் கொண்டு வாழ்கிறோம். அதே போல் தமது தேசிய வாழ்விலும், அணுகுண்டுகளைத் தவிரக்க முடியாத துணையாகக் கொண்டு வாழ்வோ மார்கள். - இவ்வாறு அணுகுண்டுகளை உற்பத்தி செய்வதில் அக்கறைபுள்ளவர்கள் வாதாடு கிறார்கள். மனிதன் கிருஷ்ணத்த துரப்பாக் கிழந்துக்குப் பணித்துப் போவது அராவாகக் களை ராஜ்யை இலாக்காககளில் மனப் பாங்கை மட்டுமல்ல, ராஜ்யை தவறாட உற்பத்தியில் கடுப்பட்டுள்ள தொழில் துறை வாள்கள் மனப் போக்கும் ஆதவாகவே இருக்கிறது. தனி மனித வாழ்வில் இறப்பு தவிர்க்க முடியாததாயினும், சாவினை என் வளவு தூரம் தவிர வைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தான் வைக்க முடிவது கம் என்றிர கெத்தைகள் மூலம் முயற் திக் எடுத்துக் கொள்கிறோம். மரணத்தினால்

ஏற்படக் கூடிய பின்விளைவுகளை மனத்தில் கொண்டு ஆயுள் இன்ஷிபரன்ஸ் செய்து கொள்ளினோம். ஆகவே, அந்த ஆயுதங்களை மனித வாழ்வுடன் இணைத்துள்ள மதவிருடின் ஒப்பீட முடியாது. மனிதன் சிருஷ்டித்த தூர்ப்பாக்கிய நிலைகளை, தனி மனிதனுடைய தேசமாயினும் புத்திசாகித் தன்மாக நீக்கியே தீர வேண்டும். மனிதன் உயிர் வாழ்ந்திருப்பதைவும், பண்டாட்டைக் காப்பாற்றுவதையும் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வட்டியைத் திறைவேற்ற அரசியலாணவற்றைச் செய்ய வேண்டும். தற்போது செய்து கொள்ளும் திசையில் "தயிர்த்த முடியாது" என்று கூறிக் கொண்டு செல்வக் கூடாது. நாம் வணிகவியல்களைப் பின்பற்றவேண்டும். வியங்குகள் தம் இனத்தைச் சேர்ந்த பிராணிகளைக் கொல்வதில்லை, மற்ற இனப் பிராணிகளைத்தான் தாக்குகின்றன. வியங்கியைத்திரித்து பரிணமித்து வந்த மனிதனின் (அதிவு, வியங்கியைத்

தின் இயல்பான உணர்ச்சியை விடக் கீழானதா, என்ன?

★

*ஏ. எம். தீபுலம் அவர்களுட்குப் பிப்போர்ட்டு" என்ற பிரபல அமெரிக்கப் பத்திரிகை, மேற்கு ஜெர்மனியில் பதவிக்கு வந்துள்ள (சோஷலிச்ட்) லெவி பிரான்ட், சோஷலிய வழியில் பிரமிப்பூட்டும் மாதுதங்கள் செய்வார் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார். ஏனெனில், கூட்டுச் சேர்த்து கொண்டிருக்கும் "பிப் பொய்மிராடிசு" கட்சி, ஜெர்மனிக்கு இன்னும் அதிக சோஷலிசம் கொண்டிருக்காத மிகக் கடுமையாக எதிர்த்துக் கொள்ளுகிறது. மேலும், மேற்கு ஜெர்மனி, உகலிதள்ள சோஷல அரளாங்குகளில் மிக அதிகமாக அளவு சோஷலிசம் திட்டமிட்டிருக்கிறதென்றிருக்கின்றன. ஆகவே, சோஷலிசத்துக்கு அத்துதரையில் வேலை செய்ய தற்கு ஒன்றுமே விட்டு வைக்கப்படவில்லை.

என்ன சேதி?

விசைத்தறி வேண்டுமா?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உற்று நலம்பாடுகள் என்று பெயர் எடுத்தவர்கள். இதன் விளைவாகத்தான், தி. மு. க. பொதுக் கூட்டங்களில், மாநிலங்களுக்குப் பதிலாகக் கைத்தறித் துண்டுகளைத் தயாரிக்கும் அணிப்பிடிப்பு என்ற சம்பிரதாயமும் ஏற்பட்டனவற்றை.

இப்படி வெள்ளைக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உற்று நலம்பாடு இருந்தவர்கள், இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் 12,500 விசைத்தறிகளை ஏற்படுத்த இணைக்கியிருக்கிறார்கள்.

சென்ற பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக மத்திய அரசும், திட்டக் கமிஷனும், தமிழகத்தின் விசைத் தறிகளைப் புதுத் துலக்கம் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் காவிரியை அரசாங்கம், விசைத் தறிகளைப் புதுத்திருக்கக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிழைப்பில் மண் விலும் என்று பலத்து அனுமதிக்காதிருந்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது தி. மு. க. அரசாங்கம் விசைத் தறிகளை உபயோகிக்க அனுமதிவளிக்க முன்வந்திருப்பது விவரம் அளிக்கிறது. ஆனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று கூறுகிறார்கள்.

1952ல் கைத்தறி நெசவாளர்கள் தீவிர மிக மோசமான கூட்டத்தை அடைந்த போது, அவர்கள் கஷ்ட நிவாரணத்துக்கு தீர்த்தர பரிசாரம் அளிக்க வழி வகை என்று கண்டு, அதனைக் கூட்டாளியில் திறைவேற்றியும் வலத்தார், அன்று முதல்மத்தியியாக இருந்த ராஜாஜி. அதாவது, கணர போட்ட வேட்டியும் சேன்களும் உத்பத்தி செய்யும் உரிமை பரிபூரணமாகக் கைத்தறி களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்ற ராஜாஜி. ஆனால் மத்திய கூட்டி அதனை ஏற்காமல் மில் துணிகள் மீது சென் வரி விதித்துக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுவதாகப்

பெர் பண்ணி வருகிறது. இது கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் ஒரு சிறிய பயனைத்து வருகிறதே தவிர சங்கங்களில் சேராமல் வெளியில் இருக்கும் வட்டிக்களைக் கைத்தறி நெசவாளர்களைத் தீண்டுவிட்டன.

இப்பொழுது தேச உடைமையாகவப் பட்டுள்ள பாங்குகளிலிருந்து கடனாதவிபேத நெசவாளர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரத் தமிழக அரசு விசைத்தறிகளைப் புதுத் துலக்கியிருந்தால், அது விலக்குமே பயனுத்யமென்று பரவலாகக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தீர்த்த உதவி செய்ததாவது. பொதுவாகக் கைத்தறி நெசவாளர்களின் கஷ்டம் அதிகரிக்கவே செய்யும். ஏற்கனவே இரண்டரைக் கோடி ரூபாய்க்குக் கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடப்பபதாகத் தமிழகக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் சில நாட்களுக்குமுன் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். இத்தகைய விசைத் தறிவை அனுமதிப்பது உசிதமா?

அத்திய முகதனம்

இது நாட்டின் பொருளாதாரம் பெருக, அத்திய முகதனத்தை முதலீடு செய்ய நல்ல வாய்ப்பாகக் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாட்டில் தொழிலும், வேலை வாய்ப்பும், பொதி இலவ் அறிவும் பெருகும் என்பது பொருளாதார சாஸ்திரத்தில் அளிக்கவாய்ப்பு உடும். ஆனால் தம் நாட்டில் சென்ற சில ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த வரும் கொள்கைகளும் தடைமுறைகளும் அத்திய முகதனம் இத்தாட்டில் வரவிடாமல் செய்வதாகத்தான் இருக்கின்றன. 1968-67ம் ஆண்டில் அத்திய முகதனம் நம் நாட்டுக்கு வந்தது 38.6 கோடியாகும், இந்த 68-69ல் எவ்வளவு தெரியுமா? 18.6 கோடி ரூபாய். எவ்வளவு குறைந்த விட்டது பாருங்கள்!

ஒளிவீசுவோரின் மதிப்பு-
ஸன்லைட் தரும் சிறப்பு

ஸன்லைட் சலவைவயின்
 ஒளியே ஒளி. மற்ற சோப்புக்களைவிட
 தூய்மையிற் சிறந்தது ஸன்லைட்

பொன்னியின் செல்வன்

ஐந்தாம் அத்தியாயம்
ராக்கம்மாள்

அமர்
தல்கி

பழுவேட்டரைவரும் பார்த்திபேந்திரனும் சேர்ந்து கடற்கரையோரமாக உலாவச் சென்ற பிறகு நத்தினி சிறிது நேரம் தனியாக இருந்தாள். கடல் அலைகளைப் பார்த்தவண்ணம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

“ராணி அம்மா!” என்ற குரலைக் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள். கவல்கரை விளக்கின் காவலர் தியாக விடங்கரின் மருமகள் அங்கே நின்றாள். “நீ யார்?” என்று நத்தினி கேட்டாள்.

“என் பெயர் ராக்கம்மாள்!”
“எங்கே வந்தாய்?”

இதற்கு மறுமொழி சொல்லாமல் ராக்கம்மாள் நத்தினியின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

“என்னடி, பார்க்கிறாய்? என் முகத்தில் அப்படி என்ன இருக்கிறது?”
ராக்கம்மாள் திடுக்கிட்டு, “மண்ணிக்க வேண்டும், அம்மா! தங்களைப் பார்த்ததும் இன்னொரு முகம் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. ஆனால் அப்படி ஒருநாளும் இருக்க முடியாது” என்றாள்.

“என்ன உளறுகிறாய்! எது எப்படி யிருக்க முடியாது?”

“அந்த ஊமை வெறியானுக்கும் தங்க ளுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இருக்க முடியாது.”

“அவள் யார் ஊமை?”

“சமத்தில் ஒருத்தி இருக்கிறாள்; என் மாமனாளுக்குப் பேரியப்பன் மகன். சில சமயம் இங்கேயும் வருவான்.”

“அவனாக்கும் எனக்கும் என்ன?”

“அதுதான் சொன்னேனே, உறவு ஒன்றும் இருக்க முடியாது என்று.”
“யின் ஏன் என்னைப் பார்த்ததும் அவனுடைய ஞாபகம் வந்தது?”

“என் கண்களின் கோளாறுதான். தங்கள் முகம்....”

“அவன் முகம் மாதிரி இருந்ததா?”

— “முதலில் அப்படித் தோன்றியது.”

“ராக்கம்மா! இப்போது அந்த ஊமை இங்கே இருக்கிறாளா?”

“இல்லை, அம்மா! அபூர்வமாக எப்போதாவது வருவான்.”

“மறுபடியும் வரும்போது என்னிடம் அழைத்து வருகிறாயா?”

“எதற்காக, ராணி அம்மா?”

“என் முகம் மாதிரி முகமுடைய வளைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.”

“அதுதான் என் கண்களின் பிரமை என்று சொன்னேனே?”

“எதனால் அப்படி நிச்சயமாகச் சொல்கிறாய்?”

“ராணி! தாங்கள் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்தானே?”

“ஆமாம்; நீ?”

“நானும் பாண்டிய நாட்டான். சற்று முன் நான் சொன்ன கதைமே சோழ நாட்டவன். ஆகையால்...”

“இருந்தாலும் பாண்டியநிலை, உலகிசைப் போல் இன்னும் சிலரும் அலகிசைப் பதிரி எலக்சுச் சொல்லிப் பிரக்சிரர்கள். அவகிசை என்னிடம் அழைத்து வருகிறவா? அழைத்து வந்தால் உலக்சு வேண்டிய போதும் தருவேன்.”

“ராணி அவகிசை அழைத்து வருவது கழற் காற்றை அழைத்து வருவது போலத்தான். இருந்த இடத்தில் அவள் இருக்க மாட்டாள். பிறர் சொல்லுவதையும் கேட்க மாட்டாள். வெறி பிடித்தவன் என்று சொல்வனே?”

“சரி! நீ எதற்காக இப்போது வந்தாய்? அதை வரவது சொல்!”

“ராணி! சில தாசில்கு முன்பு இரண்டு பேர் இங்கே வந்தார்கள். தங்கள் பெயரைச் சொன்னார்கள்.”

“என் பெயரை ஏன் சொன்னார்கள்?”

"தங்கள் காரியத்துக்காக அவரையாத இலங்கைக்குப் போக வேண்டும் என்றார்கள். என் புருஷன் அவர்களுக்குப் படிகொட்ட அனுப்பி வைத்தேன்."

"திரும்பி வந்து விட்டானா?"

"வரவில்லை; அதுதான் கவலைவா விடுக்கிறது. அவருக்கு ஏதாவது நேர்த்திருத்தால்..."

"ஒன்றும் நேராது. கவலைப்படாதே! அப்படி ஏதாவது நேரிட்டிருந்தால் உன்னை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். படலிலே போன மனிதர்களைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?"

"அவர்கள் திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். சற்றுமுன் ஆக்கையின் குரல் கேட்டதே? அதைக் கவனிக்கவில்லைவா?"

"கவனித்தேன். அதனும் என்ன?"

"அது மந்திரவாதியின் குரல் என்று தெரிந்து கொள்ளவில்லைவா?"

"உனக்கு எப்படி அது தெரியும்? நீ மந்திரவாதியைச் சேர்த்தவளா?"

"ஆமாம். ராணி!" என்று சொல்லி விட்டு, ராக்கம்மாள் ஊகியுல் கொலம் போட்டுக் காட்டினாள்.

நந்தினி அவளை விடப்படி உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "இப்போது அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டாள்.

"மந்திரவாதி தங்களைப் பார்ப்பதற்காகக் காத்திருக்கிறார்."

"என்னை வந்து பார்ப்பதுதானே? எதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்?"

"இப்போது இங்கு வந்த பல்வகை மந்திரவாதி சந்திக்க விரும்பவில்லை. சமூகத்தில் அவனைப் பார்த்தார்களாம்! தங்கள் கணவரைப் பார்க்கவும் விடும்ப வில்லை!"

"மந்திரவாதியை நீ பார்த்தாயா?"

"சற்றுமுன் ஆக்கைக் குரல் கேட்டுப் போயிருந்தேன். தங்களை அழைத்து வரும்படி சொன்னார். குழல் போய் ஊக்கருகில் ஒடைக் கரையில் ஒளித் திருப்பதாகச் சொன்னார். வருவதீர்களா, ராணி?"

"அது எப்படி நான் போக முடியும்?"

"குழல் போய் ஊக்கருகில் போவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போகலாம்."

"நல்ல யோசனைதான்; வேறு துணை வேண்டாமா?"

"அவசியமில்லை; வேண்டுமானால் சேந்தன் அழுத்தித் துணைக்கு அழைத்துப் போகலாம்."

"அவன் யார்?"

"தஞ்சாவூர் ஊமையின் மகன்!"

"சில சிலா! எத்தனை ஊமைகள்?"

"இந்தக் குடும்பம் சாபக்கேடு அடைந்த குடும்பம். சிலர் பிறவி

ஊமைகள். சிலர் வாயிருத்தும் ஊமைகள். என் புருஷன் அப்படி. அருமையாகத்தான் போகுவார். தானும் போ வேண்டாம் என்று திட்டம் செய்திருக்கிறேன்."

"இலங்கை ஊமைக்கு மக்கள் உண்டா? உனக்குத் தெரியுமா?"

"ஒரு தடவை இரட்டைக் குழந்தைகள் பெற்றுள்ளம். குழந்தைகள் என்வ ஆயின என்று ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. நானும் அந்த இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ள எத்தனையோ தாளாக முயன்று வருகிறேன். இது வரை பஸ்க்கவில்லை."

"தஞ்சாவூர்க்காரன் இப்பே எதற்காக வந்திருக்கிறான்?"

"அவனுடைய மாமன் மகள் பூவ் குழலியைத் தேடிக் கொண்டு வந்தான். அவன் இங்கே. அதனால் காத்திருக்கிறான்."

"அவன் எங்கே போய் விட்டான்?"

"தானே சொல்ல வேண்டும் என் திருத்தேன். மந்திரவாதியை என் புருஷன் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு போனதற்கு மறு நாள் இன்னும் இரண்டு பேர் வந்தார்கள். அவர்களைப் பிடிப்பதற்காகப் பழுவூர் ஆட்டனும் தொடர்ந்து வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரை என் நாத்வி படகில் ஏற்றிக் கொண்டு இரவுக்கிரவே இலங்கைக்குப் போனான்."

"அவருக்குப் படகு விடத் தெரியுமா?"

"படகு விடுவதே அவருக்கு வேலை. படகு விடாத நேரங்களில் கோடிக்கரைக் காடுகளில் சுற்றி அவ்வாள். இந்தக் காட்டில் அவருக்குத் தெரியாத முது முடுக்கு ஒன்றுமே இடைபாது."

"அவன் இன்னும் திரும்பி வரவில்லைவென்றால், அதைக் கொண்டு நீ என்ன ஊகிக்கிறாய்?"

"யாரோ கடலில் முழுவெப் போய் விட்டதாக இவர்கள் அகறி அடித்துக் கொள்கிறார்களே. அது நிச்சயமல்லவென்று சொல்கிறேன். பூவ் குழலி வந்த பிறகுதான் அது நிச்சயமாகும்."

"அத்தப் பெண்ணும் முழுவெயிருக்கலாம் அவ்வா?"

"அவன் முழுக் மாட்டான். கடல் அவருக்குத் தொட்டில். மேலும்..."

"மேலும், என்ன?"

"சற்று முன்னால் கவங்கரை வீதக்கில் உச்சியில் ஏறிய பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். வெகுதூரத்தில் ஒரு படகு வருவதுபோல் தோன்றியது..."

"அப்பறம்?"

“அப்பறம் அது கரைக்கு வர வில்லை.”

“என்ன ஆயிவிடுக்கும்?”

“இங்கே கடற்கரை ஓரத்தில் கட டமாயிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு வேறு சதுப்பு நிலக் காவராயில் படகை விட் டுக் கொண்டு போயிருக்கக் கூடும்.”

“அதுகூடச் சாத்தியமா?”

“பூங்குழலிக்குச் சாத்தியமில்லாதது ஒன்றுமில்லை. தஞ்சாவூர்க்காரனும் என் னுடைய உச்சிக்கு வந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கும் அப் படியே நோன்றியதாம்.”

“சரி; எப்படியாவது இருக்கட்டும்; தாம் இப்பொழுது குழகர் கோயிலுக்குப் போகலாம், வா!”

“துணைக்குச் சேந்தன் கழுதனைக் கூப்பிட்டபொழுது?”

“வேண்டாம்! அவன் தன்னுடைய மாமன் மகளைத் தேட்டட்டும். நாம் அதற் குக் குறுக்கே திங்க வேண்டாம்.”

இருவரும் குழகர் கோயிலு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். பூங்குழ லியைப் போவதை ராக்கம்மாளுக்குக் கொடிக் கரையின் புதை சேற்றுக் குழிகளைப் பற்றி நன்கு தெரிந்திருந்தது. நந்தி னிக்கு ஐக்கிரைதயாக வழிகாட்டி அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

இருவரும் குழகர் ஆலயத்தை அடைந்தார்கள். கோயில் பட்டர் அவர்களைக் கண்டு வியப்படைந்தார்.

“ராணி! இது என்ன இந்த நேரத் தில் தனியாக வந்தீர்கள். பரிவாரங்கள் இல்லாமல்? முன்னாலேயே எனக்குச் சொல்லியனுப்பி யிருக்கக் கூடாதா? தங்களை வரவேற்க ஆபத்தமாக இருந் திருப்பேனா?” என்றார்.

“அதற்கெல்லாம் இதுதான் சமயம், பட்டரே! சோழ நாட்டுக்குப் பெரும் விபத்து நேர்ந்திருக்கிறதே! சோழ நாட்டு மக்களின் கண்ணின் மணியான இளவரசரைக் கடல் கொண்டு விட்ட தாகச் சொல்வீரர்களே? இளவரசரைக் காப்பாற்றி அருளும்படி குழகரிடம் முறைப்பட்டுக் கொள்வதற்காக வந் தேன்” என்றான் நந்தினி.

“அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் நேராது, தாயே! தாங்கள் கவலைப்பட வேண் டாம். நம் பொன்னியின் செல்வருக்குச் சமூக்திர ராஜ்யமில் ஆபத்து ஒன்றும் நேராது!” என்றார் குருக்கள்.

“ஏதனும் அவ்வளவு உறுதியாகச் சொல்லுகிறீர்கள், பட்டரே?”

“இளவரசர் பிறந்த நட்சத்திரமும் வக்கிணமும் அப்படி. அம்மா! உலக மாளப் பிறத்தவரைக் கடல் கொண்டு விடுமா? தாங்கள் வருத்தப்படாதீர்கள்! குழகரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்

கிண, மாண்பு, சரிதா, காமதீபி, கமல் குமார், வந்தனா, தகரா, வந்திரவாசி, அம்பலி, பின்னி, அய்யாமி, ரேவதி— இவர்கள் முன்னணிக்கு வந்த நுழைத் துணை நட்சத்திரமும் எவ்வாறு நினைக்கிறீ ரா? அதுதான் இல்லை: பது உலக புனை கருத்தின் பெருக்கத்தான் இவை!

அதன் உதவிக்கு: ஒரு இலவசிகைய. விளம்பரம். எழுதினவர்: இ. கண்ணகி.

னங்கள். அவசியம் இளவரசரைக் காப் பாற்றுவார்!” என்றார் பட்டர்.

இவ்வாறு கூறிவிட்டுச் சவாயிக்குத் திபாராதனை செய்து திருநீறும் கொடுத்தார். “அம்மணி! தாங்கள் இவ்வளவு மேவான நிலைமையில் இருப்பது குறித்து மிக்க சந்தோஷம்!” என்றார்.

“என்னை உங்களுக்கு முன்னமே தெரியுமா, பட்டரே?”

“தெரியும், ராணி! பழையாறையில் பார்த்திருக்கிறேன். வைகைக் கரைக் கோயிலிலும் பார்த்திருக்கிறேன். தங்கள் தலைமயன், திருமலை, — இப் போது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

“ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களைப் பாடிக்கொண்டு ஊர் ஊராய்த் திரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவனை நான் பார்த்து வெகு காலமாயிற்று.”

“அவனுக்கும்கூட அதைப் பற்றிக் குறைதான், அம்மா! தாங்கள் பழுவூர் ராணியான பிறகு அவனைப் பார்க்கவே வில்லையென்று வருத்தப்பட்டான்.”

“அதற்கென்ன செய்யலாம், ஐயா! நான் புத்தக இடத்தில் எவ்வாறும் பரம ஸைவர்கள், அவனே வீர வைஷ்ணவன். ‘ஆழ்வார்க்கடியான்’ என்று பட்டப் பெயர் வைத்துக் கொண்டு சைவரள னோடு சண்டை போட்டுக்கொண்டு திரி கிறான். அவனை எப்படி நான் சேர்ப்பது? புத்தக வீட்டாரின் மனங் கொணுமல் தான் நடந்து கொண்டே வேண்டாமா?”

“உண்மை, தாயே! உண்மை! தங்கள் பதின் மணங் கொணுமல் நடப்பதுதான் முக்கியமானது. ஆழ் வார்க்கடியான் எப்படியாவது போகட்டும்!”

பட்டரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு இருவரும் விளம்பரிகளே.

“தனியாகப் போகிறீர்களே? சற்றுப் பொறுத்தால் நானும் வந்துவிடுவேன்.”

“வேண்டாம், ஐயா! எங்களுக்குக் அவசரப்பட வேண்டாம். இந்தப் பெண் ஐயுக்கு இந்தப் பக்கமெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிகிறது. அதோடு இன்றைக்குத் தான் கோடிக்களர முழுதும் அமனி துமணிப்படுகிறதே! பயம் ஒன்றுமில்லை. நாங்கள் போகிறோம்” என்றுள் நந்தினி.

ஆறாம் அத்தியாயம் பூங்குழலியின் திசில்

திருழைப் புதரின் மறைவில் பூங்குழலி மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றாள். மந்திரவாதியும் நந்தினியும் மெல்லிய ரூரலில் பேசிய போதிலும் அவர்களுடைய பேச்சு பெரும்பாலும் அவள் காதுல் விழுந்தது.

இளவரசனாகக் கடவுள் கொண்டது என் பதில் தனக்கு நம்பிக்கையிலை என்று நந்தினி கூறியதற்கு, மந்திரவாதி, “ராணி! என் பேச்சில் உங்களுக்கு எப்போதுமே நம்பிக்கை விரும்பாதினில். எதனால் இப்போது அவநம்பிக்கைப் படுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

“இளவரசரின் ஜாதக பலத்தைப் பற்றி நீ கேட்டதில்லையா? சற்று முன் ஐயுடைய குறிகள் கோவிலு் பட்டர் அமைப் பற்றிச் சொன்னார்.”

“பைத்தியக்காரத்தனம். நிரதமங்கள், நட்சத்திரங்களின் சக்தியைக் காட்டி யும் என்னுடைய மந்திரசக்தி வலியது. அமைதி குடிக்கொண்டிருந்த கடலில் நான் மந்திரம் ஜபித்துச் சுழற்காற்றை வலுவித்தேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? முதலில் அந்தக் காஞ்சி நகர் ஒற்றையும் அதை நம்பவில்லை, பிற்பாடு, கடலில் முழுதி உயிரை விடும் போது, கட்டாயம் நம்பியிருப்பான்!”

“அவன் கடலில் முழுதி இறந்ததை நீ பார்த்தாயா?”

“நான் பார்க்காவிட்டால் என்ன? அவன் இருந்த கப்பல் தீப்பிடித்து எரிந்ததைப் பார்த்தேன்.”

“தீப்பிடித்த கப்பலிலிருந்து அவனைத் தப்பிவிட இளவரசர் கடலில் குதித்துப் போனாராமே?”

“போனவர் திரும்பி வந்தாரா?”

“திரும்பிப் பல்லவனுடைய கப்ப லுக்கு வரவில்லை....”

“பின்னே என்ன? இரண்டு பகை வர்களும் ஒரே நாளில் பவியாவதற் காகவே வந்தியத்தேவனை உயிரோடு விட்டுவிட்டு வந்தேன்.”

இரு பெண்களும் ஆலயத்துக்கு வெளி யில் வந்தார்கள். பட்டர் கண் பார்வையிலிருந்து மறைந்ததும் ராக்கம் மாள் நந்தினியின் கையைப் பிடித்து ஆலயத்துக்குப் பின்புறமாக அழைத்துச் சென்றாள். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் தாழைப் புதர்கள் செறிந்த ஓடைக் கரையை அடைந்தார்கள். நட்சத்திர ஒளியின் உதவியைக் கொண்டு ஓடைக் கரையோடு நடத்தார்கள்.

“நீ என்னதான் சொன்னதும் என் மனம் நம்பவில்லை. அவர்கள் இருவரும் இன்னும் உயிரோடிருப்பதாக என் மனத்துக்குள் ஏதோ சொல்லுகிறது. பூங்குழலியை உணக்குத் தெரியுமா?”

“நன்றாய்த் தெரியும். இலங்கையில் அவள் எங்களுக்குத் தொல்லையாகித் தான். அவளும் சுழற் காற்றில் போயிருக்கலாம்.”

“அதுதான் இங்கு. சிறிது நேரத் துக்கு முன்பு ஒரு படகு தூரத்தில் வந்தது. கலங்கரை விளக்கில் உச்சியி லிருந்து ராகம்மாள் பார்த்தாள். மிமரென்று அது மறைந்து விட்ட தாம். படகில் இரண்டு மூன்று பேர் இருந்ததாகத் தோன்றியதாம்.”

“அப்படியானால் தாங்கள் கிழவரை அழைத்துக் கொண்டு உடனே நடை யைக் கட்டுங்கள். நான் இருந்து பார்த்துக் கொண்டு வருகிறேன்.”

“நாங்கள் இருந்தால் என்ன?”

“கிழவர் இருந்தால் இளவரசருக்கு இராஜ மரியாதைகள் செய்து அழைத் துக் கொண்டு போகப் பார்ப்பார். காரியமெல்லாம் கேட்டுப் போகும்.”

“மந்திரவாதி! நாளும் தான் கேட் கிறேன். அவர்கள் இறக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? மதுராத்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிட எல்லாரும் சம்ம தித்து விட்டால்....”

“அம்மணி! பெண் புத்தியைக் காட்டிவிட வேண்டாம். காஞ்சி ஒற்ற ஐக்கு நம் இரகசியம் எல்லாம் தெரி யும். அவன் இளவரசரிடமும் சொல்லி யிருப்பான். பொழுது விடிவதற்குள் நீங்கள் புறப்பட்டுச் செல்லங்கள். ராக்கம்மா! பூங்குழலி அவர்களை அழைத்து வந்தால் காட்டில் எங்கே வைத்திருப்பான்?”

“மறைத்த மண்டபம் ஒன்று இருக் கிறது. அதுதான் அவனுடைய அந்த ரங்க வாசஸ்தனம். காஞ்சி ஒற்றனை அதிலேதான் ஒரு பகல் முழுதும்

உங்களுக்கே... பருவ மங்கையின்
பைத்தளிர் மேனியெழில்.

இளமை கொஞ்சம் அழகுக்கு
யினிக்கும் எழிலுக்கே... ஜேய்
அழகு போப்! சரும அகிழ்ச்-
சிகளானான் மெய்பகன் கொழித்
திட... ஆற ஊடுருவிச் சந்த
யிலும் அதன் மென்மை நுரை
உங்கன் சருமத்திற்கு வேயமா-
னது அம்மை உளவளவும
எனது விதிய செழிப்புடன் சும
ளும் அதன் மல்கிதை மணம்
உங்களைக் கொள்ள கொள்ளும்
மறலா தீர்க்கன், நவீனமான
உலோக இயிதத் தாருகை
நசித்தது ஜேய் ஒன்றுதான்.
ஜேய்-நீங்கள் கிடைப்பதை விடக்
குறைவான அல்ல உங்கள் அறி
விசேஷ அழகுசாதன போப்!

உங்கள் எழில் பெருக

ஜேய்

அழகு போப்

உலோக இயிதத் தாருகை

பாபா
தயாரிப்பு

Manufactured by

பாருங்கள்...வித்தியாசத்தை! வெண்மை பளிச்சிடச் செய்வதில் இணையற்றது டிநோபால்

வினாயகன் உறுதித்தன! துவக்கத் துணிவை அடைவதற்குமுன் வானிலிருந்து எல்லையில் சித்திரவு கருணைப் பேசும். மீது பாருங்கள், உலகத்தின் வெண்மை எப்போது பளிச்சிடுகிறது என்று உட்கூட, புடகை, பருக்கை மிளிப்பு, உலகம் எல்லாரும்தான்! இத்தனைக்கும் ஆரும் பேசுவது, துணிக்கு ஒரு அபரவாதும் இதை உருவாக்கியவருக்காக. டிநோபால் பாக், உலகமே பாக்மற்றும் ஒரு வானித் துணிக்கு ஒரு பாக்மே, ஆகிய ஒன்று அல்லவோ! மிகைக்கிறது.

திருவாரூர் பைன் டிஸ்ட்ரிக்ட், மைல்
என்.க. பாக்மேட்டில் உள்ள துணிப்பாக்கம்
திருவாரூர் பைன் டிஸ்ட்ரிக்ட்.

கழற்செ மெய்வி விவிடுட்ட, த.மெ. 17050, பம்மம்-20 BR.

BRP 307-54/100

மறைத்து வைத்திருந்தான். பிறகு அதை நான் கண்டுபிடித்தேன்.”

“நல்லது; அந்த மறைத்த மண்டபம் இருக்குமிடம் எங்கும் தெரியும். அங்கே போய்க் காத்திருக்கிறேன். ராணி! சக்கரவர்த்தி எப்படியிருக்கிறார்? ஏதாவது செய்தி உண்டா?”

“எந்தச் சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிக் கேட்கிறாய்?”

“நேரயானி கந்தரசோழனைச் ‘சக்கரவர்த்தி’ என்று இந்த வாய் ஒரு நாளும் சொல்லாது. ‘நமது’ சக்கரவர்த்தியைப் பற்றித்தான் கேட்கிறேன்.”

“சௌக்கியமாயிருப்பதாகப் பத்து நாளைக்கு முன்பு செய்தி கிடைத்தது. ஆகா! எத்தனை நாள் ஆயிற்று. பார்த்து?”

“சரி, சரி! சிக்கிரம் புறப்படுங்கள். அந்த முட்டான் பல்லவன் என்ன செய்யப் போகிறானும்?”

“அவனையும் தஞ்சைக்கு அழைத்துப் போகிறோம்.”

“அவனிடம் ஜாக்ரெதையா யிருக்கள்.”

“அவனைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. நான் காவாய் இட்டதை அவன் தலைவாய் செய்யக் காத்திருக்கிறான்.”

“இருந்தாலும் ஜாக்ரெதையாயிருப்பது தீர்வது. காஞ்சி ஒற்றன் வந்

தவத்தேவனிடம் தாய்கன் கொஞ்சம் ஏமாற்று போனீர்கள் அல்லவா?”

“அது உண்மைதான்; அதனாலேயே அவனை உயிரோடு மறுபடியும் பார்க்க விரும்புகிறேன்.”

“அந்த ஆசையை அடியோடு விட்டு விடுங்கள், ராணி!”

இவ்வாறு பேசிக் கொண்டே அவர்கள் அங்கிருந்து தகரத் தொடல் கிறார்கள் என்று தெரிந்தது. பூக் குழலி தன்னை அவர்கள் பார்க்காத வண்ணம் இன்னும் தன்ருய்ப் புதரில் மறைத்து கொண்டான். நல்ல வேளை யாக, அவன் இருந்த பக்கம் அவர்கள் வரவில்லை. வேறு திசையாகச் சென்று விட்டார்கள்.

பூக் குழலி தற்செயலாக ஒட்டுக் கேட்ட லிஷயங்கள் அவனுக்குப் பெருந்தினை உண்டு பண்ணி விட்டன. பொன்னியின் செல்வரை எத்தனைவித அபாயங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்றன என்பதை என்னவிய போது அவனுடைய கை கால்கள் நடுங்கின. கண்கள் இருண்டன. தொண்டை வறண்டது. உள்ளம் குழம்பியது. தான் விட்டு விட்ட வந்த படகை உடனே போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற எண்ணம் மட்டும் வலியதாக முன் தீவ்ந்து.

கிது சூப்பீர்க்கைக்
(குழந்தை)

—சரி, மற்றக் குழந்தைகளில் இத்தாவிய, தென் அடுவிக்க, ரீக்டிஷ், சீன, சூப்பானியக் குழந்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? (22ம் பக்கம் பார்க்க)

படக வட்டு வந்த நினைவு நோக்கி விவரத்து சென்றும்.

இளவரசர் கோடிய விஷ கரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரைச் சிறைப்படுத்திப் போவதற்குப் பளுவேட்டளையர் காத்திருந்தார். அவரைக் கொன்று விடுவதற்குக் கொலைவாசிகள் காத்திருந்தனர். அவர்களுக்குத் துணையாக இந்தப் பெண்ணுக்குக் கொண்ட மோவியிப் பிராக இருந்தது. பார்த்தி பேத்திரளும் அவளுடைய மாய வகியில் விழ்ந்து விட்டான். இளவரசரைத் தான் அழைத்துச் சென்று பத்திர மாய் வைத்திருக்கலாம் என்று எண்ணிய மறைந்த மண்டபங்கட இவர் எழுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது.

இவ்வளவு அபாயங்களிலிருந்தும் இளவரசரைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு தன் தலையில் சுமந்திருப்பதாகப் பூங்குழலி உணர்ந்தான். ஆகையினாலேயே அவளுடைய மூளை குழம்பிற்று. இதுகாறும் அவளுடைய வாழ்நாளில் என்றமில்லாத ஓர் அநுபவமும் நேர்ந்தது. அதாவது காட்டில் வழி தவறிவிட்டோமோ என்ற பீதி உண்டாயிற்று. சுற்றிச் சுற்றிப் புறப்பட்ட இடத்துக்கே வந்து கொண்டிருக்கிறோமோ என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அப்படிச் சுற்றி வருவது போது இளவரசரின் எதிரிகள் வாரேனும் எதிர்ப்பட்டு விட்டான் என்ன செய்வது? அவர்களுக்கு என்ன சமாதானம் சொல்வது? எப்படி அவர் சேலிடமிருந்து தப்பித்துச் செய்வது?....

இல்லை, இல்லை! எரிவான வழியிலே தான் வந்திருக்கிறோம். இதோ காங்காய் தெரிவினது. படக வட்டு வந்த இடம் அதோ அந்த மூலையில் இருக்கிறது.... பூங்குழலி அங்கிடத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து ஓடினான். அவளுடைய நெஞ்சு அடித்துக் கொள்ளாமல் நின்றுவிட்டது. ஏனெனில், அவன் விட்டிருந்த இடத்தில் படகைக் காணவில்லை! ஐயோ! படகு எங்கே போயிருக்கும்?

ஒருவேளை தான் இல்லாத சமயத்தில் பளுவேட்டளையரின் ஆட்கள் இங்கேயும் வந்திருப்பார்களோ? வந்து இளவரசரை யும் வந்திருந்தேவனையும் சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு போயிருப்பார்களோ? அப்படி நடந்திருந்தால்கூடப் பாதசியில்லை. அதைவிடப் பயங்கரமான சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்குமோ? வந்தியத்தேவன் இளவரசரைத் தூக்கிக்கொண்டு மறைந்த மண்டபத்தைத் தேடிப் போயிருப்பானோ? அப்படியானால் அங்கே கொலைவாசிகள் காத்திருப்பார்களே? அடடா! என்ன தவறு செய்து விட்டோம்?....

அந்த மறைந்த மண்டபத்துக்கு உடனே போய்ப் பார்த்த வேண்டுமென்ற பரபரப்பு பூங்குழலியின் மனத்தில் குடிசெண்டது. காட்டு வழியில் ஓட்டம் பிடித்து ஓடினான். மறுபடியும் அந்தப் பழைய சத்தேகம்; வழி தவறிவிட்டோமோ என்ற சத்தேகம், சுற்றிச் சுற்றி வருகிறோமோ என்ற மயக்கம்.

அது என்ன? ஐயோ! அது என்ன? ஏதோ காவடிச் சத்தம் போலிருக்கிறதே? வாரோ நம்மைத் தொடர்ந்து வருவது போலிருக்கிறதே? வாராயிருக்கும்? எதற்காக இருக்கும்? ஒரு வேளை அந்தப் பயங்கரமான மத்திர வாதிதானோ! அப்படியானால் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? இரப்பில் செருகியுள்ள கத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் போயிற்று! வாரா யிருந்தால்தான் என்ன? எதற்காக ஓட வேண்டும்?....

இல்லை, இல்லை! ஓட வேண்டியது தான். இச்சமயம் வாருடனும் சண்டை பிடிக்கும் சமயம் அன்று. வாயில் வலிவு இல்லை. கத்தியும் குறி தவறிய போகும். உயிரை எப்பாடுபட்டாவது காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தமக்கு இத்தருணம் ஏதேனும் வந்தால் இவ்வரசருடைய கதி யாதாரும்? மூன்றாமே அந்த வந்தியத்தேவன் எச்சரித்தானே? உயிரைப் பத்திர மாய்ச் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னோமோ! அதை நினைவெற்ற வேண்டியதுதான்!

பூங்குழலி மேலும் மேலும் நெருக்கமான காட்டில் புருத்து ஓடினான். ஆனால் துரத்தி வந்தவன் மேலும் பின் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான். பூங்குழலி போன வழியில் மரங்களிலிருந்த பட்டிகள் அவரின் புறத்தில் குக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒடின, வளைகளிலிருந்து தூசுகள் ஓடின. ஒடின. தூங்கிய காட்டுப் பன்றிகள் விழித்தெழுந்து விழுந்தடித்து ஒடின. மான் ஒன்று விரைந்து பாய்ந்து வந்து அவன் முகமே இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு ஓடினது. இவ்வளவுக்கும் மத்தியில் பின்னால் தொடர்ந்து வந்த வன் விட்டபாடாக இல்லை. அவனுடைய காவடிச் சத்தமும், அவன் ஓடியதாகப் பெருமூச்சு வீரும் சத்தமும் கேட்டுக் கொண்டே வந்தான்.

பூங்குழலி ஓடி ஓடிச் சேலித்துப் போனான். அந்தச் சேலிப்பு அனலில்லாத கோபமாக மாறியது. வருகிற வன் வாராயிருந்தாலும் அவனை ஒரு வகை மார்த்து விடுவது என்று முடிவு செய்தான். (தொடரும்)

35. பரதனுடைய உறுதி

பரதன் வந்து விட்டான் என்பது மொகாரம் அந்தப்புரமெல்லாம் பரவி விட்டது. தன் துக்கத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள வழி தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்த கௌசல்யை இதைக் கேட்டதும், "பரதனிடம் போகலாம், வா!" என்று கமித்திரையை யும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள். அவர்கள் இரண்டு அடிகட எடுத்து வைத்திருக்க மாட்டார்கள், அதற்குள் பரதனே உன்மத்த கோவத்தில் ராமனுடைய தாயிடம் ஏறணம் அடைய வந்து விட்டான்.

கௌசல்யை என்னினுள்: ராஜ்யம் எளிதில் தனக்குக் கிடைத்துவிட்ட களிப்பில் மூழ்கி, பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளப் பரதன் அவசரமாகக் கையை நாட்டியிருந்து வந்து விட்டான் என்று எவ்வளவு பிசு! வசிகுடர் தூய்மையில் மத்திரிகளும் பெரியோர்களும் சபை கூடி, இறந்து போன மன்னனுக்குப் பரதனைக் கொண்டு உத்தரக் கிரியைகளை நடத்தி விட்டு அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருந்தார்கள் அல்லவா? ஆகையால் பரதனைக் கண்டதும் வீர புருஷனையும் அருமை மகனையும் இழந்த கௌசல்யை தீவன்வரத்தில் இவ்வாறு கொள்ளுள்:

"பரதனே! யாதொரு இடைபூதும் பவமும் இல்லாமல் நீ ஏற்கக்கூடிய ராஜ்ய பதவி உனக்காக இதோ காத்திருக்கிறது, கைகேயி சம்பாதித்து உனக்குத் தந்திருக்கிறாள். பெற்றுக்கொண்டு கைமா க ஆள்வாயாக, தந்தைக்காக நீ மூட்டும் தீயில் நானும் விழுந்து மன்னன் சொந்த உலகத்துக்குப் போய் விடுகிறேன்" என்றாள்.

கொடிய விஷம் போன்ற இந்த மொழிகளைக் கேட்ட பரதன் மேலே விழுந்து அவன் பாதங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு பேச முடியாதவனாகக் கிடத்தான்.

"பரதனே! நீயே என்னை அழைத்துப் போய் என் வீர சூமாரன் எங்கே தவ வாழ்க்கை நடத்துகிறானோ, அங்கே கொண்டு போய் விட்டுவிடு" என்றாள் கௌசல்யை.

தாய் கௌசல்யையின் கொடிய மொழிகளைக் கேட்டு வேதனை தாங்காமல் மூர்ச்சையடைந்த பரதன் சற்று நேரம் கழித்துக் கொஞ்சம் தெளிந்ததும் எழுந்து, "தாயே! ஒரு பாவமும் அறிவாத என்னை ஏன் இப்படியெல்லாம் துன்பப்படுத்துகிறாய்? வேகு தூரத்தில் ஒரு விஷயமும் தெரியாதவனாக இருந்தேன் என்பது உனக்குத் தெரியாதா? இங்கே நடந்த சூழ்ச்சியும் பாவமும் எனக்கு ஏதும் தெரியாது. அன்னன் ராமனிடம் தான் வைத்துள்ள அப்பு உனக்குத் தெரியாதா? இந்தக் கொடுமையை தான் அவனுக்குச் செய்திருப்போனா? இது உனக்குத் தெரியாதா? நான் அடைந்த சகல அறியும், பெற்ற குரன்

சம்பந்தம் எவ்வாய் நாசமாகப் போகட்டும். இந்தத் தீச் செயலில் என்னளவாவது எனக்குப் பங்கிருக்குமானால் உலகத்தில் யார் எந்தப் பெரும் பாவம் செய்து அதன் பயனை அதுபவிக்கிறார்களோ, அந்தப் பாவமும் கார்பலனும் எனக்கு வந்து சேரட்டும். சத்தியம் செய்கிறேன், தாயே! ஒரு நாளும் இந்த விஷயத்தில் நான் கவந்தவன் அல்ல. ஆணைப்பட்டவன் அல்ல!" என்று.

இரு கைகளையும் உயரத் தூக்கித் துஷ்ட மனிதன் செய்வக் கூடிய கவல வித பாவங்களையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கூறி, அந்தப் பாவம் தன் மேல் விடியக் கடவது, இந்தச் சூழ்ச்சிக்குத் தான் சம்மதித்திருந்தால் என்று கோர சபதம் செய்தான்.

தன்னைப் பெற்ற தாய் செய்த சூழ்ச்சியின் பயனாகப் பெரிய வாய்ப்பைப் பெற்ற ஒரு மகன் தனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று நிரூபிப்பது அந்தக் காலத்திலும் கடினமாகத் தான் இருந்தது. இந்த நிலையில் அப்பாலியான பரதன் சபதங்கள் செய்து அவறி அவறி அழுதான். அரசு இழப்பதை விடவும் வளம் போவன்களிடவும் இவ்வளவு நாட்கள் பிரியமாயிருந்த தாயான கொள்கையை சாட்டிய பழி, குற்றமற்ற பரதனுக்குப் பயங்கர நரக வேதனையைத் தந்தது. ராமனுக்குச் செய்யப்பட்ட அநீதியினால் ராமன் துக்கப்படவில்லை. பரதனுக்குச் செய்த அநீதி மிகப் பெரியது.

பரதனுடைய உள்ளத்தை இப்போது கெளசலியை கண்டான். தான் எண்ணியது தவறு என்று உணர்ந்தான். தன் மடியின் மீது அவன் தலைவை எடுத்து வைத்து, "அன்புக் குரிய மகனே! உன் நாய உள்ளத்தில் உண்டாகியிருக்கும் துக்கத்தைப் பார்த்து என் சோகம் இரு மடல் காசுப் பொங்குகிறது. நாம் என்ன செய்ய முடியும். குழந்தாய்? விதியின் வசப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். புண்ணியவான்களுக்குரிய பதவிகளெல்லாம் உனக்கு இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் உண்டாகக் கடவது" என்று ஆரீவதித்து ஆறுதல் அடைந்தான்.

முதலில் சந்தேகப்பட்டான்—சூழ்ச்சியில் பரதனும் கவந்திருப்பான் என்று அவ்வ—பரதனுடைய மனத்தில் ஆசை யிருந்திருக்கும், அதை அடைந்ததில் பரதனுக்குத் திருப்தி இருக்கின்றது. பின்னர் பரதனுடைய உள்ளத்தின் கல்மனமற்ற பான்மையைக் கண்டு இரு மடல்கு திருப்தி அடைந்தான்.

ஒரு மகன் காட்டுக்குப் போனதும் இத்தகைய ஒரு மகன் கிடைத்தான் என்று மகிழ்ச்சி உடைந்தான். இந்த இடத்தில் கம்பர் மிக அழகாகச் சொல்லுகிறார் :

**துப மகன் கொண் போந்த
நீய காணப் பிழைத் தீயி, ஓம்
போய் குந்தக்குக் போந்த வாகை
ஓப ஏதாவ அழகு புலிதும்.**

பட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு, காட்டுக்குப் போன ராமனே திரும்பி வந்து அவனைக் கட்டித் தழுவித் கொள்வதாகவே எண்ணிக் கொண்டு பரதனை எடுத்து, ஆளந்தக் கண்ணீர் விட்டு, அனைத்துக் கொண்டான்.

மக்களின் உள்ளத்தில் ஏற்படும் பலவித உணர்ச்சிகளைக் கவிஞர்கள் தான் காண்பார்கள். அவற்றைப் பளிச்சென்று காண்பிக்கத் தகுந்த மொழிகளையும் அவர்கள் தான் காண்பார்கள்.

"உன் முன்னோர்கள் பலர் அரசு புரிந்து பெரும் புழற் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசு வேண்டாம் என்று சொல்லும் உனக்குச் சமான் மாணவர் அவர்களில் ஒருவருமே இல்லை. நீதான் மன்னர்களுக்குள் மன்னன். பரதனே!" என்று சொல்லிக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதான்.

**"முனை நம்புக முதுமொடொடும்
நீய் யாரோ நீயிக்கும் தீமையர்!
மன்னி கண்ணா! வந்த வழுத்தும்
உன் உணர்ந்தும் உருக் விழுவாய்."**

கம்பர் கண்ட கொள்கையும் பரதனும் பரத நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் எவ்வென்றும் நிலைத்து வாழ்க! அந்தப் பண்பும் நீடுழி வாழ்க!

இறந்து போன மன்னனுக்கு வழக்கப்படி செய்ய வேண்டிய உத்தரக் கிரியைகள் கிரமமாகச் செய்து முடிந்தார்கள். ஆறுதல் துக்கத்தில் முழுவிய பரத சத்திரக்கரைகள் வசிஷ்டர் முதலான அறிஞர்கள் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள்.

மன்னன் இறந்த பதினான்காவது நான் மந்திரிகள் முதலியவர்கள் சபை கூட்டிப் பரதனை வணங்கி, "நம் முனைய பெருந்தகை மன்னன் கவரிக் கம் சென்று விட்டான். ராம வக்ஷ மணர்கள் ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டுப் போய் வனத்தில் இருக்கிறார்கள். நாயக ன்ற்ற இந்த ராஜ்யத்தின் தலைமையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாயகன் ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறு ஒன்று மில்லை. ஆகவே, ஒப்புக் கொண்டு

1. திருநெல்வேலி
2. கரையார்
3. கரையார் அருகே
4. கரையார்
5. கரையார் - 'புது'

வடப் பிரதேசத்தை தன்ரூய் அறிந்
தவர்கள், னொறு வாய்க்காய் வெட்டு

கனக்கமற்ற பரதன் வருகிறான் என்று மிக்க ஆவலுடனும் சந்தோஷ ஆரவாரத்துடனும் சபையில் எல்லாரும் வாயிற்புப் பார்த்தவண்ணமாக இருந்தார்கள். சந்திரோதயமானும் போல்

பரதன் சபையில் பிரவேசித்தான். சுழப்பிடுத்து பெரியோர்களை நமஸ் கரித்து, பரதன் தனது ஆசனத்தில் போய் அமர்ந்தான்.

"மேன்மை பெற்ற மகாராஜாவான் தந்தையும் உங்கள் சகோதரன் ராமச் சந்திரனும் உங்களுக்கென்று தந்திருக்கும் ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டு மூன்றப்படி எங்களை ரட்சிப்பீர்களாக" என்று வசிஷ்டர் சொன்னதைக் கேட்ட தும், பரதன் உள்ளம் ராமனிருக்கு மிடம் சென்றுவிட்டது. அவன் கண் கவினின்று கண்ணீர் பெருகிற்று.

வாஸிஸ்துன பரதன் சபை நடுவில் கரக்க அழுதுவிட்டு வசிஷ்டரைப் பார்த்து நித்தித்துப் பேசினான் :

"நான் நல்ல மூன்றவில் வளர்க்கப் பட்டவன். குலத்துக்குரிய பண்பாட்டை யும் பெற்றவன். எனக்கு உரிமையற்ற பொருளை நான் எப்படி அபகரிப் பேன்? தகாத காரியத்தைச் செய்யச் சொல்லுகிறீர்களே? இது வியப்பாக இருக்கிறது. தசரதனுடைய புத்திரன் ஒருவன் இதைச் செய்ய ஒப்புக் கொள் வாரு? இந்த ராஜ்யம் ராமனுடையது. மூத்தவன், மேலானவன், தரிமாத்மா, திவீபன், நல்லவன் ஆவியவர்களுக்கு! சமமானவன், அவனய்யலோ இந்த ராஜ்யத்துக்கு உரிய அரசன்? ஆரிய

னுக்குத் தகாத ஒரு காரியத்தை என் னைச் செய்யச் சொல்வது சரியல்ல. இங்கிருந்து வளத்தில் இருக்கும் ராம னுக்குக் கைகூப்பி வணங்குகிறேன். அவனை அரசன். அவனை அரசனாகத் தக்கவன், நான்ல்ல!"

இந்தப் பேச்சைக் கேட்ட சபையோர் இவனய்யலோ பெருந்தலை என்று ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார்கள்.

மீண்டும் பரதன் சொன்னான்: "அரச னான ராமனை என் பேச்சால் சம்மதித் தும்படி செய்ய முடியாவிட்டால், நான் அங்கேயே வளத்திலிருந்து தலம் இருப் பேன். நீங்கள் பெரியோர்கள் எங் லோரும் எப்படியோ சகல உபாயங்களை யும் உபயோகித்துப் பலவந்தமாக வேளும் ராமனை அபிபாததிக்குக் கொண்டு வந்து பட்டம் சூட்ட வேண் டியது உங்கள் கடமை."

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு வருமி லிருந்த கமந்திரனைப் பார்த்து வனம் போவதற்குத் துரிதமாக எல்லா ஏற் பாடுகளும் செய்யும்படி கட்டளை யிட்டான். நகரமெல்லாம் ஆரவா ரித்து மலிந்தது. ராமன் வந்தே விட்டான் என்ற உணர்ச்சி பெற்று மலிந்தார்கள். பரதன் எப்படியாவது ராமனை அடைந்து வருவான் என்று நம்பினார்கள். (தொடரும்)

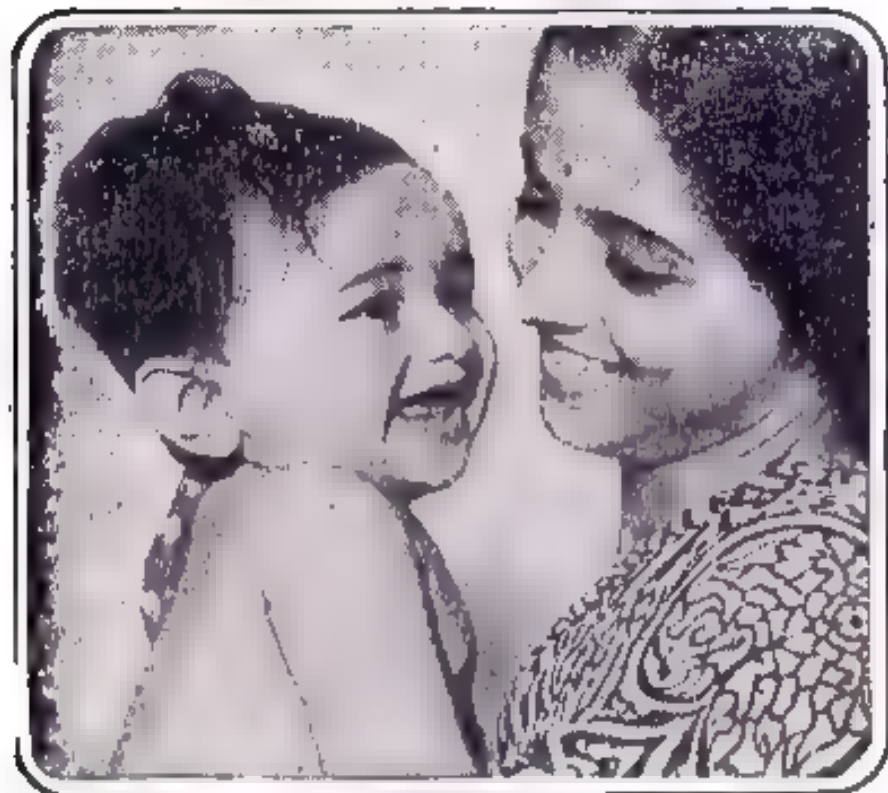
அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா கிராந்த ட்ராமன், ஹோப் பிய காடு ஒன்றுக்குச் சும்லுப் பயணம் சென்றிருந்தார். அவ ருக்குப் பிள்ளை போலிஸ் பாரா வும் சென்றுகொண்டிருந்தது. அப்போது மிகவும் வேக மாகச் சென்றுகொண்டிருந்த கார் ஒன்று ட்ராமனின் கார் ஓர மாக நின்றது.

கார்லிருந்த ட்ராமன் எட்டிப் பார்த்து, "என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டார்.

"என்ன விஷயமா? உனக்கு எந்த கார்? உன் பிள்ளை போலிஸ் படை உன்கூட குரத்திக்கொண்டு வருகிறது! ஐயக்கிரகை!" என்றான் நின்ற கார்லிருந்த இருவன்!

**கண்ணுங்கருத்துமாக குழந்தைகளைப்
பேணும் தாய்மார்களுக்கு**

தாயின் உயிர் போலத் தாய்மைவானது ஆஸ்டர்மில்க். நீரணிக்கும் கனமானது.
கனம் நுரீழ்வுள்ள உலட்டினைகளும், இரும்புச் சத்தும் பாரமும், உடலில் பொருத்தி,
புலனளிக்கின்றன. இவை குழந்தையின் தேவையகளுக்கென்று அளவுகளில் அடங்கியுள்ளன.
ஒப்பற்ற ஆஸ்டர்மில்க் உலகெங்கும் விசேஷமுள்ள தாய்மார்களின்
தேர்வு—உங்களைப் போன்ற தாய்மார்களின் தேர்வு.

ஆஸ்டர்மில்க்

உலகிலுக்கும் பிரதமப்பெயரான பாயுலாவு

90
கனாக்ஸேர்
தயாரிப்பு

Creative Unit-218

தமிழாக்கம்:
ராஜாஜி

7. ஒரு மெய்ப்பொருள் பல ருபங்கள்

தெரிவனையில் நான் ஒரு அத்தைவி
என்று என்னைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.
ஆயினும் நான் தலைத மார்க்கமும்
சரியே என்பேன். அத்தைவிகள் பிர
பஞ்சத்தை மாயை என்பார்கள். ஒவ்
வொரு கணமும் பிரபஞ்சம் மாறி மாறி
வருகிறது. இப்படி வேறுபட்டு வேறு
பட்டு வரும் பிரபஞ்சத்தை நிலையில்
வாத பொருள் என்றுதான் சொல்ல
வேண்டும். எனினும் மாறுபட்டு வரும்
நிலையில் மாறுபடாத ஒரு சத்து இருந்ததே
வருகிறது. ஆனபடியால் பிரபஞ்சத்
தைப் போல் என்று சொல்வதற்கும்
இல்லை. உலகம் பொய்யும் மெய்யும்
இரண்டுகூட என்பேன்.

பண்டிதர்கள் 'இவன் ஓர் அநே
காத்தவாதி, அதாவது ஒரு நிச்சயமான
முடிவு இவனுக்கு இல்லை' என்று என்
னைக் குறை கூறலாம். "இப்படி
இருக்குமானால் ஒரு முடிவு; அப்படி
இருக்குமானால் மற்றொரு முடிவு"
என்று ஒடுவன் வாதித்தால் அவனைப்
புலவர்கள் 'ஸ்யாத்'வாதி என்று பெய
ரிட்டு இருக்கிறார்கள் ('ஸ்யாத்' என்பது
இப்படியானால், அப்படியானால் என்று
வாதத்துக்காக ஒன்றை ஒப்புக் கொள்
னும்போது வழங்கப்படும் ஒரு வட்டமொழி
இடைச் சொல்.) என்னுடைய ஸ்யாத்
வாதம் இந்தப் புலவர்கள் சொல்லும்
ஸ்யாத் வாதம் அல்ல, என் சொன்னாக
ஒரு தனி ஸ்யாத் வாதம்.

என்னால் புலவர்களோடு ஸம்வாதம்
செய்ய முடியாது. என்னுடைய நீண்ட
அனுபவத்தில் நான் கண்டது என்ன
வென்றால், என்னுடைய நிரந்தர முனை
விலிருந்து பார்க்கும் நான் சொல்வது
முற்றிலும் நியாயமே யாகும். ஆனால்
என்னோடு வாதம் செய்பவர்களின்
நோக்கில் நான் சொல்வது தவறு
என்றே படும். ஒரே பொருளை இருவர்
ஆராயும்போது, ஒரே விஷயம் இரு
பட்சத்திலிருந்தும் இரு விதமாகத்
தோன்றும். இரு பாலாருடைய அபிப்
பிராயமும் சரியே என்று சொல்லவேண்
டியதாகிறது. குகுடர்கள் ஏழு பேர்கள்
யானையைக் காணப் போன கதை தெரி
யுமே! ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒவ்வொரு

விதமாக ஏழு விதமாகப் புலனாயிற்று
அல்லவா! ஏழு பேர்கள் கண்டதும்
உண்மையே. ஏழு பேர்கள் கண்டதும்
தவறே. அதைப் போலவே பிரபஞ்ச
ரகசியமும், அவரவர்களுடைய பார்
வைவைப் பொறுத்து ஒரு மெய்ப்
பொருளானது அநேக ருபங்களாகக்
காணப்படுகிறது. இந்த உண்மையை
நான் அறிந்திருப்பதனாலேதான் முஸல்
மான்களும் கிறிஸ்தவர்களும் நம்மைப்
போலவே உண்மை மார்க்கத்திலேதான்
இருக்கிறார்கள் என்பேன்.

முந்தி சொல்லாம் என் அபிப்பிரா
யத்திலிருந்து வேறுபட்டவர்களைக் கண்டு
நான் வருத்தம் அடைவேன். இப்
போது அவ்வாறில்லை. அவர்கள் பார்
வைவைக் கொண்டே என்வையும் அவர்
களையும் நோக்கும் அறிவு எனக்கு வந்
திருக்கிறது. ஆனபடியால் என் அபிப்
பிராயத்துக்கு மாறுபட்டவர்களிடம்
அன்பு செலுத்த என்னால் முடிகிறது.
உலகம் முழுவதையும் என் அன்புப்
பசிக்கு உலகாக்க ஆசைப்படுகிறேன்.
என்னுடைய அநேகாந்த வாதமானது
சத்தியம் அஹிம்ஸை என்ற இரட்டைக்
கொண்டையிலிருந்து தோன்றியதாகும்.

கிடவுளின் ஊழியர் கஃபார்கான் கூகஃ எஸ்ஃஜம்புநாதன்

'அனல்மயை கோழையில் ஆயுதமல்லா வீரனுக்கு வளையமடிக்கும் சிறந்த ஆசிரியர்' என்று காந்திஜி அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. பழிகுதல் பற்றி இரத்தத்தத்துக்கு இரத்தம் என்ற சொற்களைத் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடைப்பிடித்து வந்த வீர பட்டாளினிகளைத் தவிரென்ற அனல்மயை வீரர்களைக் காற்றி காந்திஜியின் கூற்று மெய்ப்பித்தவர் 'பாத்தலாகான்' என்றும் 'எல்லைப்புற காந்தி' என்றும் அக்களால் அழைக்கப் படும் காண் அப்துல் கபீராகான் ஐயா. பெருமான் மாவட்டத்தில் உள்ள சத்மாவை ஸால் கிராமத்தில் குனித் தரிசுவரும் தனவந்தருமான காண் ஸாகேப் பெராய் காணுக்குப் பிறந்த பாத்தலாகான் ஐயா ஸாணுவாசு தோற்றமுடையவர் என்றுதான் சாத்தியம் உருவாவான்; சிறந்த சமயப் பற்றுள்ளவர்.

இளமைப் பருவம்

பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் பாத்தலாகான் ராணுவத்தில் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்று ஆவனப்பட்டார். ஒரு சமயம் இந்திய ராணுவத்தில் பணியாற்றும் தம்முடைய நண்பன் ஒருவனைச் சந்திக்கச் சென்றபோது, நண்பருடைய பதவிக்குக் குறைவான பதவி வரிக்கும் ஓர் ஆங்கிலேயன் ஏகாதிபத்தியத் திரிவிதம், அந்த நண்பனை இழிவாகப் பேசுவதைக் கேட்க நேர்ந்ததால், தம்முடைய ஆசையை மறக்க முயல்பார். பிறகு அவர் அமீகான் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தார். அங்கே எஞ்செவராகக் காண் விளங்கத் தந்தது. ஓராண்டுக்குள் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து திரும்புமாறு பணித்த

துடன், அவரை இவ்வியாந்துக்கு அனுப்பவும் ஏற்பாடு செய்யலானார். மூத்த மக்கள் கல்வி நிமித்தம் வெளிநாடு சென்றதால் ரொக முற்ற அச்சம், தம்முடைய இரண்டாவது குமாரனைரும் பிரிந்து வாழ விரும்பவில்லை. அச்சமில்லாதே கொற்கைக் கேட்டு பாத்தலாகான் மனம் நெகிழ்ந்தார். தந்தையுடன் ஸாதாடி வெளிநாட்டுப் பயணத்தை நிறுத்தி விட்டார்.

"தம்முடைய மக்களுக்குக் கல்வி தேவை, நீ எளிமையான வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, மக்களிடையே கல்விப் பணி யாற்று" என்று அச்சம் கூறிய வர்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதில் கவனம் செலுத்த லானார். தம்முடைய மாவட்டத்தில் சில பள்ளிக்கூடங்களைத் தொடக்கி, சிறுவர்களுக்கு - தேசிய முறையில் - கல்வி புகட்ட

யோம்" என்று கூறியதையும் தந்தை பொருட்படுத்தவில்லை. இதன் விளைவாகத் தந்தையும் மகனாரும். தந்தையும் மகனும் சிறை சென்றார்கள். அப்படி வழியை ஏற்றுக் கொண்ட அல்விருவரும் சிறைக் கொடுமை வயச் சகித்துக் கொண்டார்கள். மூன்று மாதச் சிறைவாசத்துக்குப் பிறகு தந்தை விடுதலை பெற்றார்; தனயனோ ஆறுமாதங்கள் சிறை வாசம் அனுபவித்த பிறகு வெளியே வந்தார்.

பாத்தூராகாள் 1936ஆம் ஆண்டில் நாக புரீயில் நடந்த காய்கிரன் மகாசபைக் கூட்டத்துக்கு வந்தார். மிலாபத் இயக்கத்தில் தீவிரப் பங்கேற்று உழைத்தார். ருதிரந்த பிராயமடைந்த தந்தையை வசப்படுத்தி னும் அவர் மூலம் தனயனையும் வசப்படுத்த

பாத்தூராகாள்.

★

கல்யாண காதலியும்
அவ்வளவு காதலியும்

★

தேவதீபுடன் கல்யாணகாள்.

★

ஆண்டியில் இந்தியா வந்து போந்த பாத்தூராகாள் புது தில்லி விமான நிலையத்தில் பிரதம மந்திரி இந்திராகாந்தியும் ஜெய் பிரகாஷ் தாராபாளையம் ஸ்ரீ வேந்திரதாரர்.

★

சென்ற அக்டோபர் இரண்டாம் திகதி 1977ல் நடந்த காதலியின் சமயம் மூன்று நடந்த பிரார்த்தனையில் பங்கு பற்றினார் பாத்தூராகாள்.

1917ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தார். ஆக்கிரே வர்கள் அனை விஞ்ஞானிகள், பக்கலின. வே மித்ரபேதம் செய்து, பல இடைபுறங்களைச் செய்தார்கள். பாத்தூராகாள், மனம் தளராமல் தம் பணியில் கவனம் செலுத்தினார்.

அரசியல் பிரவேசம்

ரெளல் சட்டத்தை எதிர்த்து நாட்டில் விளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது, பாத்தூராகாளும் அதில் சேர்ந்து கொண்டார். பட்டாளியக் குவத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், ஆர்விய அரசை எதிர்த்து துணிவதை ஏகாதிபத்தியம் எப்படி ஏற்கும்? அனைத்து கைது செய்த துடன், அவருடைய தந்தையையும் மிரட்டத் துணிந்தது. ஆனால் பேராங்கலர், "மக்கள் சேவையை ஏற்கக் கொண்ட நான், மக்களுக்கு விடுதலை சட்டத்தை எப்படி ஏற்க முடியும்?" என்று கேட்டார். சமுதாயத் தலைவர்கள் நிரூபித்தார்கள். ஆர்விய அரசு, "அவரைச் சட்டக் கொண்டு விடு

முடியும் என்று கருதிய ஆர்விய கமிஷனர், ஸர் தூய் மாரியே, தந்தையிடம் வந்தார். தேவியக் கைப்பாளியில் சிறப்பு வேண்டாம் என்று தனயனை வற்புறுத்துமாறு கேட்டார். தந்தையும் இளைத்தார். தனயனைச் சந்தித்தார்.

"தேவியக் கமிஷனுக்குவதைச் சமயக் கடமைகளில் ஒன்று நான் கருதுகிறேன். தொழுகை நடத்தத் தவறினால் கைப்பாளியையும் விட்டுவிடலாம்" என்று தனயன் கூறி வதும், "நல்லது, சாவி விடுப்பப்பட்டியைக் கடமைகள் செய்" என்று தந்தை பணித்தார்.

ஆர்விய அரசு திசைத்தது. பாத்தூராகாள் மீது ராஜ்யத் துறைக்கு நூற்றம் சாட்டி மூன்று கடின காவல் தண்டனை விதித்துத் தனிக் கொட்டடிக்கு அனுப்பிற்று. அவருடைய அன்பான இயல்பும், சமயப் பற்றும் தெர்மையும் கண்டு சிறைச் சிப்பந்திகள் மரி யானதையும் புகுவினார்கள். அவரிடம் சிறப்பாகு கொண்ட ஒரு சிறைக் காவலன், சிறையில் வந்துசேரும் தெர்மையற்ற செயல்

எனும் மனிதநிலப்பாதைக் கண்டு, மனம் வெதும்பி, தன்னுடைய வேண்டிய இராய் நாமர் செய்தான். பாத்தாநாதுகூட செல்வாக்கு வளருவதைக் கண்ட சிலர் அதிலே நிறுக்கப்பட்டார். அவரை வேறு சிலருக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று மேலதிகாரிகளுக்குச் செய்தி அனுப்பினார். அதை ஏற்றுக் கொண்டு, அவரைப் பஞ்சாபியுள்ள குஜராத் சிறைக்கு மாற்றினார்கள்.

குஜராத் சிறையில் பிற அரசியல் கூடிக் கூட்டம் பழரும் வாய்ப்பு பாத்தாநாதுக்குக் கிடைத்தது. அப்போது அவர் பலவீனத்தை வாயும் சீக்கிரிகளுடைய வேத நூலான ரீதத் ௨:1௨௭-௧௨9.

"ஒரு மதத்தில் நேர்த்தியாகுமூடைய என்னிக்காவையக் கொண்டு அதை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமய நம்பிக்கையுடன் காந்தியை வளர்த்துமூடைய என்னிக்காவையக் கொண்டு ௧947-48-ம் ஆண்டில் சிறப்பை உணர வேண்டும் உங்களுடைய உணர்வு, உபயோகம், அன்பு ஆகியவற்றையே இவ்வாறு போதிக்கிறது. ஓர் கடவுளிடம் தம்பிக்காவையும் தப்பாவிப்பேய் மனிதனுக்கு மோட்சம் அளித்ததை என்ன 'கொரான் ஷேரிப்' கூறுகிறது" என்று பாத்தாநாது கூறிவிடுகிறார்.

பாத்தாநாது தேர்ப் பணிக்காக இங்குக் கிடைத்த திரட்டினார். இங்கு படைக்குக் குதாய் சித்தமான் - உடலின் வாய்ப்புகள் - என்ன பெயரிட்டு, அவர்களை அறிவிக்க வாய்ப்பில் செயலாற்றும் பணித்தான். "அறிவிக்கத் தகுதியும் இன்னாயிவர்களுக்குப் புதிது அகம். நவியாயகம் அறிவிக்கையைப் போதித்தான். அதையே இப்போது காத்திர் வத புத்தாதினார்" என்று கூறி, இங்குள்ளவர்களுக்கு அக்கலப்புக்கு, அவருடைய தீர்மானம் படை வாய்ப்புகள் உப்பு சத்தியாக்கிரக எவத்தின் சிறப்பாகச் செய்கிறார்கள். அதைக் கண்டு மிரண்ட ஆங்கில அரசு அவருக்குத் தண்டனை அளித்ததுடன், கிடுகில் பெற்ற பிறகும் ஸ்தலாண்டு காவத்துக்குச் சொந்த வனக்குத் திருமங்கு கடாது என்ன பணித்தது. ஆகவே வித்தியை பெற்றதும் அவர் வந்தாவுக்குச் சென்று காத்திரிஷ்டன் தங்கினார். அப்போது அவர், துணிதாமாயணம், சிறை முதலியவற்றைப் படித்தார்.

அறிவிக்கைகள்

1947-ல் அரசு வீர வம்சத்தின் தொன்றிய வர் என்றும் அறிவிக்கை வீரதம் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அதைத் துல்லியமாக அனுசுடிப்பதில் காரண செய்கிறார். ஆயுத பலத்தை நம்பி காத்திரப் பட்டாளியை இங்கு அறிவிக்காதேறி போதித்துப் பயிற்சியும் அளித்தார். 1948-ஆம் ஆண்டில் அவருடைய அழைப்புக்கு இணங்க காத்திரி வ்க்கையுடைய மாணாத்தத்துக்குச் சென்று உதவிப் பணம் செய்தார்.

பாத்தாநாது என்னுடைய சிரமத்தின் தங்கி விடுக்குப்போது அவருடைய பாதுகாப்புக் காரணியையும் புத்ததியும் குதாய் சித்தமான் தொண்டர் படைகளைச் சேர்ந்த சில இங்குள்ள பாத்தாநாது திறத்தினைக்

கிறும்பினார். ஆனால் காத்திரி அந்த போரை கைவந்த மதத்து விட்டார். ஆயுதவிக்ஷைகள் இங்குள்ளவர்கள் காவல் திறத்துவதைக் கூட அவர் மதத்து விட்டார். பாம்பு கடிக்காவிட்டாலும் அது சிறைகளைக் கண்டு மக்கள் அதை அடித்துக் காவல் மூலமாகக் கரும். அது போல ஆயுத மிக்ஷாத காவல் என்னும் அது பலாக்காரத்தின் முடித்து விட்ட கடிப வாய்ப்பு" என்று காத்திரி கதிர்ப்பாத பாத்தாநாது கார் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்.

இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியதில் இந்திய மக்களுடைய சமயத்தையப் பெரும்கம் அங்கிலை அரசு, இந்தியாமைப் போரில் எடுப்படுத்தியதை காரணமாகக் காரணம் எதிர்த்தது. போர் முடிந்ததும் இந்தியாவுக்கு விடுதலை வழங்குகதான் உத்தரவாதம் அளித்ததும் மக்களுடைய உதவியும் ஆதரவும் கிடைத்தும் என்று 1949-ம் ஆண்டில் கார் சிறை கார்ப்க்கமிட்டி ஒரு தீர்மானத்தை திறைவித்தது. ஏகாதிபத்தியம் எடுப்பட்டுள்ள போருக்கு உதவி அளிப்பதே அறிவிக்கைத் தத்துவத்துக்கு விஜோதமானது என்று பாத்தாநாது கூறிவதுடன் காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதிலிவிருத்தும் ஏதும் கிட்டார். அறிவிக்கையில் முழு தயக்கம் புடன செயலாற்றும் வீர பட்டாளத்தை நடைவருமூடைய தீர்மானத்துக்கு காத்திரியும் ஆதரவு அளித்தார்.

"நமக்கள் தாயகத்தின் உபதேசத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டு இதனை விடம் போதுமூடைய ஒப்படைத்துவிட்டு, அறிவிக்கை வழியில் உடனடியாகச் செய்யும் பாத்தாநாது என்னுடைய தீர்மானத்தை தான் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்" என்று காத்திரி "நகரின்" பத்திரிகையில் எழுதினார்.

காக்கிரில் காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர் பதிலிவிருத்தி விசிறுதும், காத்திரியின் அடிக்கவட்டில் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி வந்த பாத்தாநாது, 1943-ம் ஆண்டில் மீண்டும் கைதப்பட்டார். கிடுகில் பெரும் சமயத்தின் நாட்டின் பல பகுதிகளில் ஏற்பட்ட வகுப்புக் கவரக்களைக் கண்டு அவர் துயருற்றார். நாட்டு விடுதலைக்காக ஆயுள் முழுதும் உழைத்த அந்த வீரர், பாதித்தான் பிரிவினைக்குப் பிறகு அங்கு சென்று கமிட்டி தெரிபட்டதற்கு வருத்தினார். பாதித்தான் அரசு அவரை ஒரு விஜோதியாகப் பாதித்த அவருடைய பத்திரிகையை மூடச் செய்ததுடன் அவரைமூட கெதலில் அடைத்தது. இதனைவிடம் தம்பிக்கை வயத்துக் கடமைகள் செய்யும் அந்த வீரர், கட்டைக் கிடைக்கித் தொண்டார். பல ஆண்டுகள் கெதலில் உழைத்தார். கிடுகில் பெற்ற பிறகு பாதித்தானில் விகிடு கிறும்பியின் தீர்மானத்துக்குச் சென்றார்.

ஒரு சமயம் கிடுகில் அவருடைய பத்திரிகைப் பணிக் குறி உதவி அளிக்கும் கிறும்பியைப் போது. "போருக்கு விவண்டாம், அன்பும் ஆதரவும்தான் தேவை" என்று பெருந்தன்மைபுடன் கூறிவ் கப்பாக்களில் பாத்திரியும் இக்கதை இந்திய அரசியல் குறிப்பில் அருமருத்தாகப் பயன்படும். ஆனால் மருத்து சேக்கிதை என்று குறிப்பிடுகிறோம்.....?

சுத்தமான மனம் கவரும் வெண்மைக்கு

**சிங்கம் மார்க்
விக்டோரியா
ப்ளூ ஒஓபி (ஓஓ)
(மிகச் சிறந்த நீலம்)**

சிறிதளவே விக்டோரியா ப்ளூ
ஒஓபி உபயோகித்ததில் உங்கள்
ஆடைகளுக்குத்தான் என்ன
வெண்மை! ஆடைகளை பளபளப்
பான வெண்மையாக்குகிறது.
உங்களுடைய சட்டைகள்,
வேஷ்டிகள், விரிப்புடன் முதலிய
வைகளை அதிக வெண்மைபட
வைக்க இதுவே சிறந்த
சிக்னமான முறை.

தயாரிப்பாளர்கள்: ஆக்ஸுரீன் & கிம்மென்ட்ஸ் பிரிடிட், அம்பத்தூர், மதராஸ் 53
ஏசியா கிள்பிங் எஜெக்யூட்டிவ்ஸ் லிமிடெட், 318, கிங்ஸ் ரோடும் தெரு. மதராஸ் 1.

விநியோகஸ்தர்கள்: மெஸர்ஸ் என். ஏம்ஸ்லாங் பிரதர்ஸ், 416, தங்கமங்கு தெரு, சென்னை-1

7

என் தந்தை உன் தந்தை
கொல்லப்பட்டான். இப்போது உன்
கைகள் நான் தாண்டி
கொல்லப்பட்டான்.
சொல்லுங்கள்...

என் தந்தை உன்
தந்தை கொல்லப்பட்டான்.
சொல்லுங்கள்...

கதை: கதைக்காரன்
சித்திரம்: ரமணி

என் தந்தை உன் தந்தை
கொல்லப்பட்டான். இப்போது உன்
கைகள் நான் தாண்டி
கொல்லப்பட்டான்.
சொல்லுங்கள்...

என் தந்தை உன் தந்தை
கொல்லப்பட்டான். இப்போது உன்
கைகள் நான் தாண்டி
கொல்லப்பட்டான்.
சொல்லுங்கள்...

கல்கத்தா கலைஞர்கள்

ஸைத்து ஏறி மேலே டாரிப்பாஸி ஹம், மற்றும் படுதாக்களும் கட்டு வதற்குள் எங்கள் பாதுகாக்க எம் லாம் தாங்க முடியாத சூட்டிலுக் கொப்பளித்துப் போய் விட்டன. எப்படியோ சமாளித்து எல்லா ஏற்பாடுகளையும் முடித்தோம். நாடகம் ஆரம்பித்த அரை மணி நேரத்துக்கெல்லாம் ஒரு பெய்த் காற்று வீச ஆரம்பித்தது. குடைத் துணி நிரப்பிக் கொள் வது போல் எங்கள் படுதாக்கள் எல்லாம் ஒரேயடியாகப் பறக்க ஆரம்பித்தன. நல்ல வேளை! நாடகம் பார்க்க வந்தவர்களில் ஒரு பகுதியினர் அந்த அரங்கத் தைத் தெறி நின்று அந்தப் படுதாக்கள் பறந்து போய் விடா மல் இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு நாடகம் பார்க்கிறார்கள்.

“என் பெயர் ஈஸ்வரமணி. நகைச்சுவைப் பாத்திரங்கள் எனத் தனியில் காதலுவார்கள். அப்ப றும் தான் நகைச்சுவையைச் சரி வாச ‘எக்ஸ்பிரஸ்’ பண்ணையில்லா என்று குற்றமும் சாட்டுவார்கள். இதிலே ஒரு ‘காமேடி’ என்று தான் நினைத்துக் கொள்வேன். விசுவநாதன் சாரி ஏதோசெர்வஸ் வர்க்குரி, கேளுக்கோ.”

“இந்த ‘பெர்சுபெக்ட் அன்ஸப்’ நாடகத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லி விடுகிறேன். தலைப்பு இல் லி ஷ் தான். காரணம்

மேலே: ‘பெர்சுபெக்ட் அன்ஸப்’ சரூ கட்டி.

மேற்: நடிகை விசுவநாதன்.

“என் பெயர் விசுவநாதன். கல்கத்தா கலைஞரி ள்ளதில் ஆல்ஹப் பேராசிரியராகப் பணிவாற்றி விடுதல்! அவ்வப்போது கங்காளப் படங்களிலும் நடத்து வகுகிறேன். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலே நான் ியை தமிழ்ப் படங்களிலும் தயாரை நீட்டியிருக்கிறேன். சிறந்த கங்காளி நாடகங்களை அடிக்கடி பார்க்க எனக் கும் எப்போன்ற நண்பர்களுக்கும் நினைவு வாய்ப் புகடன் உண்டு. அவை எங்கள் உள்ளங்களிலும் கலை ஆர்வத்தை தூண்டின. அதன் விளைவாகவும் நானித்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் எங்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ‘கல்கத்தா பிளேயர்ஸ்’ குழு, கொண்டுபோய் எங்கள் ஆர்வத்தைக் காண்பிக்க ஆவல் கொண்டிருந்தோம். அந்த ஆவல் இப்போதுதான் நிறைவேறிவது. நானே பேசிக் கொண்டிருந்தால் நண்பர்கள் என்னடக்கு வரு வார்கள்! எப்பிரமணியன்! நீங்கள் சொல்குங்கோ!”

“கேளுவாரவிலே ரயில் ஏறும்போது நம்புதலுப் ருக்கி நம்மதை தவிக்க விட்டபேரே! அதைச் சொல்ல வேண்டாமா! இந்த ‘பெர்சுபெக்ட் அன்ஸப்’ நாடகத் துக்கு ஒளியமைப்பில் சிறந்தவராகக் கவனம் தேவை. இதற்காகக் கல்கத்தா கலை உலகில் புகழ் வாய்ந்தவரும் எங்கள் நண்பருமான ஸ்வுல்ப் ருக்கி எங்களுக்குச் செல்வோக்கு வரச் சம்மதித்தார். அவருடைய உதவியா னிகள் மேலே ஒளி சாதனங்களுடன் முன்னதாகவே ரவிலுக்கு வந்து விட்டனர். ஆனால் முகத்திலையக் கண்டி விநாடியவரை காணோம். எங்களுக்கு ஒரு பதற்றம். வண்டியும் புறப்பட்டு விட்டது.

“கரக்டர் ஸ்டாஷுவில் வண்டி நின்றுதம் மணிதரக் கடை சிப் பெட்டியிலிருந்து இதற்கு வந்தார். வண்டி லிளம் பிர நேரத்தில் பிளாட்பார்மத்தில் ஒடிவந்து சேடித்தர ராம். எனப்பா விட்டம்! நீ ஏதாவது சொல்வேன், விட்டத்தான் எங்கள் குழுவினர் பொதுமாத் தொடர்பு அதிகாரி மாடிரி சார்!”

“அமெக்ரி நாடகக் குழுக்கு அயர்க்கணங்கள் இருந்தால்தான் கவாரசியம்! நாங்க ஒரு சந்தர்ப் பத்திலே பொக்லாரோஸ்கு நாடகம் சடிக்கப்போயிருத் தோம். நவ்வு செவ்விற் காலம், அங்கிசு திறந்த வெளி நாடக மேலே. நாடக அரங்கத்தில் துணைகள் எல்லாம் இரும்புக் குழாய்கள்தாம். மேலேயும் மூடப் படாத இடைவெளியுள்ள இரும்புக் குழாய்கள்தாம். அன்று பகலில் நாங்கள் அந்தக் குழாய்களில் காலை

இந்த 'அனிலப்' (அனில்) எந்திர வார்த்தைக்குச் சரியான தமிழ்ப் பதம் கிடைக்கவில்லை. இந்த நாடகம் ஒரு வங்கமொழி நாடகத்தின் தழுவல்தான். கங்கத்தாங்கி இதை நாயகன் தானே மணி நேரத்திற்கு நடித்துக் காட்டிப் பழக்கம். சென்னைக்குள்ள நண்பர்கள் எங்களை வசதித்தாரர்கள். இங்குள்ள சரிகர்களுக்கு இரண்டரை மணி அளவு சாயத்தைப் போடும்படி இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மணி நேரம் பகுதிக்கு விடை கொடுத்தோம். வங்களுக்குக் கொஞ்சம் கருத்தம் தான் சிசுக்கூடிலுள்ள எட்டு சபாக்களின் ஆதரவில் இந்த 'பெர்னெபெக் அனிலப்' நாடகத்தை நடித்தோம். நாடகம் தொடங்கிய 10 நிமிஷம் தான் தேவரான 'ஜனகமணி' அவர் பாடி விடுவாராம். இது வங்காளப் பழக்கம். நாடகம் முடிந்த நேரத்தேய் கெடா பாய்ஸ் அதன் பிறகு நடிக்கிறார்கள் என்று வங்காளச் சரிகர்கள் வைத்துவிடுவார்கள். அது தேவரே தேவர்களுக்கு மரியாதை செய்துத்துவதாகது! .. அது சரி! நாளை பேசிக் கொண்டு 10 நிமிஷம்! நீங்கள் நாடகத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை! எப்படி சார் இருந்து நாடகம்?

“வினாத்தாள்: நாடகத்தில் முற்பகுதியில் சிவிமர் ஸ்டைல்கள் சோழியாகவும் பிற்பகுதியில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராகவும் தயார் உங்களுக்கு மாறுபட்ட ஸ்கைன்களை தந்து வெளிப்படுத்த முடிந்தது. அதன் தன்மையில் போலீஸ் தொண்டையுடைய போலீஸே

இப்பக்கப்பலப் பேரி ழுமாய்த்தார். அவர் தான் கிங்கவன் என்று கூடவி நீயிகும் கரை யிக் காண்பித்தும் கொன்னாமல் நடிப்பது சிரமம்தான். ராஜபட்டமிகும் சாரதாவுக் கும செல்வியை குணமுடன் பாத்நிரங்கும். அதைப் புரிந்துகொள்க செவ்தாரகன். க்ஷெ நுமாராக நடித்த ழுள்ளுர் சங்கர் மேனடயில் பட்டோடி நலாய் மாதிரி தோற்றமளித்தார். நடிப்பில் அவர் இவ்வுழல் கொண்டு கலகம் செலுத்த செல்குடும். மற்ற எல்லாப் நடிகர் களமே நல்ல ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தார்கள்.

“நடிகர்களுக்குக்காகத்தான் கதை என்று நினைக்கும் இந்த நாட்டிலில் கதைக்காக நடிகர்கள் எவ்வளவு சக்தன் குழு உணர்ந்தி யது. இதைப்போல் ஒரு நாடகத்துக்கு வ ள்மதான் உயிர் என்று கருதப்படும் காலத் தில் அசையும் நடப்பும்தான் உயிர் என்றும் உங்கள் குழு சிறுபத்தது. ஒரு துப்பறியும் நாடகத்துக்கான தொழிலுடன் ஆங்காநாடு இருந்து கொண்டிருந்தன. சிலந்தி வலி ள்ளி வீசும், நிழற் காட்சிகள், சினிமா கூட யில் ஆரம்பம், எங்கிருந்தோ ஒளிரும் கிதம் இவை எல்லாம் சிறப்பாக இருந்தன. அகவப்பிபாது சாணமாக, இதமாக உங்கள் ‘பெப்ரிகார்டர்’ மூலம் ஒளித்த ரஸிசம்சின் சித்தார் இதை ரமியியமாக இருந்தது. பொத்தத்தில் உங்கள் நாடகம் சென்னை ரசிகர்கள் வழம்மமாகப் பார்க்கும் நாடகம் கலிசுருத்த மாறுபட்டு ஒரு புதிய அபவ மாக இருந்தது.” — டி.க.சுந்தர

aus der - der PLatz

இங்கிலாந்து தடையாளிகளின்
 சூதி அடையாளிகள் தான்கட்டும்
 அங்க அங்கங்களின் மீதத் தனக்கம்
 புழம் கட்டி அழகையே வலியுறுத்தும்
 பழங்காலம், அங்கத்தையும் அம்
 பிழைத்ததின் வலியுறுத்தும் இம்
 கலை நுட்பங்களை அறிந்து கொள்ள
 வேண்டும் என்பதின் அவர்களுக்கு
 குள்ள ஆர்வத்தைதவும் எடுத்துத்
 தரும் இக்கலை அங்கார்ப்பு எப்
 தத்தியிருந்து, பதங்கள், ஸ்தா
 விகள் குடியும்புகார தடையங்கள்
 அங்க குடியும்புகார இருந்தன.

இருவரும் பம்பாய் நகரத்தில் வசிப்பவர்கள். தம்முடைய பரதக் கிணையப் பரிகாரச் செவ்வியல் இப்புவர்களுக்கும் சமணம் அடியங்கப் அளித்து வரும் பம்பாய் ஸ்ரீ ராஜராஜேசுவரீ பரத நாட்டிய கலாபரிந்துரத்தில் சிறப்புப் பாணவிகள் இவ்விருவரும், பரத நாட்டிய விதலாம் குரு கவ்யாண கத்தரம் பிள்ளையிடமும் கோவிந்த ராஜப் பிள்ளையிடமும் இவர்கள் தடனம் படித்தவர்கள். இவர்கள் ண்டைய ஐக்கச்சிகையில் பதம் பாடும் பொதுப்பய இவர்களின் தாயார் ஸ்ரீமதி இந்துபாலா கண பரிகே ஸ்ரீமதி மீத நிறமயகன் திரைமேல் வகுமீசுர். *

அதிக மணம், அதிக மென்மை

மென்மை, அன்றாடம் உயிரின்
புதுமை, நறுமணம்

ஒப்பற்ற சிந்தாலைச் சுவைப்பதில் ஜி-11
(தென்காசு நோசைட்) கொண்டு
சிந்தாலை உயிரின் பவுடரின் சிந்தை
சிந்தை நறுமணம், பட்டுமென்மை
உயிரின் உயிரின் தகுதி, சருமத்தின்
காசுருமத்தின் பருமப்படுகிறது.

ஜி-11
கொண்ட
சிந்தாலைப் போல
வேறெந்தப்
பவுடரும்
உங்களைப் பாது
காப்பதில்லை

பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர்

★ இறுப்பிடம் என்று சொல்வதில் பக்கத்தறம் இல்லாத பிறகுத் தொழில் முறைகளில் எப்போதும் டாக்டர் ரத்தினவேல் சுப்பிரமணியம் அருளில் இருக்கும் வாய்ப்பும் பெற்றவர் இருதயநோய் நிபுணர் டாக்டர் ஓ. ஓ. கமலாசுந்தர். இவர்க டாக்டர் ரத்தினவேல் சுப்பிரமணியத்தின் கவிப்பு நேறந்த இறந்ததை யும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருப்பவர். மனம் விடிக் தமக்குத் தெரிந்தவற்றைக் கூறுகிறார்:

டாக்டர் ஆர். எஸ். (ஆம்!) ரத்தினவேலு சுப்பிரமணியம் அவர்களை நான்கள் அன்புடனும் அபிமானத்துடனும் அப்படித்தான் ஒருக்கமாகக், குறிப்பிடுவோம்) கார்த்திகை மீரத்தந்தைப் பூரண உபயாசத்துடன் அறுவை சிகிச்சை, இறுதையும் இவர் இவருடைய மருத்துவக் கல்லூரி குருநாதரிடமிருந்து உற்றுக் கொண்டாராம்.

டாக்டர் ஆர். எஸ். அதிகாலையில் விழித்துக்கொள்ளும் பழக்கம் உள்ளவர். தாது அல்லது நாளரைக்குள் விழித்துக் கொண்டு விடுவார். ஐந்தே முக்கால் வரை படித்துக் கொண்டிருப்பார். அப்படித் தமர் தாதுபது தியிட நேரம் ஆசனப் பயிற்சியும் செய்வார். புகைப் பட்டிகள் பிடிப்பது இவருக்கு ஒரு காலத்தில் செறித் பொழுதுபோக்காக இருந்தது. இப்போது அதற்கு அவ்வளவு அக்காசம் இடைப்பட்டிருக்கிறது. கோடைக்காலத் தில் எப்படியும் ஒரு மாத ஓய்வுக்காகக் கோடைக்காலத்தில் போய்த் தங்கி வருவதை ஒரு பழக்கமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்போது தம் காமிராஸையும் கைவுடன் எடுத்துச் செல்வார்.

கொழிச் நேரம்வந்த வேளைகளில் இவருக்கு ஊராய்மாக ஒரு ஜிப்பாவை மார்புக் கொண்டு புறப்படுவதில் அனாத் குழி. ஜிப்பா, போட்டிதான் இவருடைய 'சோஷல்' உடை. எந்தப் போது நிகழ்ச்சிகளிலும் இவரை ஜிப்பாவில்தான் பார்ப்பவராம். கலை

டாக்டர் ரத்தினவேல் சுப்பிரமணியம் மருத்துவத் துறையில் எத்தனை தியுணரோ அந்தப் போல் பத்தித் துறையிலும் ஒரு தியுணர்தான். சென்றியில் எப்போதும் விழுதி இருக்கும் என்று காரணத்தால் அவ்வ, அவர் உள்ளத்தில் எப்போதும் பத்து உணர்ச்சி பெருக்கெடுத்தோடிக்கொண்டிருக்கும் என்று என் பொன்றவர்களுக்குத் தெரியும். மனம் சற்றுச் சரியில்கு என்னால் உடனே காசுர எடுத்துக் கொண்டு சிதம்பரத்துக்குக் கிளம்பி விடுவார். இவ்வீ நடராஜரைத் தரிசனம் செய்துவிட்டு மன நினைவுடன் திரும்புவார். "தான் இதுவரை எந்த மனிதரிடமும் எத்தனாகவும்கொண்டிருக்கிறேன். நான் கையை நீட்டுவதெல்லாம் அந்த நடராஜப் பெருமானை நோக்கித்தான்" என்று இவர் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறார்.

தம் மன நினைவுக்காக என்று இவர் இந்த நடராஜ தரிசனத்தை 'ரிசர்ஸ்' செய்து கொண்டிருக்கிறார். பிறர் மன நினைவுக்காகவும் இந்த யாத்திரையை இவர் மேற்கொண்டிருக்கிறார். இவருடைய உதவியாளர்களில் ஒருவர் பல நாட்கள் உத்தி போகத்தில் பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் மனம் தொந்து போயிருந்தார். நிறைம வாய்ந்தவர், புத்த சேவை செய்வதன், எவ்வா போக்கியதைகளையும் பெற்றிருந்தவர். கடைசியில் டாக்டர் ரத்தினவேல் சுப்பிரமணியம், அந்த உதவியாளர் விண்ணப்பத்தை நன்கு பரிசீலித்து, பதவி உயர்வுக்குத் தகுதியானவர்தான் என்று குறிப்பு எழுதிச் சம்பந்தப்பட்ட, மேலிடத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் சீக்கிரமே அந்த உதவியாளருக்கு வேற்றி வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு என்றும், அவருக்குப் பதவிக் வேறு ஒருவருக்குத்தான் அந்த வாய்ப்புக் கிட்டும் என்றும் தகவல் கிடைத்தது. டாக்டர் மனம் வேகம் வளர்த்தது. நேராகச் சிதம்பரத்துக்குக் கிளம்பி விட்டார்.

மறுநாள் திரும்பி வந்தவருக்கு மலிஞ்சி தரும் செய்தி காதலிருந்தது. இவருடைய உதவியாளரின் விண்ணப்பத்துக்குச் சாதகமான பதில் வந்திருந்தது!

ரத்தினவேல் சுப்பிரமணியம்

விடசும்காந்தன்

கனியும் இயக்குநர் சிறந்த கருவாடு உண்டு. குறிப்பாகப் பரத நாட்டியத்தின் பெயர் தனிப் பதிலும், இவர் குமாரசுவாமிக்கும் பரத நாட்டியத்தில் சிறந்த புகழ்நீர் அளித்திருக்கிறார். காலம் சென்ற இவர்க்கு மலையிலிப் பெயரில் ஒரு பரதநாட்டியம் பன்னி அபயே நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். அப்பேரகாலத்திரிமயமான பரத நாட்டியம் மாத்திரமே சுற்றிக்கொண்டிருந்து, இது தனி இவர் பெயரில் ஓர் ஆண்கள் உலாநிலைப் பன்னியும், பெண்கள் உலாநிலைப் பன்னியும் நடத்தப் வருகின்றன. கனத்த துறையில் இயக்குநர் திறமையாகக் காண்பது உண்டு.

சோப்பாட்டு முறையில் கத்தி வைக்கப் பழக்கம் திணைநிலை செய்து கொள்வார். மற்ற வகையில் இது பிடிக்கும். அது பிடிக்காத வகை விருப்பு செய்துபடுதல் இல்லை.

[illegible]

காடும் சென்ற முதல் அமைச்சர் அண்ணா துரைசின் நெடு நாளைப் தம்பர்; டாகடும் கூட. அண்ணா முதலமைச்சராகி விடுத்த ஆரம்பக் கட்டம். ஒரு நாள் அண்ணாவின் உடல் தீவி கொஞ்சம் சரிவில்லு என்று சொன் றிப்பட்டு டாக்டர் டூர். என். அண்ணாவின் இயல்புக்குப் போய்ச்சேர்த்தார். "அடடா! நீங்க எதற்காக இப்பே வந்தீங்க? அகியமன்னு நோன்றிலும் தானே நேரில் உங்க வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு வந்தது மாட்டோ? உங்க வீட் டுக்கு வந்து உங்கன் பரீதோதீங்க டப்புவில் படுத்து நீங்கல! டெஸ்ட் பண்ணினுத்தான் எனக்குத் திருப்தியாக இருக்கும்" என்று சொல்லிவிட்டு, அண்ணா அகரகன சீர்த்துத் கொண்டு. "இந்தமாதிரி பதவி பெய்கலாம் இப்போது வந்ததானோ? தானாகே போய் விட்டது என்றால் அப்பறம் தான் உங்களை இப்படி வரவழைக்க முடியுமா? அதற்கா உத்தரம் சொன்னோ!" என்றாராம், அண்ணாவுக்குப் புத்திதான் வருவதற்கு ரொம்ப நாள் முன்புதான் நடந்த சம்பவம் இது.

[illegible]

என்று கேள்வியுதிர்ச்சு. டாக்டர் ஆர். எம். அண்ணாதுரை போன்ற தாழ்மையானவர் வரத் தயார் என்று, அண்ணா அவரின் திருத்தத்திற்குப் பதிலாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அண்ணாவால் அதற்குமேல் துடிச்சுச் சொல்ல முடியவில்லை. சமயத்திற் கிடீராக, இவருமாதம் போல் விட்டு வந்தார்.

இருகூடைய சேனாதரர் சட்டம் படிப்புப் படித்து உயர் துறைமன்றத்தில் நியமனமாக இருப்பவர். அங்கூடைய குமாரசாமி மருத்துரைக்கு உதவியில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பட்டம் பெற்றார். மருத்துவ துறையான இருகூடைய குமாரசாமிவே. சட்டம் படித்து கழகத்தினர் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார். இவருக்கு அறிந்தவரான குடியே நிறுவனம்.

டாக்டர் ஆர். எஸ். வெப்பப் பிரதேச விளாதிசன் பதவிய ஆராய்ச்சியில் நிபுணர். இத்த விளாதிசன் பதவிய இலுருருடைய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல வெளிதாட்டு மருத்துவ சஞ்சிகைகளில் வெளிவரவில்லாது. சம்பந்தமாத ஆவர் இருதய சம்பந்தமர்ண் தோய்சன் விளாபத்திலும் அக்கதா காட்டி வருகிறார். இருதய தோய்சன் ஆராய்ச்சிக் காக ஒரு தனி மருத்துவக் கட்டுமே லாண்டும் எய்த வண்ணத்துக்குத் தமிக் மருத்துவத் துறையில் கீத்திட்டலரே இவர்தாம். இதன் விளாபகத்தான் இப்போது ஒரு பிரத்திபலக் ஒரு பாடிக் கட்டும் உருவாக்கிக் கொண்புகுக்கிறது. தாம் யோசனை சொன்ன தோட்டு டாக்டர் ஆர். எஸ். பிண்டிசன்கிம். தம் குமாரத்தில்க் ஒத்ததுமழ்ண்பயம் ஏற்றுப் படைக்கி திகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து கமார் ஒன்றரை கட்டு குபாய் வகுல் செய்து சர்க்காரில் இம்மடைத்தார். அதற்கு மேல் அரசாங்கம் செவகன்கி மேற்கொண்டது.

தீர்மானத்தில் ரொம்பக் கண்டிப்பானவர். அதுகூட அந்தக் கண்டிப்புக்கு எப்போதுமே அகப்படும் ஒரு இனிப் போர்வை கண்டு, கழுமராகவே எங்கள் மேதேவனாயும் நமக்கெல்லாம் ஏளமான நூத்தனக் கபாலம்.

தான் மருத்துவக் கல்லூரியில் இக்
ருண்டடி மாணவன் தான். எம். பி. பி. எஸ்.
பரீட்சையில் தான் இரு தங்கப் பதக்கங்கள்
பாங்கிச் சிறப்பாக வெற்றி பெற்றதோன்.
மகன்கு மேற்படிப்பை வெளி நாடுகளில்
தொடர வேண்டும் என்பதில் ஆவல். டாக்டர்
ஆர். எஸ். ஆலங்குடி அருகில் வேரோலை
கேட்டேன். அவர் என்ன சொல்லு
தேடினா?

முதலில் தம்ப நாட்டிலே உள்ள பழங்கால பெருங்குடி குடிசைகளை, தெரிந்தோடு போக ஆணையிட்டார்கள். இங்கு திருவள்ளூர் மருதாந்திரம் போக வேண்டும். அப்போதுதான் உம் புதிய கிணங்களை அங்குதான் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்று, தான் அங்கு யோசனைகொடுத்தார்கள். நாட்டிலேதான்.

ஒரு திறமை வாய்ந்த ஒரு அன்பு நிறைந்த ஒரு சக டாக்டர். அன்பு நிறைந்த ஒரு மனம் பரி எந்த மூன்று கோணங்களிலிருந்தும் தான் இளம் அகாலரப் பார்த்து வியப்படைகிறேன். பேட்டை கோபுர கல்லறையிலே

அந்தரங்கக் காரியதரிசி

சாருலதா பிஷ்டிங்ஸின் எட்டாவது மாடிக்கு அதன் உரிமையாளரை விரைவாக விட்டுக் கொண்டு சென்றது. ஏழாவது எட்டாவது மாடிகளில் தொழில் வர்க்கத் துறைகளில் ஈடுபட்டிருந்த அவளுடைய பல காரியாலயங்கள் இருந்தன. மீதமுள்ள ஆறு மாடிகளையும் வேறு பல கம்பெனிகள் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்தன. தரை மட்டத்தில் கடைகள் அமைந்திருந்தன.

விட்டிடில் மேலும் கீழமாகப் போய் வருவதென்பது சாருலதாவுக்கு மிகவும் பிடித்தமான விஷயம். எவ்வளவு ஒரு நாள் தான் இருத்தி மட்டுமே விட்டிடில் இருந்து கொண்டு அதை இயக்கி மேலும் கீழும் போய் வந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று அவள் நினைத்ததுண்டு. ஆனால் அந்த ஆசை கட்டெறியது கிடையாது. 'பெரிய மனிதர்களாலிருப்பதில் இதுதான் சங்கடம்' என்று நினைத்தாள் சாருலதா. 'அவர்களுடைய அற்ப ஆசைகள் பல நிறைவேறாமலே போய்விடும்! இந்தப் பெரிய கட்டிடமும், இந்த விட்டிடும் எல்லாமே எனக்குச் சொந்தம்தான். ஆனால் அதற்காக நான் ஏன் இஷ்டப்படி எட்டுத் தடவை மேலேயும் கீழேயும் ஒரு காரியமும் இல்லாமல் போய் வந்தால் என்ன நினைப்பார்கள்?' இப்படி எண்ணுகையிலேயே சாருலதாவுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அதைப் புன்னையிலே தேக்கி, கைக்கடியைத் தைப் பார்த்தாள்.

காரியாலய நேரத்துக்குப் பத்து நிமிஷங்கள் முன்னால் வருவதும் மாலைச் சூழித்த நேரத்துக்கு ஐந்து நிமிஷங்கள் முன்னதாகக் கிளம்புவதும் சாருலதாவின் அன்றாட வழக்கம்.

மிக விசாலமான அவளது காரியாலய அறையில் ஒரு பக்கத்தில் நனைபாணியில் அமைந்த பெரிய அன்றாடப் படிவ மேஜை, அதற்குப் பின்னால் உருளும் சக்கரங்களுடனும் சாய்ந்து, நிமிர் உதவும் ஸ்பிரிங்குடனும் கூடிய நாற்காலி, மென்மையான அவள் உடலைத் தாங்கவே தயாரிக்கப்பட்டதுபோல் அது மெத்து மெத்தென்று ரப்பர் குளனாலும் அதை மூடிய உயர் ரகத் தோலினாலும் உருவாக்கியிருந்தது. நாற்காலிக் குப் பின்னால் ஒரு மாடரன் ஆர்ட்படம் தடித்த ஃபிரேமுக்குள் அடங்கிச்

சாருலதா கீ.ராஜேந்திரன்

கவரில் மாட்டப்பட்டிருந்தது. சாருலதா அமர்ந்தால் அவள் தலைக்கு மேலாக இருப்பது போலவும் நின்றுக் கையில் பாதி மறைவது போலவும் கணக்கிட்டுக் குறிப்பிட்ட ஓர் உயரத்தில் தொங்கியது. ஒன்றும் புரியாத அந்த லோர ஒலியத்துக்கு அருகே ஆநிரள் முதல் இன்றுவரை அங்கலுக்கும் எளிதில் புரிந்த எழில் தோற்றமாகச் சாருலதா என்ற பெண்ணுருவைப் பார்க்கும் போது ஏற்படக் கூடிய உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்டு அதற்காகவே திட்டமிட்டு அந்த மாடரன் ஆர்ட் அங்கு மாட்டப்பட்டிருந்தது. அறையின் ஒரு பக்கத்தில் அன்றலர்ந்த மலர்கள் அலங்காரமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. கண்ணாடிக் கதவுகளைக் கொண்ட பெரிய ஜன்னல். வெளியேயன் பிளாஸ்டிக் திரை, நன்கு பாஸிஷ் ஏறி மிஸ்டியிலுத்த புத்தக அலமாரியில் புது மெருகு குன்றாமல் சில புத்தகங்கள் - யோசக்ட் புகள் என்னல்களோபியுமா, லைப் நேச்சர் லைப்ரரி, ரீடர்ஜஸ் டைஜஸ்ட் அல் மாஸ்க் - போன்றவை. ஒருபுறம் நடராஜரின் பெரிய வெண்கலச் சிலை. இன்னொரு பக்கத்தில் ஐப்பாளிய மங்கை ஒருத்தியின் பொம்மை உருவம். ஷோ கேஸில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அயல்நாட்டிலிருந்து சாருலதாவைக் காண வரும் விருந்தினருக்கு ஏற்புஷோ கேஸில் பொம்மை மாறும். கலரோடு கவராக அமைந்திருந்த மரக் கதவுடன் கூடிய அலமாரியில் பிரிட்டிஷ்

அரண்மனைக் காவலாளியைப் பொம்மை,
ஜெர்மனியின் பிலேரியைப் பகுதி பெண்
மனையின் பொம்மை, அமெரிக்க கடத்
திர தேவியின் நிலை மாநிலி, பாரீஸ்
ஜூபெல் டவரின் தோற்றம் என்று
பல ரகப் பொம்மைகள் தேவைக்
கேற்பப் பயன்படத் தவாராகக் காத்
திருந்தன. அவையின் மற்றொரு பக்கத்
தில் முக்கியஸ்தர்கள் வந்தால் அமர்ந்து

உரைவர, வலியாகச் சோபாக்கள்
மேடப்பட்டிருந்தன.

சாருவதா, ஒரு மிடுக்குடனும்
ஆனால் அதே சமயத்தில் ஓய்வாரம்
குறைவாமதும் நடந்து வந்து தனது
நாற்காலியில் அமர்ந்தாள்.
விக்கோரியா மகாராணிகுடர் சிம்மாச
னத்தில் இத்தனை கம்பீரமாக அமர்ந்
திருப்பாளா என்று சந்தேகிக்க வைக்

கும் அளவுக்கு இருந்தது அந்தக் காட்சி. அந்தக் கட்டடம் முழுதுமே ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்டிருந்ததால் சாகுலதா வெய்யில் காலத்தில்கூடப் பட்டுப் புடவை அணிந்து வருவது சாத்தியமாயிருந்தது. இன்று அவள், சிறிய சரிசைப் புள்ளிகளுடன் கூடிய குநீலநிறப் புடவை உடுத்தி வெண்மையான நீண்ட கழுத்தைக் கூற்றி நீலக் கற்கள் பதித்த ஒரே ஒரு நெக்லஸ் அணிந்து லோலித்தாள். தனது அறைச் சுவரில் பூசப்பட்டுள்ள சந்தன திறத்தில் புடவையோ அல்லது சோபாசெட்டின் பழுப்புநிறத்தில் புடவையோ அணிந்து காரியாலயத்துக்கு வரக் கூடாது என்பதில் மிகுந்த கவனமாக இருந்து வந்தாள் அவள்.

சாகுலதா பின்பேரூடு, காரிலிருந்து பெட்டியைச் சுமந்து கொண்டு வந்த பியூன் வேதாசலம், அதை மேஜையின் மேல் வைத்து விட்டு நின்று.

"நீ போய்க் குமாரசா வரக் சொல்லு" என்றுள் சாகுலதா.

சில விநாடிகளில் அன்றையத் தபால்களை ஒரு கைவிலும், மற்ற கையில் ஷார்ட் ஷாஸ்ட் நோட்டுப் புத்தகம், பென்சிலுடனும் வந்தாள் குமார். அவள் மேஜையிலு் குமார் வைத்த தபால் களின் உரைகளைப் பிரித்துக் கடிதங்களை ஒன்றன் மீதொன்றாய் அடுக்க ஆரம்பித்தாள் வேதாசலம்.

"காசிராம் அண்டு சிவராாம் கம்பெனிக்ரு எழுத வேண்டிட கடிதத்துக்கு நோட்ஸ் தயாரித்து வைத்

திருக்கிறேன். நீங்கள் கேட்க வேண்டிய
பிராப்தி செய்து காட்டுங்கள்.

“ஆடிட்டர் கப்பரத்தினத்துக்கு
சிப்போன் போட்டு கிவ்வி பிராப்தி
கம்பெனியுடன் செய்து கொள்ள
வேண்டிய ஒப்பந்தம் பற்றிப் பேச
விரும்புகிறேன் என்று சொல்லுங்கள்.
எப்போ அவருக்குச் சொகரிவப்படும்
என்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்....

“வேறு ஏதாவது விசேஷம்
உண்டா?”

“சாரங்கன் என்று ஒருவர் உங்
களைப் பார்க்கக் காத்திருக்கிறார். இன்
பதே முக்காலுக்கு வரச் சொன்னார்
எனார்.”

“சரி, அவரை உங்களை அனுப்
புங்கள்” என்று கூறியபடியே சாரு
வதா தன்னுடன் விட்டிருந்து வந்த
பெட்டியைத் திறந்து காரிராம் அண்டு
விவரம் விசாரி எடுத்துக் குமாஸிம்
கொடுத்தான்.

மேஜையின் மேல் அடுக்கி வைக்கப்
பட்டிருந்த கடிதங்களை ஒவ்வொன்றாய்
எடுத்துப் படித்து இடதுபுறம் ‘மார்ஜி’
யில் ‘நோட்ஸ்’ எழுத ஆரம்பித்தான்.
அவ்வது தனித் தானிய ‘மெயோ’
எழுதிக் கடிதத்துடன் சூன்செய்வம்
இணைத்தான்.

“குட்மார்னிங்” என்ற கவகைப்
பாஷை ரூரல் கேட்கவே திமிர்ந்த
சாருவதா, “உட்காருங்கள்” என்று
மேஜையின் எதிரே இருந்த நாற்காலி
களைக் கட்டிக் காட்டிவிட்டுத் தன் காலி
யத்தில் வலித்திருந்தான். பிழை
வெதாசலம் கடைசிக் கடிதத்தையும்
பிரித்து வைத்துவிட்டு அதற்கு
வெளியே சென்ற பின்னர்தான்,
பேரூவை வைத்துவிட்டு திமிர்ந்து
சாரங்கனைப் பார்த்தான். “மொட்டு
எர் யு எகெய்ன்” என்றான் புன்முறுவ
லுடன்.

சாரங்கன் தன் பாக்கெட்டிக்குத்
ஒரு சிறிய நோட்டுப் புத்தகத்தை
எடுத்துப் பிரித்தான். அதில் கண்
மேனட்டம் செலுத்தியபடியே பேசி
னான்: “நெம்பர் ஒன்: ரொல்மோரி
எஸ்டேட்ஸ் என்ற பெயரைச் சாருவதா
எஸ்டேட்ஸ் என்று மாற்றி அது சம்ப
பந்தப்பட்ட எல்லா விவரங்களையும்
கவனித்து ஏத்பாடு செய்தால் விட்
டது. நெம்பர் டூ: கோலிதூம்
சர்ச்சம் கட்ட எஸ்டிமேட்டும் புரூ
பிரிண்டும் தயாராகி விட்டன. பின்
னோடு கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.
நீங்கள் பார்க்க விரும்பினால் பிளாக்
களைக் காட்டுகிறேன். நெம்பர் த்ரீ:
நூறு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் காட்டை
அழித்து மடபிரிட அனுமதி அநேகமாகக்

கிடைத்த மாதிரிதான். பெப்பர் இன்று
கைபெழுத்தாலி விடும் என்று தெரிந்து
கொண்டேன். நானாவதாக, சென்னை
வரும் போது உங்களைச் சந்திக்கச்
சொன்னார்கள்.... கடைசியாகத் தான்
போக தின்ற கிருதாவை எடுத்தாடு
விட்டது என்பதையும் உங்கள் கவனத்
துக்குக் கொண்டு வர விரும்பு
கிறேன்.” - டப்பென்று நோட்டுப்
புத்தகத்தை மூடி, பாக்கெட்டுக்குள்
செருகிக் கொண்டான் சாரங்கன்.

சாருவதா கவகையென்று ஆனால்
அகிமமாக ஒசைப்படுத்தாமல் சிரித்
தான். “நீங்கள் கடைசியாகச் சொன்
வைத்ததான் தான் முதலில் கவனித்
தேன்” என்றான், சட்டென்று அதி
கார தோரணத்தில் அவன் முக பரிவம்
மாறியது. “சாரங்கன்! உங்களை
எஸ்டேட் மாணேஜர் பதவியிலிருந்து
இன்று முதல் ‘டிஸ்டிக்’ செய்து விட்
டேன்” என்றான்.

சாரங்கன் வெவ்வேறுபட்ட போனால்,
அடுத்த விநாடி அவனுக்கு ஆத்திரம்
பற்றிக் கொண்டு வந்தது. விருட்
டென்று அவன் எழுந்த வேகத்தில்
தாற்காலி பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்
டது. ஆனால் தரையில் பிடுதுவான
கம்பளம் விசிக்கப்பட்டிருந்ததால் அது
தரை முடியாமல் குடை சாய்ந்து விழுந்
தது. முகம் சிலக்க அவன் நின்றுன்.
தன்னை ஒரு திடுப்பெடுத்திக் கொண்டு
கோபத்தை வெளிவிட வார்த்தை
களைத் தேடினான். அதற்கு முன்னால்
சாருவதா மீண்டும் பேச ஆரம்பித்தான்:

“அதற்குப் பதில் உங்களை இங்கே
என்னுடைய பிரைவேட் சேகரட்டரி
யாக நியமிக்கிறேன். சாரங்கன்!
எஸ்டேட் மாணேஜர் என்ற முறையில்
நீங்கள் என்ன சம்பளம் வாங்கி
கிறீர்கள்?”

இந்த இரண்டாவது அதிர்ச்சி
சாரங்கனின் கண்களை அகல விரிய
வைத்தது. குடாகப் பேச முற்பட்ட
அவன் இப்போது சொற்களை மென்று
விழுங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன்
கெள்விக்கு அவன் பதிலளிக்கு முன்
இண்டிரகாயில் சிஸ்டிஷனரின் கிவ்வி
யில் சூக் ஒலித்தது:

“கைவாசம் போனில் இருக்கிறார்.
உங்களுடன் பேச வேண்டும் என்
கிறார்.”

“தான் பிஷியாக இருக்கிறேன்;
அப்புறம் சிப்போன் பண்ணைச் சொல்லு.”

“ரொம்ப அவசரம் என்றார். அத
னுத்தான்....”

“சரி, டெலிபோன் கனெக்ஷன்
கொடு!” என்றான் சாருவதா.

மேஜையின் மேலிருந்த தூது டெலி போள்களில் ஒன்று கண்களவென்று ஒலி எழுப்பியது. கருப்பு ஃபோன் எடுத்துப் பேசினான் சாகுலதா. "சாகு ஹியர்! கைலாசம், நான் ரொம்ப பிஸியாக இருக்கேன். ஐந்து நிமிஷங்கள் கழித்துப் பேசுகிறேன்" என்றான்.

போன் வைத்துவிட்டு உடனே மேஜையின் மேல் இருந்த டெலிபோன் என்சைக்ளா எழுதி வைக்கும் நெறிய நோட்டுப் புத்தகத்தைப் பிழித்தான். சாகுலதா இன்ஜினீயரிங் கம்பெனிலின் மாஸ்டர் கைலாசத்துக்கு இருந்த பரிஸைல் டெலிபோன் நம்பரைப் படித்து விட்டு, வெள்ளை நிற டெலி போன் எடுத்து என்சைக்ளாச் சுழற்றினான். "யார்? கைலாசமா? என்ன விஷயம்? ரொம்ப அவசரம் என்பதாக என்வமோ ஏதோ என்று பீரையேட் லைன் கப்பிட்டேன். ஒன்டிசுபோர்டு மூலம் வரவேண்டாமே...."

சற்று நேரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் சாகுலதா. பிறகு பேசினான்: "டெண்டர் தொகை எவ்வளவு?.... சரி, நாளைக்குத்தான் முடிவு செய்கிறார்களாமா? நீச்சலம் தெரியுமா?... ஜோஷியைத்தானே நான் பார்த்தேன்? அவரை மட்டும் பார்த்துப் பேசினால் போதுமா?.... ஆயிரம் கைலாசம்! நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன்.... டோண்டர் வோர்சி.... நாளைக்குக் காலையில் ஃபோன் பண்ணுங்கள். இப்போ நான் குதித்துக் கொள்ள வேண்டிய நேரம்பர். வேறு விவரங்கள் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள்...."

சாகுலதாவின் கரம் செவிகளில் விழுந்ததை எழுதிக் கொண்டது. "ஓ.கே." என்று கூறி ஃபோனை வைத்து விட்டு நிமிர்ந்தான்.

"நாம் என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தோம்? என்..., உங்கள் சம்பளம்?"

"ஆயிரம் ரூபாய் வரல்கிறேன்."

"சரி, என்னுடைய அந்தரங்கக் காரியத்திலி என்ற முறையில் உங்களுக்கு இனி ஆயிரத்து இருநூறு கிடெட்டுள், ஆண்டுதோறும் ஐம்பது ரூபாய் இன்சிர்மெண்ட். அடிப்பட்சம் இரண்டாயிரம் வரையில் சம்பளம் உயரும். சரிதானா?"

"அங்கே எனக்குக் காலும், வீடும் இருந்தன."

"அவை இங்கேயும் உங்களுக்கு உண்டு."

"வேலைக்காரன் இருந்தான்."

"இங்கும் ஸர்வண்ட் அவைக்கக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். சாரங்கள்

உங்கள் முதல் வேலை என்ன? தொடியமா? என் என்டேட்டுக்கு உங்களைப் போலவே அல்லது உங்களைவிடத் திறமைசாலியான மாஸேஜரைக் கண்டு பிடித்து நியமிப்பதுதான்."

"செய்கிறேன்."

"டேப் ரிகார்டர் எங்கே?" என்ருள் சாகு. புன்முறுவலுடன்.

சாரங்கள் டேப் ரிகார்டரைப் பயன்படுத்தினான்.

"வாசலில் ரீலாய்ஸுலிஸ்ட் இருக்கும் இடத்துக்குப் பக்கத்தில் ஓர் அறை கிரியாக இருக்கிறது. அங்கு ஸைப்பிஸ்ட் உடாஸை அனுப்பி விட்டு, அவன் இப்போ உள்ள அறையை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவ்விடமே உங்களுக்கு அப்பாய்ஸ்ட் மெண்ட் ஆர்டரும் டிஸ்மிஸல் ஆர்டரும் பிட்டுட் பண்ணி ஸைப் செய்து எடுத்து வரலுங்கள். கையெழுத்துப் போடுகிறேன்."

தீவிராக நீதியில் வேறு பல முக்கிய காரியங்களையும் அவன் கொடுத்தான். சாரங்கள் அவ்வப்போது டேப் ரிகார்டரில் உத்தரவுகளைப் பதிவு செய்து கொண்டான்.

சற்று மூன்றாம் தான் டெலி போனில் கேட்டு எழுதிக் கொண்ட விவரங்களைச் சாரங்களிடம் தந்தான் சாகுலதா. "இதை நீங்களே உங்கள் ஸைப்பை ஸைப் செய்து எடுத்து வரலுங்கள். 'டெண்டர் ஹெட்' வேண்டாம். 'பிளெய்ஸ் பேம்பர்'ய் இருக்கட்டும். வேறு யாருக்கும் தெரியவும் வேண்டாம். பிறகு இங்கே வந்து பீரையேட் லைலில் ஜோஷிக்கு ஃபோன் போட்டு கிரீஸ்லாண்டிஸ் தோராட்டலில் ஏன்னைச் சந்திக்க முடியுமா என்று கேட்டுச் சொல்லுங்கள். அவருக்கு எப்போது முடிவுமோ அப்போது ஸ்விமிங் பூக் அருகே என்னை 'மீட்' பண்ணலாம் என்று கூறுங்கள். மஞ்சர் அங்கு 12. எதுவானாலும் கிரீஸ்லாண்டிஸ்'ஸுக்கு ஃபோன் செய்து டேபிள் ரீஸர்வ் பண்ண வேண்டும். இப்போதைக்கு அவ்வளவுதான். வேறு ஏதாவதிருந்தால் இண்டரகாமியல் உங்களைக் கப்பிடுகிறேன்."

சாரங்கள் எழுந்தான். கதவருகே அவன் சென்றதும். "சாரங்கள்! ஒன் மினிட்! அந்தரங்கக் காரியத்திலி உத்தியோகம் என்பது ரொம்பப் பொறுப்புள்ள பதவி என்பது மட்டுமல்ல; நான் கூறும் விஷயங்களை உண்மையாகவே அந்தரங்கமாக வைத்துக் காக்க வேண்டும். நீங்கள்! புரிந்ததா, நான் சொல்வது?" என்னுள்,

கடுமையான ஜலதோஷத்திலிருந்து விரைவில் குணமடைந்தேன்

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

அமிர்தாஞ்சனம் ஜலதோஷம், தலைவலி, கால்கள், தசாவலி இவற்றிலிருந்து வீராவில் குணமடிகிறது. உட்பாதை ஏற்பட்டுள்ள இடத்தில் கிழிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி விரித நிவாரணம் பெறுங்கள்.
75 வருடங்களாக தற்புதங்களில் பயன்பட்டுவரும் நம்பக்கமான நிவாரணி அமிர்தாஞ்சனம் எப்போதும் ஒரு பாட்டில் நாவலரம் துருக்கி, அருகிலுள்ளவரை ஐக்களிலும், அகத்த அடக்கமான உப்பங்களிலும் கிடைக்கிறது.

10 மருத்து பொருள்கள் ஒதுங்கே சேர்க்க அமிர்தாஞ்சனம் வலிகளுக்கும் ஜலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற நிவாரணி

அமிர்தாஞ்சனம் விநியோகம் - சென்னை - மதுரை - கரகத்தூ - புதுச்சேரி - கன்னியாகுமரி - பெங்களூர்

AM-1148

இப்போது
புதிய
தோற்றத்தில்!

ஸவஸ்திக்
பெர்ஃப்ரூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்

பாட்டைவாள் படிவாள்
கேசத்தையும் பணிவாள்வக்கும்
காண முழுதும் கேசத்தை
எடுப்பாள் எழிலோக்கள்
செய்யும்.

பட்டுப்போகாத படியும் கேசம்...
ஒலிக்கும் எழிலோக்களும் கேசம்...
அரேக்கிப உழைமை விசம் கேசம்...
எனக் முழுதும் எடுப்பாள் விளக்கச்
செய்கிறது ஸவஸ்திக் பெர்ஃப்ரூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்.

ஸவஸ்திக் ஆயில்
பிளஸ், பம்பாய்.

Singl SOM 17/RS TAM

சாரங்கன் தன்னை ஆட்டி
ஒன். "பிள்ளை எக்டர்டஸ்
பவலுற்றை நீங்கள் தெரிந்து
கொள்ள நேரலாம். அனால்
உங்களைப் பார்த்துதுமே
எனக்கு உள்ளுணர்வு சொல்
கிறது. நீங்கள் நம்பகமான
முறையில் விகலாசத்துடன்
நடந்து கொள்வீர்கள் என்று.
அதனால்நான் உங்களை இங்கே
தருவித்துக் காரியதரிசிகளாக
நியமித்திருக்கிறேன்!"

"நம்பிக்கைத் துரோகம்
செய்ய மாட்டேன், சாரா!"

"சத்தியம் என்ற சொல்
உங்கு மதிப்பு ரொம்பவும்
குறைந்து வருகிற காலம் இது.
நீங்கள் அப்படிப்பட்டவர்
இல்லை என்று நம்புகிறேன்.
அந்த டேப் ரிகார்டர்.....
அதை யாரிடமும் எப்போதும்
தராதிர்கள். எவ்வுடைய
உத்தரவுகளை நிறைவேற்றிய
தும் டேப்ஐ அய்லப்போது
அழித்து விடுங்கள்."

"ஆவ்வாட! கவலை
வேண்டாம் உங்களுக்கு."

சாரங்கன் போனதும்
சாராலதா மேஜை முரையர்
ஒன்றை இடித்துத் திறந்து
அதிலிருந்து ஒரு நீண்ட கச
பாபை நோட்டுப் புத்தகத்தை
எடுத்து நோட்டையைப்

புரட்டினாள். உங்களை பக்கங்களில்
ஒரங்கள் அள்ளிக் கெட்டப்பட்டு
எ. பி. லி. டி குறிகள் இடப்பட்டிருத்
தன. 'ஜே' என்ற எழுத்து இருந்த
பக்கத்தைத் திறப்பினாள். அந்த எழுத்
தில் ஆரம்பித்த நாவஞ் பெயர்களும்
அவர்களால் பற்றிய சிறு குறிப்புக்களும்
இருந்தன. ஜோஷியைப் பற்றிய படிக்க
ஆரம்பித்தாள் அவள்.

"காதல் திருமணம். மனைவி தன்
அறகி. குடும்பப் பற்று மிகுந்தவர்.
ரசிகர். கலை உள்ளம் மிக்கவர். கடை
இளப்பில் சந்தித்த போது பிடித்த
நிறம் மஞ்சள் என்று குறிப்பிட்டிருக்
கிறார். ரேஸுக்குப் போவதுண்டு."

சாராலதா நோட்டுப் புத்தகத்தை
மூடி வைத்து விட்டு ஒரு நிமிஷம்
நினைத்தாள். பின்னர் எழுந்து தனது
காரியாலய அறைக்குப் பக்கத்தில்
இருந்த மற்றொரு அறையின் கதவைத்
திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றாள்.

அங்கு ஓர் அவமாரியில் இருந்த பல
புடவைகளை ஆராய்ந்தாள். மஞ்சள்

வண்ணென் விஞ்ஞானிக்குப் பரத்த
யேதுமான உடை துணிவங்கப்பட்டாள்
பாள் என்னவா? தாழ்ந்தவராத
வாணவியல் சிவனும் போது சிவனது
கிழிந்த நாளைதான் வெறுத்து. உடல்
சிறுநாது கிழிந்ததும் கசியும், விழிகள் மிழர்
கிக் கொண்டு வருவதுண்டு!

நிறத்தில் நொண்டு புடவைகள் இருந்
தன. பட்டுப் புடவை வேண்டாம்
என்று ஒதுக்கிவிட்டு 'லெயன் எல்லோ'
நிறத்தில் விபான் காரியைப் பொறுக்
கிப் பக்கத்திலிருந்த டிரெஸ்ஸிங் டேஸின்
மீது வைத்தாள். மறுபடியும் அவள்
மாரிக்குள் போட்டம் விட்டு நீச்சல்
உடைகள் பலவற்றுள் ஒன்றைத்
தேர்ந்தெடுத்துத் தனது ஹாண்ட்
பாக் கிப் மடித்து வைத்தாள்.
புடவைக்கு ஏற்ற மாதிரி ஓர் ஜாக்
கெட்டையும் பொறுக்கி எடுத்தாள்.
இரண்டு விதமான சீப்புகளுடன்
சுடிய இரண்டு கலப்புக் கண்ணாடி
களை ஒன்று மாற்றி ஒன்றாகக் கண்
னுக்கு அணித்து பார்த்து ஒன்றைத்
தேர்ந்தெடுத்துப் புடவையுடன் சேர்த்
துத் தயாராக வைத்தாள்.

மறுபடியும் காரியாலய அறைக்குத்
திரும்பி. ஜோஷி பற்றியோ, அவர்
ஒப்புதல் தர வேண்டிய 'டெஸ்டர்'
பத்தியோ கவலை எதுமின்றி அங்குடிக்
காரியாலய அலுவல்களைக் கவனித்தாள்.
(தொடரும்)

தலைவரிடம் பதிலளித்தும், கட்டுப்பாட்டுத் துறைக்கு உட்கட்டுப்பாட்டுத் தலைவரிடம் வந்ததோடு, அதை விசாரணைப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கவனிப்பதில் உள்ளதென்று கூறியிருக்கிறார்.

தமிழக அரசு

அவர்களையும்,
தனங்களையும்
மெல்லிடுமா, நாட் தனிக்
தலைவலி

உடுசாலை
விவழியைக்
தலைவரே

முதலாளியை
அடியடித்து
தொழிலாளர் கூட்டமாக
கொண்டுவரலாம்

சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை
சுரண்டிப் போட்டுப்
பல பகுதிகள்
சுரண்டிப் போட்டி

“ஏன், பவானி?”

“உங்களுக்கு இவ்ளுமா புரையிடுங்க? எய்வளவு நடவடிக்கை பண்ணிப் பண்ணிச் சொன்னீன்...!” அடைத்துக் கொண்ட தொண்டைவைச் சரியிடுதல்க் கொண்டு மீண்டும் பேசினாள்: “யதற்காகச் சொன்னேன்? உங்களுக்குப் பெருமை வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்? உங்களுக்கே உபயோகக்கொள்கை “இன்ட்ரஸ்ட்” திருக்கணும். ஏதடா, நம்முடைய ஸ்டீட்கரை வாய்க்கு வாய் புலந்து தள்ளிவிடுவே, மாமனா; தம்மையப் பற்றியும் அவர் பெருமைவாகப் பேசுணும் — எவ்வித எண்ணம் உங்களுக்கே இருக்கணும்...”

தாராளமானதற்கு இப்பொழுதுதான் பவானி சென்ற உதயமாயிற்று.

“ஓ, அந்தச் சொல்லுகிறவா, பவானி?... அதுதான் என் மனத்தில் படு ஆழமாய்ப் பதிந்து விட்டதே! நான் மறப்பேனா, பவானி! நிச்சயமாக இந்த உய்யானத்தில் எவையும் உணர்வாமல் இருக்கப் படிக்கா விட்டாய், ‘ஏன்?’ என்று கேள்...”

“அப்பாடா... இவ்விமேவாவது மதக்காமல் இருக்கன்” என்று எச்சரித்துவிட்டுத் தான் பவானி நகர்ந்தாள்.

பவானியின் மாமா பெண்ணின் திருமணம் போல் வறையும் சிதம்பரத்தில் நடந்தது. அங்குக்குத் தன் சகோதரன் கூறி உறவையத் தவிர வேறு உறவினர்கள் இங்கே யாதலால் சகோதரியோடு அவன் மாப்பிள்ளைகளையும் வற்புறுத்தி அழைத்திருந்தார். பவானி - தாராளமாதைப் போலவே அவளுடைய அக்கா போனையும் அவன் வணக்க வேண்டுகோளாவனும் அந்தத் திருமணத்துக்குப் போயிருந்தார்கள். திருமணத்தில் சந்தேகாசுபதமாய் ஒருவரிடத்தில் நதிப் பாய்க் கண்ணை வைத்து ஓர் வளர்ச்சிவாரி தட்டை அவர் திருடி மகம்கும் போது அவரைப் பிடித்து விட்டான். வேறுகோபாலம், அந்த லிபிஷ்டிமிதித்து திரட்டை மாப்பிள்ளைகள் சாட்டியுள் தடுத்தாட்காகப் கொன்றிட்டாள் வேறு. அவனுடைய அந்த சாரித்திரியத்தையும் உணர்வியும் அறிவுத் திறனையும் துணிச்சலையும் பற்றி அடுக்கடுக்காகப் பேசினாள், வேறுவன் மாயனாரான மார்க்கசகாயம், கோகிலாவில் தன் கழுத்தில் நிதம் மறுத்தது. ஏதோ மட்ட நுராய்த் திருட்டைத் தானே கண்டுபிடித்துவிட்டதைப் போலக் களப் பட்டுக் கொண்டான். “வேறு எப்படிமே அப்படித்தான்னு... அவன் கண் இருக்கே, எதிர சிவையத் துதித்துப் பார்த்துவிடுமீ... அவன் இருக்கிற இடமே கையென்று பிடித்துத் திரட்டையும் மட்டக்க சகாயம் விரிவித்தேயோ பவானி, தனக்குள் குணமந்தான். அக்கா, கொக்கா, தன்னை வேறு அட்டிவையாத, வணமாதப் பாரப்பது போல் தோன்றினது பவானிக்கு.

இதற்குப் புலர் புரானம் அந்தத் திருமணத்தோடு திம்றுவிடவில்லை, படனம் படனமாக விரிந்தது. தாது மேன் சேர்த்திருக்கிற இடங்களில் தன் மூத்த மாப்பிள்ளையின் அருமை பெருமைகளைப் படு அக்கறையுடன்

பனதாத்திரி வந்தார் மார்க்க சகாயம். “என் மாப்பிள்ளை இருக்கிறானே — வேறுவைச் சொல்வீறேன் — மகா புத்திரனில், மகனின் பெண் கல்யாணத்துக்குப் போயிருத்தோமா? அங்கே ஒரு பயல் அகப்பட்டதை வெல்லும் கருட்டிக் கொண்டு போகப் பார்த்தாய். தம்மே வேறு இருக்கானே...” என்று ஆரம்பித்து நடத்துபோன சிறிய சம்பவத்துக்குக் கண் காது மூக்கு வைத்து ஒரு மாபெரும் பகற் கொள்ளைக்காரனாக் கண்டு பிடித்ததாக அட்டக்கசாயம் விரிப்பார்.

பவானிக்கு ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டு வரும். பத்து ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு பிளாட்டை மீட்ட சம்பவத்துக்கு ஒரு சரித் திரமுகிப்பத்துமக் கொடுத்துப் பேசும் தந்தையின் மேல் மனச்சுக் வரும், மூத்த மாப்பிள்ளையை உலர்த்தி உலர்த்திப் பேசுவதன் பொருள் என்ன? அடுத்த மாப்பிள்ளை மட்டமானவன் என்பதுதானே? இவரும் அவரைப் போலவே சாம்பத்தியசாதி வன்பதை தானே முயன்று சிறுபித்துக் காட்டுகிறேன்...

இதோபவானின் உறவுப் கயவனுக்குக் கல்யாணம் மதுரையில், வயன் தூக்காபூரிக் இருசினையர், பெண் பெரிய இடம், திருமணத்துக்கு திம்றுமச் செவாழிக்கிறாளாம்.

அந்தத் திருமணத்தில் ஒரு திருட்டுக்கூட கூடக்காமலா போய்விடுமீ? எவ்விதவர என்ன பிறதில் வளர்ச்சிவாரி அசல் வெள்ளியோ திருட்டுப் போகும்! அனாதமட்டும் தாராளமாத் கண்டுபிடித்து விட்டாய். கோகிலாவையத் தாக்கி வறித்து பேசலாம். பின் பவானியின் பெருமை கொடி உட்டிப் பறக்கும்!

அன்று இரவு எப்பிட்டு முடித்து படுக்கப் போகும் தோத்தில், “நான் என்னதற்கு மதுமர்த்தப் புறப்படுகிறேன்?” என்று அவ லோடு லேட்டான் பவானி,

“எதற்கு?”

“கல்யாணத்துக்கு...”

“வேறுதா வேண்டாமா என்று இன்னும் தீசெயம் செய்வயிடுங்க, பவானி...”

“நான் அந்தக் கல்யாணத்துக்கு நிச்சயம் போக வேண்டும்...”

“பார்த்துக் கொள்ளலாமே?”

“இவ்வே, நீங்கள் சரியென்று சொன்னால் தான் வனக்குத் தூக்கம் வரும்...”

“சரி...”

அப்பறம் பவானிக்கு உறக்கம் வரவில்லை. தான் மட்ட, கேட்டதிலாத, நடந்த, நடந்த திராத, தெரிந்த, தெரிய வராத கல்யாணத் திருட்டுக்களை வெல்லும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டான்.

மறு தான் போது விடித்ததிலிருந்து தாராளமானதற்குப் போதலை ஆரம்பமாயிற்று.

காம்பி கொடுக்கும்போது, ‘கல்யாணத் திருட்டிகள் கண்ணியமாகத்தான் கல்யாணத்துப் படுவார்கள், அசல் மாப்பிள்ளை மாதிரியே இருப்பார்கள்’ என்று முதல் டோனையும் சேர்த்துக் கொடுத்தாள்.

தாராளமாத் சாப்பிட உட்கார்த்தான், பவானி ஆரம்பித்தான். “...மாப்பிள்ளையின் உய் பிறத்தான் மாநிரி உருட்டல்

காந்தி நூற்றாண்டு வெளியீடு

ஆன்மாவின் யாத்திரை

(மீராபென்னின் கய சரிதம்)

தமிழாக்கம்: திரு. கா. திரவியம்

பக்கங்கள் 472 + Viii
(12 படங்களுடன்)

விலை ரூ. 15.00

ஒரியன்ட் லாங்மன்ஸ்

மவுண்ட் ரோடு

-

-

மதராஸ் - 2

க்ருஷன்

எந்த வயதிலும் உங்களை 'இளமையோடு'
இருக்கச் செய்கிறது

தினமும் க்ருஷன் சாப்பிட்டு என்றும் இளமையோடு விளங்குங்கள். க்ருஷனில் சரிசமமாகச் செங்குதான ஹக்கிளமான ஆறு நானூறு உப்புக்கள் மலச்சிக்கல், மூட்டுவலி, எரல் மற்றும் முத்திரைப்பக் கோளாறுகள், பிடிப்பு வலி முதலியவை வராமல் தடுக்கின்றன.

க்ருஷன் உங்களை இளமையோடு வைத்திருப்பதன் விதம் இதுதான்: முத்திரைப்பக்கங்களைத் தவிர்த்தல் - எரல் நன்றாக இயங்கச் செய்கிறது - இரத்தத்தை எந்தவாறும் உதவிக்கிறது - மலச்சிக்கல் அகல் உதவிக்கிறது - தீவிர சத்தியைப் பெருக்கித் தருகிறது - பல்வேறுகை வலி தடுக்கிறது - மூட்டுவலியை அகற்றுகிறது.

எனிய முறையில் என்றும் இளமையோடு விளங்க தினந்தோறும் ஒரு ஸ்பூன் க்ருஷன் சாப்பிடுங்கள்.

எங்கள் பலம் எங்கும்,
மக்களுமே மனிதன் வெறும்
உணவிற்குப் பட்டுமே உயிர்
வாழ்வதில்லை. ஆதலால்
தாங்கள் இசைந்தெழுந்த இளைசு,
நடனம் மற்றும் மனிதனுடைய
உணர்ச்சிகளை விவளிப்படுத்தும்
இதர கலைகளையும் பேணி
வளர்த்து வருகிறோம்.

LILA ஸ்டூல்

மிரட்டல் எல்லாம் இருக்கும், அப்போது தானே ஒருவரும் சந்திக்க மாட்டார்கள்! ஒடிவாடி வேலை செய்கார்கள். சத்தம் போல எங்கே, பண்ணைச் செடி எங்கே என்று வாயறியோ வரவேற்கப் போவது போல் கன அக்கறையோடு தேடுவார்கள். இவர்களை நோம்ப உண்ணியாய்க் கவனிக்க வேண்டும்!"

மாணியில் பூக்களில் உட்கார்த்திருக்கும் போதும் விடையிலே, "கமழியே தங்கம் போட கய்பாணத்தில் என்ன உத்தது. தெரியுமோ?...". என்று தொடங்கி வாரோ எதையோ திருட மூவந்ததாகக் கூதப் பட்ட நிகழ்ச்சியை அவர மணி நேரம் விசரித்துவிட்டுத்தான் ஒய்ந்தான்.

ஆக நான்தோறும் அவனைக் கொட்டிக் கொட்டிக் திருமணத் திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிக்கும் துப்பறிவுகளைத் தாராயணம் மாற்றிக் கொண்டிருத்தான் பவானி.

67 திர்பார்த்தபடியே மதுரைத் திருமண ஏற்பாடுகள் விசிலாகச் செய்யப் பட்டிருந்தன.

தன் மூலமாகத் துக்கும் சூதாசைத் துக்கும் திறமையிலேயே, தன் து கொண்டே போகிற சிலர் என்றும்

ஒரு தடவை யாரின் செட்டித்தனம் ஒன்றில் கிப்படி ஒரு ஸ்ரீமதாயம் வந்தது: 'எனக்கு ஒரு பெட்டிமாடிக் கலையத்தில் சிலசொது திப்பத்தாகக் கூடிய பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை வேண்டும். ஏனெனினால், நான் புகைப் பிடிப்பதை விட்டு விடும்படிமேன்'.

பெலிக் கொண்டே செத்தனர் மற்றும் சிலர்.

தாராயணம் மாறிடவாயது உய

கலப்பாகப் பேச வேண்டுமோ? கூதமரம்! அவன் நினைவெல்லாம் திருட்டைக் கண்டு பிடிப்பதிலேயே இருந்தது. இவ்வளவு பேசிய கூட்டத்தில் உட்டாயம் ஒருவருவது திருட வந்தவனாக இருப்பான். இவற்றை டிடக்கும் வெள்ளித் தாளங்கள், டுரா டம்சர்கள் நாரிமணிகளின் உட்டாயம் அளக்கிக்கும் அபரணங்கள் முதலியவற்றையே கணக் கிட்டுக் கொண்டிருப்பான்.

அந்தக் காலகால அவசியம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அதுதக்காக இன்னாவிட்டாலும் பவானிக்காகவாயது தாராயணம் கையில் கெட வயலென், தோ மீதுட்டி!

அதோ, வாயில் வெற்றிலையைப் போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டிருக்கிறோ. அவருடைய பார்ப்பை... அவ்வளவு தன்மை இக்கிரியை இருக்கிறதோ? பார்த்தால் கணவையான பாகத்தான் இருக்கிறார், பின்னே, 'நான்

திருட' என்ற தெற்றியில் எழுதி ஒட்டிக் கொண்ட வகுவாரி... அவரை பவாலோ மணை வேண்டியதுதான்.

தாராயணம் அவர் அருகே சென்றான். "சாருக்கு என்ன வாரோ?"

அவர் கழுத்தை உயர்த்தி, முகர மொழி விட ஏதோ சொன்னார்.

தாராயணம்கூடப் புவிய விட்டாலும் தன்னை அடைந்து வைத்தான்.

"உங்களை எங்கே பார்த்துமாதிரி இருந்தது. அதன்கூடக் கேட்டேன்..."

அவர் பதில் கூறாமல் வெறுமையே புக் கொண்டு வித்தார்.

என்ன காரணத்தாலோ தாராயணம்கு அவர் மேல் ஏதப்பட்ட சத்தெனம் உதயப் பட்டு விட்டது. -கூதம் அவர் கையில் மாயைக் காட்டும். வெள்ளித் தாய்பா எத்தை உய்கை மறைத்துக் கொண்டால் மாரி போடு ஒட்டிக் கொண்டு கீழும் இல்லையா? மலையுக்குக் கைத்துக் கொண்டால் மாரி போடு ஒட்டிக் கொண்டு கீழும் இல்லையா? எங்கே எப்படியாவது அவரைச் சொத்தே செய்துவிட்டதான். வென்றும் என்ற நாராயணம் என்னிக் கொண்டிருக்கையில்...

'மாமா! இங்கேயே இருக்கிறீர்கள்! அப்பா சங்கடத் தேடி கொண்டிருக்கிறார்' என்று கூறி, அவரை அழைத்துப் போனும் மணப் பெண்ணின் தம்பி!

'மிகுந்தேன்!... நல்ல காலமாக, நான் அவரையுட்டு விடவில்லை' என்ற தனக்குள் மலிந்து கொண்டான் தாராயணம்.

தான் உயவு பார்த்ததைப் பவானி கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறா என்ற பெராவல் அவனுள் எழுந்தது. பெண்கள் பகுதியில் பார்த்தவையி, செலுத்தினும், வாரமும் பட்டும் பரிசிட்டனவே தவிரப் பவானியின் முதலம் தென்படவில்லை. அவன் எங்கே போய் விட்டான்? இவ்வே நியமித்தில் எதற்புது மறுவியோடும் கிடுகெம் செய்து கொண்டு விட்டமையும் அவளால். இதற்குள் அவரை டுஜன் ஆகுயிர் நண்டிக்கவாயது அவன் சேர்த்திருக்க மாட்டானா?

தாராயணம் கொஞ்சம் அருகே போய்ப் பார்த்தான். மாமா பேர்தி, சித்தப்பா, சோன், அம்மங்கா, நீலா, துத்தா... இவர்கள் தென்பட்டார்களே தவிர பவானியைக் காணவில்லை. கழுத்தை நீட்டி நீட்டிய பார்த்ததுதான் மிச்சம்!

திருமபுகையில் அவன்மேல் இடித்துக் கொண்டு ஒரு விரி மடிப்புக்காரர் சத்தம் பெராவை எடுத்துக்கொண்டு போனார். வாரை வரவேற்கப் போகிறார், இவர்? வர

தேவதகப் போகிரூரா, பேராயண அழகித்
கொண்டு போகப் பார்க்கிறா?... இப்படித்
தான் ரொம்பவும் உதவி செய்ததைப் போல்
தடிப்பார்கள், திருடர்கள். அப்போது
தாமசே, மற்றவர்கள் கண்ணில் மண்ணைத்
தூசுவாமி!

ஆனால், தாராயணனு ஏமாற்றுகிறவர்?—
விசிறி மடிப்புக்காரரை நிழல்பேரால்
பொருட்டார்கள்.

காசற்புறத்துப் படிவன் வழியே அவர்
மாடிக்குப் போனார், தாராயணன் தன்னை
உணர்ச்சிப்படுத்திக்கொண்டான். "தாராயண,
கண்ணாக்கே தீ. மாடியில் இப்போது வண்டி
வெளியே, அந்த மனிதருக்கு? மாடியில் அவர்
தம்முண்டை வை அங்கு பெட்டியை
வைத்துவிடுங்கள் கூடும். அதில் இந்தப்
பேராயண மறைத்து வைத்து விட்டுச்
சாது போல் திருமயி வகுபார் அவர்.
பயப்படாதே, வயக்கென்று பிடித்துக்
கொள். அப்பறம் கண்ணத்தில் ஓர் அகர-
அவர திருமயி அடிக்க முற்படுவதற்குள்
பத்துப் பேர் உங்க தூண்கு வந்துவிடு
வார்கள்!... தயக்காதே, போ, போ!..
உனக்கு முன் வேறு யாரேனும் அந்தத்
திருட்டைக் கண்டுபிடித்து விட்டால், நீ
ஒரு மகத்தான காய்ச்சல் இழந்தவன்!
ஆகையால், பவானி உங்களைத் துற்றுவாள்!..
காங்க்கையில் தம்வாய்ப்புக்கள் மிகவுட
னையவர்களுடைய கிட்டிவின்றன. விசிறி
மடிப்பை நழுவி விட்டோனே..."

படிவழி மாடியில் அவன் கால்வைத்ததும்
பார்த்த காட்சி...!

"...காம்பு என்று பெயர். * ஒண்ணும்
விளையவேருந்து சிந்தித்தம்!... அவன் வேறு.
தான் வேறு இங்கு!" என்று விசிறி மடிப்புக்
காரரை யாருக்கோ அறிமுகம் செய்து
கொண்டிருந்தார் தாராயணனின் மாமர்!

பத்தம் ஓரமாக ஒரு நாற்காலியில் வந்து
உட்கார்ந்து கொண்டான், தாராயணன்.
அவன் மனம் சொம்பித் திடத்தது. எங்
கவைய பெரிய அதிருஷ்டக் கட்டை அவன்!
இந்தக் கட்டத்தில் ஒரு சிறு திருட்டுக்கூட
தேர்ந்ததாகப் புரார் ஏற்படவில்லையே?...
அப்படி ஒரு திருட்டுக்கூட ஏற்படா விட்டால்
இதென்ன பெரிய கவலாணம்!

புனிச்சென்று விளக்குகள் எரிய ஆரம்
பித்தன. ஆயிற்று, இன்னும் இரண்டு மணி
நேரம் போனால் இரவு விருந்து ஆரம்ப
மாகும். அப்பறம் அவரவர் படுக்கையைக்
கட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டு விடுவார்கள்.
அப்பறம் கூட்டம் குறைந்து போனால் யார்,
எதைத் திருட முடியும்?

அப்படியானால், இப்பொழுதிடே அவனுது
இன்னும் சந்தைக்கெய்யாமோ திருட்டு நடத்
தாக வேண்டும். வெளிச்சத்தில் திருட்டை
நடத்த முடியாது. விளக்குகள் அணை
வேண்டும்; அதாவது, அணைக்க வேண்டும்!
தாராயணனின் உடம்பில் இடரென்று
புதுப்புணர்ச்சி பரவியது. அவன் லட்சி மிச்
வெகத்தில் வேண்டு சொல்கு தொடங்கியது.
கண்ணிப் போட்டு எங்கே இருக்கிறது, இந்தக்
கட்டிடத்தில்? அதை நுழைத் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும். பின் மெயின் கண்ணி

எது என்பதையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.
கடியவரை அதன் அருகிலேயே பிறர்
கவனத்தைக் கவரா வண்ணம் நடமாடிக்
கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான்
நிட்டமிட்டுப்படி திருடனின் கையால்
வந்து மெயின் கண்ணி அணைக்க முயற்சும்
போது பிடிபடுகிறது அவன் மெய்க்கிணை
அழகல்லாம்!...

தாராயணன் உடனே எழுந்தான். ஒரு
நிமிஷம் தாமதம்கூட, ஒரு போர்மடிப்புக்குக்
காரணமாக இருக்கலாம் என்று அவன் உள்
குணங்கு உணர்ந்திற்று.

அவன் எப்படியும் இந்த வீரச் செவகைப்
புரிந்தே ஆக வேண்டும். இல்லாவிட்டால்
அவனுடைய பிரயாணம் வீண்! முயற்சிகள்
வீண்! பவானியின் தம்பிக்கை வீண்!

இன்னொரு சத்தப்பத்துக்காக அவன்
காத்திருக்க முடியாது.

அவன் நடந்தான். கண்கள் நாற்புறமும்
கழன்று. கண்ணிப் போரிடக் கூடாதும்
நின்று. அதின் மெயின் கண்ணி எது?
அருகே சென்று பார்க்கத்தான் தெரியும்.
கண்ணைப் பார்க்கதால் மட்டும் பொதுது;
ஒரு தடவை கையால் அணைத்துப் பார்க்க
முடியுமானால்...

தாராயணன் நடந்தான். கத்திப் பக்கத்
தில் ஏதோ காரியம் உள்ளவன் போல.
அதோ, அதுதான் மெயின் கண்ணிக்காக இருக்க
வேண்டும். அதை அழகித்தும் அந்தப்
பெரிய கட்டிடம் அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்து
விடும்!...

தாராயணனிடம் தவிர்க்க முடியாத ஒரு
தவிப்பு ஏற்பட்டது. கைகள் பரபரத்தன.

பக்கத்தில் எவருமில்லை.

அவன் நெருங்கி விட்டான். கண்ணிப்
போரிட, கை நீண்டது. நீண்டது...

...ஆ! இது என்ன, கழுத்துப் பக்கத்தில்
காக்க? தவிையைச் சுற்றுகிறது...தே...!

தாராயணனை யாரோ தாங்கிக் கொண்
டார்கள். கண்கள்கத்தில் போல் சொற்கள்
கேட்க.

"...பெரிய திருட்டுப் பவன் சார், தேத்
திவேயிருந்து கவனிச்சகிட்டே இருக்கேன்.
ஒருத்தர் கிட்டப் போறதுங்க!... அப்போ-
இங்கே நித்திறதும், போதுங்க - கரவன்
களைப் பார்க்கிறதுமே இருந்தான். பெரிய
மறையன் கணக்கா டிரஸ் வேறே!... இப்ப
என்னடாங்கு, மெயின் கண்ணிக்கை அணைக்
கப் போருன்... நான் இந்த ஆன் மெயை
கவனமா கிருத்துக்கிட்டிருந்தாலே கப்
புது புதுக்கிட்டேன். இவன் கூட்டாளி
யும் இங்கேதான் இருப்பான் சார்..."

"தம்ப தாராயணன்கு!..." என்று ஒரு
குரல் கேட்டது.

"அப்பாருக்கு. இவர் தம்ப கிட்டே
நுழைக்கார்! என்ன காரியம் செய்துட்டே?...
தனோ, தனோ..."

"அப்போ, ...இவர் திருட்டை இங்
கையா?"

தாராயணன் மெய்க்கை கண்ணைத் திறந்து
அப்பாருத்துணைப் பார்க்க கிருப்பினான்.
கண்களில் நீர் பொங்கி நின்ற பவானிதான்
முதன் முதலில் தென்பட்டான்.

தாராயணன் மீண்டும் லாச்சகையானால்!

தாங்க முடியாத நோயா?

ஸால்ஜான் தனோவின் தாக்குதலைத் தடுக்கிறது.
பல்வாசி, உடல்நோய், அழகு, நகைச்சுவை
ஆகியவற்றிலிருந்து விமோசனமளிக்கிறது.

5-1-78

பலதிறங்கொண்ட

(க)

ஸால்ஜான்

நோவுகளிலிருந்து துரிதமான
நிச்சயமான, அபாயமில்லாத
இவாரணம் அளிக்கிறது.

கொண்டதான பலதிறங்
கொண்டதானத்
தாங்கப்படுவது ஏன்?
பா ஒரு தனித்த நோய்
கிடைக்கிறதே நீங்கள்
கலப்பாதல் என்று
கொள்கிறார்களா?

ஒரு கமித்,
ஸ்டாண்டிங் நகைச்சுவை

பத்மா இன்று பள்ளிக்கூடம் போகிறாள்!

இந்திரா பார்த்தசாரதி

பத்மா அன்று வேறு சேகிரம் எழுந்து விட்டாள். இருட்டுக்கும் படிபடர் பூமிமாதிரி அப்பொழுது தான் ஆவ்வாறிகே திட்டுத் திட்டாக வெளிக்கம்.

பத்மா மனசில் குதூறலம். அன்று அவள் பள்ளிக்கூடம் போகப் போகிறாள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அவளுடைய அப்பா அவளைப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சொத்து விட்டார். பள்ளிக் கூடப் பஸ் வர ஆரம்பித்ததும் வரலாமென்று சொல்லி விட்டார் தலைமை ஆசிரியர். இன்று பள்ளிக் கூடப் பஸ் வரப் போகிறது.

மோன வகுறும் அவள் அக்கா பாணு பள்ளிக்கூடம் போனாள். மாடி பஸ். சிவப்பு நிறம். சின்னச் சின்னக் குழந்தைகள் அதற்குள் உட்கார்ந்து கொண்டு அவளை எட்டிப் பார்த்தனர். பாணுவைப் பள்ளிக்கூட பஸ்சில் ஏற்றி ஆரம்ப அவளும் வேலைக்கார னுடன் போவது வழக்கம். இன்று அவளே அந்த அழகான பன்னில் போகப் போகிறாள். தான் யாவை எட்டிப் பார்ப்பது? - கேட்கக் காரணத்தான் பார்த்த வேண்டும். பத்மாவுக்கு ஒரே சந்தோஷம். பரத் - வேலைக்காரப் பைவறுக்கு - பத்து வயசிருக்கும். அவள் ஏன் பள்ளிக்கூடம் போவாள்? - இந்த

எண்ணம் தொன்றியதும் அங்குக்கும்
பரத்தினிடம் ஓர் அநுதாபம் ஏற்
பட்டது. பாவம் பரத் - தான்
மாடிப் பள்ளிய் இருத்து கொண்டு
'டாடா' சொல்லும்போது அந்தத்
திருப்பிச்சு கொம்பத்தைத் தவிர அவ
னுக்கு வேறு வழியில்லை!

கட்டிலிலிருந்து கீழே இறங்கிய
பத்மா அப்பாஸைப் பார்த்தாள்.
அவளுக்குப் போளம் போபமாக வத்
தது. இவ்று அவள் பள்ளிக்கூடம்
யொழியாள். அந்தப் பற்றிக் கவலைப்
யடையால் என்னும் நொய் அம்மா
இன்னும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

அப்பாஸின் நொய் காலில் நொட
றிக் கொண்டு பாண்டு இன்னொரு
கட்டிலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்

தான். அப்பாஸின் குறட்டை இவ்வளவுக்
கொடித்து.

பத்மா குறட்டைவந்தே சென்றாள். "வடலில்
நி. பிச்சு" தாக்காளில் இருத்துப் போட்டு.
அதன் மீது ஏறி நுழைவதற்கே சட்டகார்த்தான்.
எதிர்த்த விட்டும் கால்கூடப் ஸ்ராவி புக்
தலையில் புறக்க விட்டோடித் கொண்டிருந்
தது. போய்நக்காரை அதன் மூக்குந் நொய்
பளர விடுவதற்கு விட்டுப் போனாள். அது
கொய்த்துடன் மார்த்து சேக்க குறியில்
குளர்த்தது. "வய...வய..."

"வய...வய..." அவன் அதன் குரல்
எதிரொலித்தான்.

ஸ்ராவி நன் விட்டிக்ருத்து பாடி தன்
வியல் சட்டகார்த்திருத்த அவனை தீயித்து
பார்த்தது.

"ஸ்ராவி... தான் இன்னிக்கு வந்துகூடும்
யொகப் போகிறேன்..." என்னுள் பத்மா.
ஸ்ராவி குளர்த்தது. தான் பள்ளிக்கூடம்
யொளது தத்தரும் பிடிக்கவில்லையோ! -
அவ்வளவு ஓடுவதோ அதற்குப் பரிசுவிக்கையோ?

பத்மா கீழே இறங்கினாள். உள்ளே போவத்
தன்முறையப் பதுல் எய், சிலைட், பந்தகம்
எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து
ஸ்ராவி எதிரே ஆட்டிக் காண்பித்தாள்.

ஸ்ராவி பதிலாகாத தன் குறட்டையால்
வாசில் ஆட்டியது. சிறகு மூத்தலையில்
வந்து உட்கார்த்து குருக்கினைப் பிடிக்க
ஓடத் தொடங்கி விட்டது.

மற்றொரு நாள்
இருக்கவந்தும் சத்தம்
கேட்டது. பத்மா திரும்
பிப் பார்த்தாள். பாண்ட
தாற் றா லிலிங் பிது
ஏதிலுள். அவளும் ஸ்ர
வன் பிது ஏறி உட்கார்த்த
தான்.

"அம்மா" பது
செட்டை ஸ்ராவிக்ரு
ஆட்டிக் காண்பித்தது.

பத்மா..." என்னுள் பாண்ட. அவன் தனக்
கும் பது செட்ட வேண்டுகொண்டு அடம் பிடித்
தான். அம்மா மறுத்து விட்டாள்.

"போடி பொருமைக்காரி" என்னுள்
பத்மா.

"ஹ், எங்கென்ன பொருமை!..."

“ஏன்டி, அவிட்ட வம்புக்குப் போறே?”
 “எனக்கும் புது சிலைட் வேணும்...”
 வம்புக்குப் போக வேண்டிய காரணத்தை
 விளக்கினான் பாஸு.

“கிடையாதுன்னு கிடையாதுதான்...”
 அம்மா அழுத்தும் திருத்தமாகச் சொன்னான்.
 “அப்படிக்கு இன்னிக்கு நான் பன்னிக்
 கூடம் போக மாட்டேன்...”
 பத்மா பாஸுவைப் பரிதாபமாகப் பார்த்
 தான். தான் தனியாகத்தான் போய்விட்டு
 வர வேண்டுமோ?...
 “இன்னிக்கு வரமாட்டியாடி?... ”
 “என்னும்...” பாஸு பலமாகத் தலையை
 ஆட்டினான். பத்மா பயப்படுகிறான் என்று
 தெரிந்ததும் அவள் பிடிவாதம் அதிகரித்தது.

“கூடக்குத் தனியாகப் போகப் பவ
 மோடி?” என்று கேட்டாள் அம்மா.
 “இப்போ... தனியாகப் போகலாம்...” என்
 றான் பத்மா. அவளுக்கு இது ஒரு கௌரவப்
 பிரச்சினை.

பாஸுவும் பிடிதொடர்ந்தான்.
 “பன்னிக்கூடத்திலே சேன்கிதாரலிட்டே
 ஓர் அப்போஷியன் தாய் இருக்கு... கல்வாஸை
 யும் கடிக்கும்” என்றான் பாஸு. “பென்ட்”
 அவள் காரியில் வறித்தது.

“அந்த நாய், ஒன்றுமும் கடிக்காது,
 ரொம்பச் சாதுவனுடைய சேன்கிதாரலுக்கே”
 என்றான் பத்மா.

“புதுசா கரவாரிசைக் கடிக்கும்...”
 பத்மாவுக்குக் கொஞ்சம் பவம் ஏற்படத்
 தொடங்கியது.

“நீயும் காவெண்டி. பன்னிக்கூடம்” என்
 றான் பத்மா. ஆபத்துக்குத் தோஷமில்லை.
 கொஞ்சம் பணிந்துபோகலாம்.

“கூட புது சிலைட்டைத் தரவா?”
 பத்மா வஞ்சம் கொடுக்கத் தயாராக
 இயல்.

“நீ வர வேணும் போ...”
 அம்மா பத்மாவுக்குத் தலை வாலும்பிவாது
 பாஸுவைக் கேட்டாள்: “நீ ‘கூட’க்குக்
 கிளம்பலையாடி...”

பாஸு சிணுங்கத் தொடங்கினான். “எனக்
 குத் தலையை வலிக்கிறது...”

“இத்தனை நாள் என்ன... போட்டே
 இப்போ தலையை வலிக்கிறது? கிளம்பு
 பன்னிக்கூடம்...”

பாஸு கட்டிலின் போய்ப் படுத்துக் கொண்
 டான்.

“சரி, போகலென்னு விடு... வற இறத்திடு.
 பன்னிக்கூடத்துப் போகலே! அவளுக்கு ஒரு
 செலுப்பி வந்துவிடும்...” என்றான் அப்பா
 ‘சேலம்’ செய்து கொண்டே.

“நீயும் கூடம் கைத்தலிக்கார கூடம்
 காவலியும்...” என்று அழுத்தும் வொண்
 டான் அம்மா.

பத்மா சாப்பிட்டு முடித்தவுடன் கைவிட்
 டைப்பை எடுத்துக் கொண்டு பன்னிக்கூடம்
 புறப்பட்டாள்.

“கைப்பை என்னிடம் கொடு” என்றான்
 பரத்.

பத்மா மறுத்த விட்டாள். தன் பெருமூர்
 கைப் தாண்டரணை கைக்க வேண்டும்? இது
 தானே பெரியவனாகி விட்டதற்கு அடையாளமாகும்?

பன்னிக்கூட பங் பெயலில் ரோட்டில் வந்து
 நித்தபது வழக்கம். ஒரு பெரிய சாமதானத்
 கைத் தாண்டி பங் வந்து நிற்கும் இடத்
 துக்குப் போக வேண்டும்.

பென்ட் ரோட்டை அடைந்ததும் ஒரு
 மறத்தடியில் போய் நின்று பத்மா. பங்
 வந்து நிற்கும் இடம் இதுதான்.

பங் வந்தது. அதில் ஏறி உட்கார்ந்து
 மாத்லுக்கு ‘டாடா’ சொன்னதும் பத்மா
 வுக்கு மரழ்க்கையின் மனோதமம் திறை
 பவறிவது.

பன்னிக்கூட வாகனம் பாஸு சொன்னது
 போல் அந்தப் பெரிய தாய் நின்று கொண்
 டிருந்தது. பத்மாவுக்கு நுண் இடயிற்
 சிறு பெண்கள் அந்த நாளையத் தடய்க்
 கொடுத்தவாறு உன்னை செய்ஞர்கள். பத்மா
 பவத்தை வெலியே காண்பிக்காமல் கறை
 மாண்கலாகத்துடன் அந்த தாயைத் தாண்டிச்
 செல்ல முற்பட்டாள். ஒரு புது காரணமைய
 மோப்பம் பிடித்த அந்த நாய் தலையை
 தமிர்ந்து அவனைப் பார்த்தது. குரிய வெளிக்
 சத்தில் கிம்மிய அப்பாரண்களின் ஒளி
 அடல் கூடப்பு முழுதும் பவல் அநிகரின்
 பாய்ச்சியது. அவன் நடுக்கித் கொண்டே
 வந்தான் ஒவ்வொரு.

ஏற்படாத காரணத்தி இறக்கத்தை அழுது
 தான் தனக்குத் கொள்ள வேண்டும். அவன்
 அழத் தொடங்கி விட்டான்.

“என் பாய்பா அழிந்த” என்று கேட்டுக்
 கொண்டே. அவன் கைகளைப் பற்றினான் ஒரு
 பெரிய வகுப்பு மாணவன்.

“இன்னிக்குத்தான் பன்னிக்கூடம் வராய்
 போகிருக்கு...” எங்குள் இன்னொரு பெண்.

பத்மாவுக்கு அவமானமாக இருந்தது.
 பன்னிக்கூடம் வந்ததற்கு அவன் அழவில்லை,
 பாஸு இல்லாமல் பன்னிக்கூடம் தான்
 தனியாக வந்தாகத்தோடு தாய் (பு) வந்
 திருக்கிறதும் கெப்பைத் எப்படி இருக்குப் பெண்
 கின் தடய்க் செல்வது? அங்களுக்கு அவன்
 அழகைதான் வெலியிடையாகத் தெரியும்.
 தானைக் கண்டு பவத்தென் என்று சொல்வ
 டும் அவளுக்குக் கச்சமாக இருந்தது.

பத்மா ஒன்றும் பேசாமல் மெய் நடத்
 தான்.

“என்னோரும் ‘பெரிய’க்கு சாமதானத்
 துக்கும் போய்கள்” என்று அடட்டிக்
 கொண்டே ஓர் ஆசிரியை வந்தாள். அவனைப்
 பார்த்தால் பவமாக இருந்தது. பெரிய
 கூடம், குரல் உட்கையாக ஒலிக்கிறது.

தலை வெலியில், வகுப்புகாரியாக எல்லா
 மாணவ மாணவிகளும் கரிசைவாக நின்றுனர்.

தலைவர் ஆசிரியர் வந்ததும் நிசப்தம் நில
 வியது. அவர் கையில் ஒரு பிரம்பு இருந்தது.
 இரண்டு கண்ண்களும் ஆப்பிரை அடக்கி
 வைத்துக் கொண்டு பவலையோடு போய் உப்பி
 வீருத்தன. அப்பாவின் சிநேகிதர் மேதர்
 ராஜு மாமாணைப் போல் பெரிய மீனா
 கைத்திருத்தார் தலைவர் ஆசிரியர்.

இரண்டு பெண்கள் பாடி முடித்தவுடன்,
 தலைவர் ஆசிரியர் ஆய்விவத்தில் பேச ஆரம்பி
 த்தான். அவருக்குத் தமிழ் தெரியாது என்று
 பாஸு சொல்லி வீருக்கிறான் பத்மாவிடம்.
 வகுப்பில் போய் உட்கார்ந்ததும் பத்மா
 வுக்கு ஏரே சோர்வாக இருந்தது. சே!....

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of

Photo Paper

BROVIRA

- for enlargements

LUPEX

- for contact prints

COPYLINE R 90

- for document copying (camera)

COPYLINE C 90

- for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. AGFA-GEVAERT AKTIENGESellschaft, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:

Bombay-Agra Road

Mulund, BOMBAY-60

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings

Opp. Churchgate Station, BOMBAY-20

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

ஹைட்ரோ

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்;

— ரண

சிகிச்சையையும்

துடுங்கள்

பருக்கள் மறைந்து விடுகின்றன

சேதம், மிருதுவாகவும் மழைமழப்
பாசனம் ஆகிவிடுகிறது

நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உபயோகித்
தால் முகப்பருக்கள் எல்லாம் மறைந்து
விடுகின்றன. இத்திரவு நிக்ஸோடெர்ம்
(Nixoderm) உபயோகிப்பதன், உங்கள்
சருமம் மிருதுவாகவும் வழுவழப்பாகவும்
மாக மழைமழையும் பாசனத்தின் கான்
பீர்கள். நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm)
சருமத்தின்மீது ஏற்படும் முகப்பருக்கள்
கட்டிகள், செத்திரத் தழைப்புகள், மெலாக
லரவும் படை, பட்டாமைகள், வெடிப்
புகள் முதலிய உபாதைகளுக்குக் காரண
மானிருக்கின்றனவும், பூச்சிகளையும் அழிக்க
விடுகின்றன முற்றவில் தவிரிக்கப்பட்டது.
உங்கள் சருமத்தின் மெல்லிய துவாரங்
களில் இருக்கும் பூச்சிகளையும், குருமி
களையும் அழித்ததாய்விட்டு, உங்கள் சரும
உபாதைகள் விவகார. இத்திரவு உங்கள்
கெமிஸ்டிக்ஸ் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm)
வாங்குங்கள். முகப்பருக்களை மறைவச்
செய்து சருமத்தை மிருதுவாகவும் சுவ
வழுவழப்பாகவும் இருக்கச் செய்யும் என்ற
பூரண நம்பிக்கையுடன் நிக்ஸோடெர்ம்
(Nixoderm) வாங்குங்கள்.

இருமலா?

க்ளேகோடின்

சாப்பிட்டதும் போய்விட்டதே!

சற்று முன்புதான் அவள் இருமலால் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள். என்றால் கம்பளிர் களா! பிறகு க்ளேகோடின் சாப்பிட்டாள். க்ளேகோடின் அவள் இருமலை வெகுசீக்கிரம் பூரணமாக நிறுத்திவிட்டது.

பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு க்ளேகோடினுக்கு இணை எதுவுமில்லை!

அவளுடைய உடுமையான இருமலை க்ளேகோடின் வெகுசீக்கிரம், பரிபூரணமாக நிறுத்தியது.

■ **மூளையில்**—இருமல் நெர்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது

■ **தொண்டையில்**—சளி அடைப்பை அகற்றி எரிச்சலைச் சமனப்படுத்துகிறது

■ **மார்பில்**—இறுசிய தசைகளுக்கு ஊதயளித்து உலபமாக உலாசிக்க உதவுகிறது

■ **துளைவீரல்களில்**—அடைந்துக் கொண்டிருக்கும் கொன்றையைத் தளர்த்தி சளிமய வெளியேற்றுகிறது

க்ளேகோடின்

டெர்ப் வசாகா

இருமல்-கலர், சிக் அதிகமாக விற்பனையாகும் கம்பலமான விட்டு மிளகாயி

எவ்வளவு தொத்தரவுகள்! - போன் வருஷம் எப்படித்தான் பாணு தனியாகப் பன்னிக் கூடம் வந்தானோ?

அவனுக்கு 'டீச்சர்' இல்லை; ஒரு 'சார்' தான் வந்தார். அவர் மூலம் கடுமையாக இருந்தது. எந்தெந்தப் பெருக்கில் யார் யார் உட்கார வேண்டுமென்று அவர் உட்கார வைத்தார்.

பத்மா பக்கத்தில் உட்கார்த்த ஸபைஸ் நல்ல வளர்ந்தி.

"உன் பெரென்ஸ்?" என்று அவன் கேட்டான். அவன் பேசும்பொழுது என்சில் வந்திருந்தது. இது பத்மாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவ்வளவு பெரிய ஸபைஸ் ஏன் முதல் வகுப்பில் படிக்கிறான்? -

"பதில் சொல்ல மாட்டேன்?" என்று அவன் அவனைக் கிள்ளினான்.

வலி பொறுக்க மாட்டாமல் அவன் 'வீல்' என்று கத்தினான்.

"சார்! அவன் பக்கம் திரும்பினார். "ஏன் கத்தறே?..."

பத்மா முதலில் பதில் சொல்வதாக இல்லை, அந்த 'சாரை'க் கண்டால் அங்குக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் மறுபடியும் அடைபட்ட கேட்டவுடன் கொள்ளுன்.

"இந்தப் ஸபைஸ் கிள்ளிட்டான் சார்." அவன் அவன் கிள்ளிய இடத்தைக் காண்பித்தான். குங்குமமாகச் சிவந்திருந்தது. நகக் குறி வேறு.

"கிள்ளிவிட்டான்?" என்று கோபத்துடன் கேட்டார் 'சார்'.

அந்தப் ஸபைஸ் எழுந்து நின்றான். பதில் சொல்லவில்லை. ஆனால், பெரென்ஸ் சீர்த்த தொடும்பினான்.

"ஏன்டா சிரிக்கறே?...?" என்று கேட்டார் 'சார்'.

"அப்படித்தான் சிரிப்பேன்..."

அவ்வளவுதான். 'சார்' அவனை அடிக்கத் தொடும்பினார். கண் மண் தெரீவாமல் அடித்து விட்டார்.

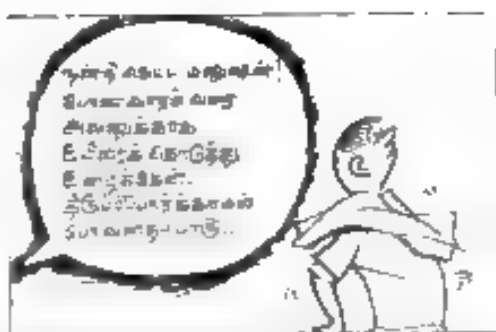
பத்மாவுக்கு அந்தப் ஸபைஸைப் பார்த்த போது பரிதாபமாக இருந்தது. அவன் வேலிக் கேலி அழுதான். அவ்வளவு பெரிய ஸபைஸ் அவனைவிட மிகச் சிறியவர்களைவிட அப்படி காய் விட்டு அழுத்து அவனை மிகவும் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கிவது. அவனுக்குப் பதிகாத தான் அதுவாய் என்று தோன்றியது.

சிறிது நேரம் கழித்து இன்னொரு 'சார்' வந்தார். அப்பொழுது அவன் வகுப்பு 'சார்' ஸைலீயூத் ஏதோ புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"பாடம் நடந்த இன்றும் ஆரம்பிக்க விஷயமோ?" என்று அவர் புத்தகத்தைப் புரட்டிக் கொண்டே.

"பாடமாவது. மண்ணுக்கட்டியாவது... வருஷம் முழுதும் யாரும்தான் இதன் மாட்டேன். பிரமோஷன் கொடுத்தாத்தான் பேசு... பத்து வருஷமாவா என்ரு ஓன் ஸூஸ் மிதான்?"

அப்படியானால், இந்த 'சார்' பாடம் நடத்த மாட்டாரா? தான் எத்தனாகப் பன்னிக்கூடம் வரவேண்டும்?

இப்படிச் சொல்லுவது சார்! அந்த பக்கம் பார்க்க.

"சார்" சொல்வதுபோல சொந்தார். "சத்தம் சொடாமே இருக்கணும்." என்று சொல்லி விட்டு அந்த இன்னொரு 'சாரோ'டு புறம் பட்டுப் போனவர், போனவர்தான். 'வகுதி' கக்கு மணி அடிக்கும்வரை வரவேலில்லை.

'வகுதி' முடித்து மொகக்குப் போனதும், 'சார்' வந்தார். போனதில் 'அ. ஆ. இ. ம.' எழுதப் போட்டார்.

"சார்! என்மேலும் இதைப் பார்த்து எழுதிக் கொண்டாற்போ?" என்று சார்.

பத்மாவுக்கு 'இ' வாய்க் கண்டாயே பிடிக்காது. விட்டில் எவ்வளவுதான் நடக்க அம்மா எழுதக் கொல்லிப் பார்த்தும் அந்த எழுத்தை அவனாக எழுத முடியவில்லை. தான் எழுதி விடுவதைப் பார்த்தால் 'சார்' அடிப்பாரோ? உட்கார் அவர் அந்தப் ஸபைஸ் அடித்தது அவன் தீவரவுக்கு வந்தது.

"சார்" முயலொரு சிவிட்டாகப் பார்த்துக் கொண்டிரு வந்தார்.

பத்மா நடக்கிக் கொண்டே உட்கார்த்திருந்தான். 'சார்' பதமரிடம் வந்தார்.

அவன் 'இவ்வட்ட' அவரிடம் காட்டவில்லை.

"இவ்வட்டக் காண்பி" என்று 'சார்'.

பத்மாவுக்கு அநுசூல வந்து விட்டது. 'சார்' 'இவ்வட்ட' பிடுக்கினார். அந்த வேலையில் 'இவ்வட்ட' சிறு கழுத்து உடைந்து விட்டது. 'இவ்வட்ட' உடைவாமல் இருக்கும் போதே உடைந்திருக்கிறது என்று காணவில்லை. பாணு சொன்னான். இப்பொழுது நிஜமாகவே 'இவ்வட்ட' உடைந்து விட்டது. பாணுவுக்குத் திருநியாக இருக்கலாம். ஆனால் அம்மாவுக்கு என்ன பதில் சொல்வது?

"இவ்வட்டக் காட்டாமே அவ்வளவு என்ன விஷயம் கண்டு?" என்று 'சார்'.

"இவ்வட்ட' உடைந்ததும் பத்மாவின் கண்கள் மெல்லாம் தெறின. பன்னிக்கூடம் வர அவன் எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் இருந்தான், எவ்வளவு எந்தொழுத்துடன் எதிர்த்து விட்டு ஸூலிக் குத்தான் 'இவ்வட்ட'க் காண்பித்தான்.

சிறிது நேரம் கழித்ததும் 'சார்' மறுபடியும் ஏதோ புத்தகத்தில் ஆழ்ந்து விட்டார். "போர்டினை எழுதி விடுக்கிறதைப் பத்தப் பத்துத் தடவை எழுதுவோ?" என்று 'சார்'. ஆனால் பத்மாவிடம் 'இவ்வட்ட' இல்லை.

இனம்

உங்களுக்குப் பிடித்தமான
பினாகா டாப் தே பேஸ்ட்
தங்கள் விரும்பும்
பினாகா டால்க்குடன்
இனம்

அந்த பெண்கள், தங்கள் கண்களுக்கு, மங்கலம் பினாகா டாப் தே பேஸ்ட் தழுவியது தான். இதுதான் கருவிட முடியும் வாய்ப்பாக இப்போது உங்களுக்கு பிடித்தவரை பினாகா டாப் தே பேஸ்ட் தினுமாக கிடைக்கிறது. திரைகள் மொத்தம் உட்கார், தேடிப் பெறுக இதே, சலுகைகள் மட்டுமே தான்.
தமிழ்நாடு, கேரளம், மகாராஷ்டிரம் மற்றும் மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு கட்டுமே, ஸ்டாக் உள்வகை இங்கு உறுதல்.

C I B A Cosmetics

வண்ணக் கோவம்

‘என்னவென்றுக்கு வடிவம் கொடுக்கும் பொறுது அனை தங்களுக்கும் இனிப்பை இழந்து விடுகின்றன’-என்றவாடல் நம்பர்.

‘ஆம் வ. என்னவர்கள் வடிவம் பெறும் பொறுது அவற்றின் முன்பு இவ்வாறு ஒன்று - அதுதான் - வசத் தன்மை சேர்த்து அனை இன்னும் செஞ் பெறுகின்றன’ - நான்.

இது நெடு நாட்களுக்கு முன்பு நடந்த விவாதம். அப்பொழுது நான் உணர்விலே. இப்பொழுது - உன்னைப் பற்றி நினைவுகளில் முழி - ஆக வடிவத்தைக் கட்டியபொழுது முயற்சியைத் தோற்றுப் போய் எழுந்தவாலைக் கிற வடிவமும் மனமில்லாத வடிவம் ஒன்று வடிவமற்ற தன்மைதான். நான் - அதுதான் உன்னை நினைவுகளில் விட்டு எவப்பதுதான் நல்லது என.

நினைவுகள் வடிவம் முடியாமல் - நினைத்த ராகத்தை மீட்ட முடியாமல் - தன்னைவது - அதன் ஒரு கை உண்டு. அதுபயித்தாவதான் தெரியும்!

நீ என்னிடம் கேட்டாய் - ‘என்னைப் பற்றி எழுதுவீர்களா?’ நீங்கள் என்னதான் நினைத்த. என்னைப் பற்றி எழுதுவீர்களா?

நான் என்ன சொன்னேன்? நினைவுக் கிதை? ‘நினைவைப் பிடிக்கிற முயற்சியைத் தோற்றுப் போய் ஒடுகிற கடையைப் போல் உன்னை எழுந்தவெ னைதப் பிடிக்க முயன்று நான் தோற்று எழுப்பும் ஒவ்வொரு நினைவை மாகப் பினைப்பிக்கும்.’

நீ சொன்னாய்: ‘முயற்சிதான். ஆகவே, உங்கள் பொன்னை நெருத்தி இந்தப் பேதை நயம் பற்றி எழுதுவதில் விழுந்துவிடுகிறா? வான விளக்கின் வரத்தைத் தவிர பூக்களுக்கு உபயோகிப்பார்களா?’

நான் ‘இடைமறித் துக்கம் கொட்டிச் செல். பிம், ‘பெயர், நயம் கவிதை விட்டாயே’ என்றேன்.

உனக்கு வெட்டத் தான் முகம் சிலந்து விட்டது. நான் தொடர்ந்தேன்:

‘அதற்கும்! வானவில்கின் வரத்தைத் தடுத்து தவிர பூக்களுக்குப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். ஆனால் வான விளக்கின் வரத்தைத் தடுத்து இதோ உன் கன்னங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.’

நீ என்னால் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டாய். மகரிஷிகள் தடாகம் மறைவதைத் தீர்.

இவ்வகை விவாதிக்க கொண்டு காற்றை விவது போல் வீரங்களில் இருக்கு விரியே உன் கைகள் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தன. அந்த இரு நட்சத்திரங்களின் ஒளியின் மூலம் எழுந்த வானவிலியை நான் மென்ம இரைத்தேன்: ‘மறைத்ததனால் அங்கு மறைத்ததில்லை.’

நீ வெருக்கென்று கறினாய்: ‘பாரதியார் இருந்தாய் மிக மிக வருந்துவார்.’

‘எனக்கு?’ - நான் உன் வரையைக் கிண்டிசேன்.

‘தம்முடைய பாடகைத் துன்பிரயோகம் சொல்வதாக...’

‘பூமியின் விழுந்துவிட்ட மகரிகள் செங்குத்து சொத்தமில்லை. வானவிலிக்குச் செங்குத்து விட்டால் பாடலும் கவிதாவுக்குச் செங்குத்து.’ - நான்.

‘தன்னை இருக்கிறதே தர்க்கம். வானவிலிக்கு விழுந்து விட்டால் தட்டத்திரங்குள்.’

நான் குறுக்கிட்டேன். ‘வானுக்குச் செங்குத்தமில்லை. அது சரி, நான் நட்சத்திர மாலும் நீ என்ன ஆகாய்?’ - நான்.

சொன்னும்— ஆகிரம் ஏதென் வேண்டாம். அழகன் இரு வரிகள் போதும். அவர் தீயே உங்கள் தீவிஷயங்களை ரஸத்தை வடிவங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் தரவே பிறக்கும்.

‘என் இதயம் பரந்தது. அதன் இரண்டு வரிகளாகக் குறுக்குவியும். உணக்காத தான் உ? மனன் ஆக வேண்டும்.’

நான் உத்தம சொப்பனமேன். ‘ஏன் இப்படிச் சுதிருவோ? இரண்டு வரிகள்: ‘அவன் தீயம். அவன் இருள். தீய ஒளியின் போனதையே இருள் தன்னைப் பற்றிகொடுத்து விடுவதுபோல் அவன் அவன் மயமாகும்.’

‘எப்படி?’

‘உத்தம நன்றாக இருக்கிறது. அதாவது திருநிலையம் என்று பொருள். நான் பேசமா?... உம்... அப்படியாகவும் என்னை அனைத்தாக நான் நீங்கள் கத்திரீரமாக வாழ முடியும்.’

நான் கொஞ்சம் தடுக்கிட்டேன். சட்டெனச் சமாளித்துக் கொண்டேன். ‘ஆமாம்! உங்கள் அனைத்தால்தான் எனக்குச் சுதந்திர வாழ்வு— உம்— எவ்வளும்.’

தீ புரிந்து கொண்டாய். ‘ஆமாம்... உங்களுக்கு நன்றும்பதாம். அனைத்தாம் என்று நான் சொன்னது அனைத்தாம் என்ற பொருளிலாக்கும்... உம்க்கும்...’ தீ சிவ்வாய்க்கிழை.

நான் சொன்னேன். ‘ஆமாம்... உடனடி அனைத்தாம்— அதாவது அனைத்தாம் இருட்டு முடியே வந்து உடனடி தேவிதது. தேடி அழகிறது. சுதந்திரம்.... இது ஒன்றுப் பட்டிருக்கத் தெரியாது.... அது உயிரை எங்கோ இருந்துகொண்டு இருட்டைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது.’— நம் இருவர் உண்ணியும் பொருள் பொருள் செய்து நீர் கிதித்தது. ‘ஏன் அழுதாய்?’ என்றேன் நான். ‘நீங்கள் ஏன்?’ என்றாய் தீ.

அன்று தீ உன்னைப் பற்றி எழுதத் சொன்னது, நான் வேடிக்கையாக அப்படி எழுதலாம். இப்படி எழுதலாம் என்றெல்லாம் கேட்டேன். அப்பொழுது அந்தத் கோரிக்கையை நான் நன்கு உணர்வில்லை. அன்று, என்னத்தையடிக்கும் பொது மெருகு ஏதாவது என்ற எழுத்தோடு இருந்தது நான். ஆனால் ஒன்று.... இதை உன்னைப் பற்றிய தீவிஷயம் நான் ஒன்றுகூட்டுவதில்— காட்சி யாகிய ரஸத் தேவ் உதிக்கும் வண்ணப் பூச்சி களை ஒன்றுப் பிடித்து வைத்து வண்ணக் கொலுறு சமையக் முற்படுவதில்—அவ்வகை உன்னைப் பற்றிய அந்த தீவிஷயம்— கிவித்து விட்ட உபத்திரூகித்து தேவீக்கன் பற்றப்படுவாய் சொல்லுகின்றாயே. இந்த தீவிஷயமும் பொட்டுகின்றது, தேவீக்கன் போல். ஆனால் இவற்றின் உபரிசத்தியே இப்பம் இருக்கிறது. அந்தப் போனதையே என் மனம் என் தன்மையின் சொக்கித் தெளிவாக எதி ரொளிக்கிறது: என்னவெல்லுக்கு வடிவம் கொடுக்கும்பொழுது அமை தங்களுக்குரிய இனிப்பை இழந்து விடுகின்றது.

‘நட்சத்திரமாகும் தருதி எனக்கு இல்லை. எனக்கு உருவம் இடையாது. நான் உங்களைச் சுற்றிக் காற்றாகச் சுழல்வேன். ஓயாமல் உங்களைத் தழுவிப்படி இருப்பேன். உடர் விடும் உங்கள் ஒளிக் கு வேறு யாரும் பங்குக்கு வந்து விடாதபடி நான் உங்களைப்போ சுற்றிக் சுற்றி வருவேன்.’

‘பெரிய பொருளாகக்கூடாவாக இருப்பால் போகிறுக்கிறதே. திவடி என்வொருக்குத் தான் போது.’

‘உடம் தீவிக்கலாம், குழந்தை என்ன வாய், மெகம் கருதலாம், தீவிடி தனக்குச் சொந்தம் தனக்கேதான் சொந்தம் என்று. ஆனால் ‘இரவு’ ஒன்றிலும்தான் அதன் மீது உரிமை கொண்டாட முடியும்.’

‘நீங்கள் எழுப்புகின்ற இசையை விரைக்க வடிக்க முடியாமல் விட்டாடுவது போல் உன் கவிதை வெள்ளத்தில் என் அதிவு இளை கொள்ளவில்லை.’

‘போதும், முடிந்தது. நீங்கள் தரும்பும் பேச்செல்லாம் எழுத்துக்கள் தம் ஒளி குன்றிக் கூர்மை இழப்பது போல் உங்கள் முன் வாதாட எனக்குத் தெரியாது. நிராகுத பாணியால் என்னுடன் பொரிடுவது உங்களுக்கு அழகல்ல... உம்... அதிருக்கட்டும். உங்களைப்பற்றி எழுதுவீர்களா மாட்டீர்களா?’

உன் பொருத்திய உன் முகத்தைக் கவலிக் கத்திக் கொண்டு நான் சுதிருவேன்:

‘தென் மழை சொகிற இதுமடைக்குள் விரல் விட்டுத் தேனைப் பிழித்து தாருக்கள் என்று அடம் பிடிக்கியும் தீ. நான் என்ன செய்? உன்னைப் பற்றி எழுதுகிறேன், எழுத ஆசைதான். ஆனால் எனக்கும் முடியுமா என்பது ஐயம். நவரஸங்களையே தேர்ந்த தெடுத்த சொல் முத்துக்களை வரை ஏடு களியே விதறுவேன். ஆனால் அவற்றுக்கு உயிரூட்ட என்னால் இயலுமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அன்பே! உன்னைக் குறித்து ஓராயிரம் கீடுகள் நிரப்பினாலும் முன்னுரை முடிந்திராது—’

தீ அவன் ஒளிர்த்து விட்டாய். உண்ணியே உவமை வர. உருகையில் உணர்ச்சி பொங்கக் கண்ணுக்கு நானத்தில் தழுப்பி விளக்க, தீ

**உங்கள் வாய் நாற்றமுடையது என்ற செய்தி
பரவும் போது, கடைசியில் தான் அது
உங்கள் காதுக்கு எட்டும்.**

C I B A COSMETICS

வாய் நாற்றம் பற்றிய விஷயத்தில் பாதுகாப்புடன் இருப்பது மிகமிக நல்லது. பினாகா க்ரீன் கொண்டு பற்களை ப்ரஷ் செய்ய இன்றே துவங்குங்கள். துர் வாடை அகற்றும் இயற்கைப் பொருளான க்ளோரோபைல் கொண்டது பினாகா க்ரீன். நீங்கள் நாள் முழுவதும் இளிய, தூய்மையான மூச்சுடன் திகழ அது உதவுகிறது.

**Binaca
Green**

மேலை இருப்பவன்

சித்ர. சூடாமணி

வெள்ளியே கிளம்பினேன். என்னை, எதற்கு என்றெல்லாம் எனக்கே தெரியாது. வீட்டுக்குள் உட்கார்ந்து அழத்தான் தெரியும். அடுத்த சில மீனாடிகளில் என் கால்கள் வீதியில் நடந்து கொண்டிருந்தன. நான் அவற்றைத் தொடர்ந்து சென்றேன். அப்படி எவ்வித நோக்கமோ, ஏற்பாடோ இன்றிக் கொண்டிருப்பதில் எவ்றுள் ஒரு விடுதலை உணர்ச்சி கிளர்ந்தது. மனதாயினும் ஓர் உத்தேசத்தோடு நான் செய்ய வேண்டுமா என்ன? வேராயே இல்லாமல் ஒவ்வொரு நொடியையும், அதன் புதுமையின் அநிசந்தோடு, அநிதூள்ள எதிர்பாரா உள்ளடக்கத்

தொடு. அதன் மெருகு மூன்றாம் எதிர் கொண்டவாறே வாழ்வைக் கைத்திரிடுவதில்தான் எத்தனைக கைம்! பச்சியல் சூழ்ந்ததையே உதடுகளில் காணாமல்வா மலே நிமிரென்று உறக்கத்தில் புனைகை தொன்றுமறந்தே, அதில் இது போன்ற கைம்தான் மதோ இருக்க வேண்டும், இயல்புமா?

இளையவனாய் பற்றி எத்தனை சிந்தனைகள்! இளையனில் ஏதேனும் உண்மையா? ஒரு சக்தி இந்தப் பைத்தியக்கார உயரகைப் படைத்ததென்றால் அந்தச் சக்தியும் ஒரு பைத்தியக்கார்தான் இருக்க வேண்டும். அதற்கு என்ன என்ன உயர்வுகள் பெவர்

உணும் சித்தாந்தங்களும் கற்பித்திருக்கிறனர் உலக மேதைகள்! தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் பரிதாபமா? அல்லது, தம் மேதாவிசை சத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் கொள்ளும் பொருட்டு உயரத்தில் சிலம்ப வித்தை செய்வும் சாமர்த்தியமா? தந்தை லாஷிகளின் கருத்துக்களைப் படிக்கும் போதெல்லாம் அவர்கள் அறிவு துட்பத்தை விவரித்தேன். அழகன், உயரிய, ஒரு கனவின் கதையைச் சொல்லும் திறனை ரசித்தேன். யாருக்குத்தான் அழகிய உயவு காண விசுவப்பயிற்சி? அயர்க்க உண்மையில் எழிலில் புரந்து கொண்டு நாயும் அது நம்முடைய உண்மை நினைவுருதையும் அளவுக்கு அது கவந்து போய் விடுவதும், அவ்வளவுதான். விழித்தெழுந்தால் யா நினைவு. எல்லாம் வெறும் வட்சியங்கள், 'நிரா'ிகள். உண்மை எது? யார் உண்மையர்கள்?

கெடுவில் நிறம் பதித்துவரு நான் நடந்து கொண்டே யிருந்தேன். எனக் கடிதாரம் மாரிப் பொழுது என்று கூறியது. இங்கு யன்றது வெய்யில், நீடித்த பிற்பகலாய் நீண்டுவிட்ட வெய்யில்.

பாலத்தை நெடுங்கிட்டுக் கொண்டிருந்த பொதே கூயம் ஆறு தனக்குத் தானே கட்டியார் கூறித் கொண்டது. மூக்கைக் குத்துக்குள் இழுத்து இரண்டையும் வெளியே புரட்டித் தள்ளும் தூதாற்றம்.

"மேய் பழி, எங்கே, அகாசத்தைப் பார்த்துண்டு தடக்கிறே?"

நான் குரல் கேட்டுத் திரும்பினேன். என் திரைஞ்ச் சொந்தக்காரர் சாமா. ஒரு கையில் தோய் பையிலிருந்து எட்டிப் பார்க்கும் சில காகிதங்களும் மற்றொரு கையில் இரண்டு விரல்களால் தூக்கிப் பிடித்த மேட்டி வறியுமாத அவசரமாய் நடந்து கொண்டிருந்தவர் என்கைத் திரும்பி வந்தார்.

மெருங்கிய சொந்தம் இல்லையே நன்றி ஒரு ஊரில் இருந்ததால் சந்தித்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களினால் எங்குடையது ஊட்டம் பெற்ற உறவு. வறுமையும் பெரிய குடும்பமும் தெய்வாத்தியமாகக் கஷ்டப் படுகிறவர் என்பதாக என்னைக்கு அன்றாய் பதறி அடிப்பிராயம்.

"நீங்க எங்கேயிருந்து ஸார் வாரீய்? வெயிட்டியா? காண்போயா இப்பே வெயே ஏதாவது தியேட்டரா?" என்றேன்.

"ஏன்டா! போஸ்டர்களை யெல்லாம் பார்த்தால் என் வயக்கறாய் போகக்கூடிய பாடமாகவா எல்லாம் தெரியிறது?" என்று நன்றி முடிவாயும் முகத்துக் கொடுக்கியும் எடுத்துக் காட்டும் வகையாய்த் சிரித்தார் சாமா.

"ஏன், பார்த்தா என்ன? இப்பல்லாம் எந்தச் சினிமாவானாலும் இது கதலம். இதுக்கு ஆட்சேபம் சினிமாவே பார்க்க முடியாது."

ஆமாண்டாப்பா ஆமாம். காலம் கெட்டுத்தான் போச்சு. மேலேயிருந்து ஒருத்தன் எல்லாத்தையும் கிரிச்சுண்டே பார்த்துண்டிருக்கான்."

"உலகத்தின் தீயையைப் பார்த்தால், அந்த மேலேயிருக்கிறவனின் 'லென்ஸ் அப் பிளூயர்' ரொம்பப் பலவகையாக இருக்கும் போல் தோன்றுகிறது. இப்பேயா?"

"அவனைச் சொல்ல நமக்கு என்னடா தெரியும்? நமக்குக் கஷ்டம் நீமை அப்ப லென்ஸ் படுகிறதெல்லாம் நம் கணக்கு. நம் பார்வைக்கு அவ்வளவுதான் எட்டும். அவ லுக்கே தன்மையுமில்லை, தினையுமில்லை. அவனைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாம் ஒரு விஷயமே."

"இவ்வகைக்குக் கார்த்தாவே நான் என் கடைசித் தம்பியை அடிஅடித்து அடிச்ச நொறுப்பிட்டேன். ஏன் தெரியுமா?"

சாமா என்னைக் கூர்ந்து பார்த்தார். "இப்படிச் சம்பந்தம்மாமல் ஒன்றை சொல்லியாலும் பிச்சுலுவின திரைஞ்சு சம்பந்தம் கொடுக்கண்டு வருந்து அந்ததம். அப்படித்தானே. என்டா? சொல்லு, ஏன் அடிச்சே?"

"ஒரு வண்ணத்திப் பூச்சியைப் பிடிச்ச வச்சுண்டு இதன்களை ரொம்பச் கவாசிய மாய்ப் பிச்சப் போட்டுண்டிருந்தான். அதுக் காகத்தான்!"

"சரியான காரணம் சொத்தே. சவு இருக்கப் இல்லா தவறுக்கு அடிச்சாத்தான் பரியம். நம்மனைக்கே குரூரம்தான்."

"குரூரத்தைப் பார்த்துண்டு என்னுல் சுமமாவிகுக் முடியவே ஸார்! ஒரு வேளை தானும் மேலேயிருக்கிறவனுமிருந்தால் எனக்கும் அது ஒரு கிளியாட்டாய்த் தோன்றி யிருக்குமோ என்னவோ..."

சாமா என்னை ஒரு தரம் ஏறிட்டுப் பார்த்து கிட்டி மொனமாய் நடந்தார். தானும் அவரோடு சேர்ந்து நடைபாளத்தில் நடக்க ஆரம்பித்தேன்.

"நீ தாஸ்திகனாவே ஆவீண்டு வரே."

"இல்லை, ஸார்! 'கடவுள் இப்பி'ன்று அடிச்சுச் சொல்லுமாய் நிச்சயமான நாலெட்டு' மெழுவார். ஆஸ்திகனத்தின் நாலுக்களும் உண்மையை நெருக்கு நேராய்ச் சத்திச்ச வந்தான். அந்த அளவுக்கு எனக்கு லூணம் இருக்கிறதால் நான் கொல்கிக்கிடேயே!"

"பிச்சே?"

"எனக்கு தெவுடும் பரியலெங்கறென். ஒரு தண்ணாமாவன். அவ்வளவுதான் இந்த விஷயத்தின் சொல்ல முடியும்கறென்."

"எத்தனையோ மெந்தனளின் தத்துவச் சிந்தனை..."

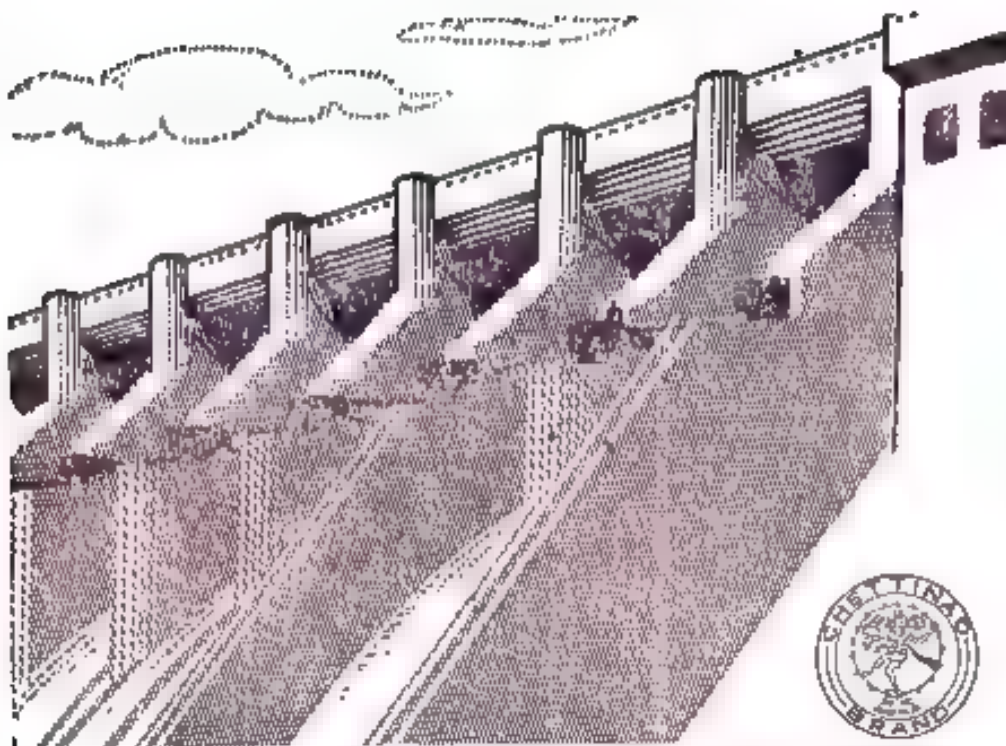
"நானும் எல்லாம் படிச்சேன். என்ன தேடினேன்னு எனக்கே தெரியாது. ஆனால் அதைப் பார்த்திருந்தால் அடைவாளம் கண்டுபிடிச்சிருப்பேன்னா மட்டும் தெரியும்."

"உலகக் கண்ணம் மிடைக்கலெங்கறே?"

"எதுவுமே என் அறிவை 'கவ்வின்' பண்ணலே."

"ஆகாசத்திலே குரியன் இருக்குன்னு உன்னை யாராவது 'கவ்வின்' என்னவனு மாக்கும்?"

"என் கண்ணுக்கு அந்தச் குரியன் தெரியவேன்னு என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் அது இவ்வாத மாதிரிதானே?"

பாசனத்திற்கு உதவும் அரிண

சேலம் பட்டினம் நதிமயக் கட்டுப்படுத்தி நீர்ப்பாசனத்திற்கும், அநிக விலாச்சாறுக்கும் வகை செய்யும் அரிணக்கட்டு

செட்டிநாடு

பிரான்ட்

போர்ட்லெண்ட் சிமெண்ட்

உபயோகித்துக் கட்டப்பட்டது
பட்டுப் போன்ற மேன்மை! உருக்கு போன்ற உறுதி!

தயாரிப்பவர்கள்:
செட்டிநாடு சிமெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

பதியு அருவலகம் சென்னை-1.

தொழிற்சாலை, புலியூர் (கருர்)

பூரண விநியோகஸ்தர்கள்:

செட்டிநாடு ஏஜென்ஸீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

5, அரண்மனைக்கொத்த தெரு, சென்னை-1

தலைகள்: 34, கரன்மேன் ராஜா ரோடு, பெங்களூர்-3

697, கன்னட பதார், என்னுருகம், கொச்சி-11

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(மெய்யுள் செ. 1)

(தீர்த்தம் 1)

உத்தம உதிர்ததையும், மொழுவையும் தடுத்த சேத்திதரு ஒரு திறத்தையும், பரபரப்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற உத்தம தையம். பர உலர்ந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. மூலிகைக்கு மூலிகை யளித்தது. ஞாபக சக்தியை அதிகரித்தது, உண்மையையும், அருககடி ஏற்படும் தன்மையையும் போக்கி தம்மதி யார் திறத்தைய அளித்தது.

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

"YOGIC CLASSES"

மது சென்னை குயிலம் போகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன
மதராஸ் பிராக்ரு: 25, மானியம் காயக் தெரு, சென்னை - 3
பெண்: 34258

பம்பாய் உதவி போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஸ்ரீ K. Y. மாரதேவன் அவர்களது மருமான் சென்னை, குகப்பிணி B. Sr. (Hons) க்ரும், துரிதெக்ஸ் எம்ப்ராய்டிங் தாபனத்தைக் கார்த்த ஸ்ரீ என். கி. ராஜன், B. Com (Hons) L.L.B. க்ரும் சமீபத்தில் பம்பாயில் திருமணம் செய்துபாடு நடப்பெற்றது

வாங்கு மணமக்கள்!

மதுரை
சென்னை
அருண்

மதாருண் ஆனாக்ரு
சென்னைக்கருத்தரு
1993 ஆன்ருவருரு
பிரசுத்தி பெற்றரு...

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்
மதுரை
1993 ஆன்ருவருரு
1993 ஆன்ருவருரு

செறிதும் இரைச்சல் கேட்டது: தாங்கள்
மெனமாய் நடந்தோம்.

"நீ எங்கே... பேரவிண்டிருந்தே,
பாவம், என் கூடவே வரவே?"

"உங்களுக்குப் பிடிக்கவேண்டி போயிட
றேன். நான் என்னக்கூட எந்த உத்தேசம்
தொடும் எங்கே போகணும்னு கிளம்பலை.
கவியா கால போன பாலையித் தடுத்துன்
டிருந்தேன்."

சாமா சிரித்தார். "அந்த விஷயத்திலே
நீ கணக்குப் புரியாத அந்த ஆண்டுவன் மாடிரி
தான் இருக்கோ! பிரபஞ்ச சிறுக்கிக்கும்
காரணமே கிடையாது...."

"அது பிரபஞ்சத்தைப் பார்த்தாலே
தெரிந்தே!..." என்று நானும் சிரித்தேன்.
"நீங்க எங்கே போறப்போ? அவ்வது
கேட்டால் அபகுணமோ?"

"நான் போகிறதே ஜோஸியாகிட்டத்
தான். அப்பறம் எஞ்சாமலது, அபகுண
மாவது."

"ஜோஸியாகிட்டமா? என்ன மிச்சே...?
பெண் கலியாணத்துக்கு ஸ்தலம்...."

"பெண்ணுக்கிடையே, என் ஸ்தலத்தைத்
தான் எடுத்துக்கொடு போறேன். என்ன
பொருள் தட்டினாய் எங்களுக்குக் கொடுத்துக்கு
மேலே கஷ்டமாய் வந்துண்டிருக்கு. மதவியை
உடம்பிக்கு வந்தது. அப்பறம் சட்டியை
மாயிப் படுத்துண்டு எங்கிட்ட வைத்திவச்
செவது. பாதத்திரம் பண்டமெல்லாம் வைக்கச்
சாப்பிட்டாச்சு. இப்ப என்னடாங்கற தும்ம
சாப்பின் வெகி பார்த்திது கம்பெனியை
மூடிடுவாபோவாண்டு பறப்பாடுக்கு. பெண்
கலியாணத்துக்குத் தலையாவே தண்ணி
குடிச்சிறேன், ஏதும் தடக்கலை. இன்னும்
ஒண்ணு ரெண்டா...."

அவர் நிறத்திலிட்டு நடுக்கம் நிதி
எரித்தார். வெளும் ஸ்பந்தோஷம்தான்? என்
கும் பரிதாபம் விரிந்தது.

"அதனாலே, இப்ப எனக்கு ஏதாவது ஸ்டாட்
டாஸே. பேரபெதாவது போகுது காலமோ
இதுகூட. ஏதாவதும் பரிசாரம் செயல்
முடியுமா, பிள்ளையே தனா மாறி கல்வ
சாவம் பிறச்சிதான் அப்படிண்டு இதை
செய்வாம். என் ஸ்தலத்தைக் காட்டிக்
கேட்டவாண்டுதான்... இப்பே பக்கத்தியே
கொண்டிருக்கேன் போட்டியில் எனக்குத்
தெரிஞ்ச ஜோஸியர் ஒருத்தர் இருக்கார்...."

ஒருவரது பித்தமில்லாத காரணத்தே தெரிந்து
விட்டு மாண்புப் பொருறு கிளம்பிவிட்டது.

"உனக்கு வேறேதும் புறோகிராம் இய்
கோணு எங்கேனு அங்கேதான் காலமேன்."

"ஓகே: ஜோஸியர் பேசும் கவரவே!
மாயத்தானே இருக்கும்!"

தாராஸ் ரோட்டிக் தன்னை மிதித்துச்
கொண்டு இருவருமாக நடத்தோம்.

மறு சந்தர்ப்பமில் அங்குள்ள ஒருநிலக்
கொண்டி மூஸ்ஸேறி வரும் ஒரு நீச்சல்
காரணம் போய் தனிபாச ஓர் ஒளி எம்மையே
தோக்கி வந்தது.

எங்கவாடி பரிசையமாண ஒளி! எத்தனை
முறை கேட்டாலும் எத்தனைப் புதிதான!
ஒளி! மனதெல்லாம் சங்கும் தப்பட்டமும்
மறங்க, போக நூக்கி கட்டமும். புனை
மணமும் நான்தான் ஒளிவ நீட்டிய உடைய
மாக காரியமில் வந்து கொண்டுருந்தது.

"பார்த்தியுளா, ஸார்! இதுதான்
விஷயம்" என்மேன் அமைதி கட்டிக்காட்டி?

"எனக்கு கொக்கிடு?"

"இப்பே போதுதே. கடைசி நிலை
இதைத்தான் கொக்கிடுவன். காரணம் காரணிக்
கஷ்டமே... காரணம் எத்தனைபோதும் சங்குத
மாயும் எத்தனையாவதாயும் வெற்றிமைய
மாகவும் இருந்ததாய்க்கூட சரி, கவியேயில்
முடியும் நிலை இதுதான். சாவம் நேரத்த
நான்கிலேயிருந்து போகிச்சுப் பார்த்தாய்
மறப்பாடுக்கு நிச்சயமாய்த் தெரிந்த ஒரே
உணர்வு "ஒரு நான் நான் சாகப் போகி
டுறேன்" எச்சிடுத்துதான். காரணமில் பற்றித்
தெரிஞ்சுக்க முடியாததோ இப்போதோ மூடிய
என்னவோ தெரியும். அந்தப் பயந்தானோ!
மத்தேதோ பெரிசு சித்தவகன், தத்துவங்கள்,
மதங்கள், "தெய்வ" அப்படியில்லா மறப்பாடு
பற்றியாய்த் தேடித் தேடி, மதாபிச்சு
சாகப் பாயும் காகமாலப் பேசுறதெல்லாம்
கடைசியில் இந்த ஒரு மகத்தான் பரத்
துக்குப் பரிசாரமாயும் ஆறுதலாகவும்
தரவே! உலகத்தில் மரணம் இப்போண்டி
செங்குருகி, அப்பறம் சித்தாந்தமோ தத்து
வமோ ஏதாவது அவசியமே இல்லை. பரி
டுக்கவேண்டு இந்த உலகத்தைப் பற்றிக் கவிய
இல்லை. சாடி இப்போண்டி மறு உலகத்தைப்
பற்றிக் கவியவில்லை. அதுதான் உண்மை!"

சாமா எனக்குப் பித்தம் கொக்கிடுவியில்,
தாண்டிப் போகிக் கொண்டுருந்த ஒளித்த
திக் கட்டத்திக்கு ஒரு முகத்தை அவர்
அண்டவானம் கண்டு கொண்டு நின்று விட்
டார்.

அந்தக் கண்ணும் உபாத்தன. நட்பின்
மரியாதைக்கு அவர் கணம் பொழுது பின்
தங்கினார்.

"நீங்கனா, மில்டர் போஸ்ஸுசாமி?
உன் குடும்பத்திலே பா...கு!" நம்பரை

திருவாரூர் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் கிழக்கிலேயே
ஒருவர் ஒருவரைச் சந்தர்ப்பமும் போதும் "நாக்
கெட்" உருவாக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறார்கள்.
"காண்டி" என்ற சிவ சிவசாமித் தந்தையர் ஒருவர்
மாயில் கவிதனார் ஒரு பரிசாரம் இன்றில்
சுமரங்குதினாண்டு சிவமேற்குந்த 47 வானம்
குழாய்களில் நிலைக்கச் செய்தாராம். இதே 40
புதிதில் 47 வானங்களும் புதிதில்கொண்டிப்
பரிசாரம் சிவசாமி கிளம்பியதுதான். அதன் கந்த
ரண கொக்கிடுவியை கிளம்பிய போன பரிசாரம்
என்னவாயிற்று என்பது இருவருக்கும் தெரியாது!

தெருவின் சென்று குரலில் அடக்கிச் சாமா கேட்டார்.

“அழுது கரகரத்த மெல்லொலியில் பதில் வந்தது. “என் யாமிந்தான்.”

“யாது! மில்லர் சண்முகமா போய்ட்டார்? அட்டா, தம்ப. முடியலையே! தேத்துக்கடி அவரைப் பார்த்துப் பேசினேனே! புதுசாய்த் திட்டியிட்டிருக்கிற ஏதோ விவாபா ஏற்பாடுகளெல்லாம் கூடச் சொல்லிவிட்டிருந்தாரே... போய்ட்டாரா?”

“போவது மட்டுமில்லே, மில்லர் சாமா! ரொம்ப... ரொம்பக் கண்ணாடியான சாவு...”

“ஏன், என்ன ஆச்சு?”

முதியவர் சண்முகம் அன்று காலை கலாவச் செல்வையில் வழக்கம் போல் அட்டொமாடிச் செல்வ மிராஸிஸ் குரூக் காசுத் தண்டலாளர்களின் மேல் விழுந்திருந்தது கொண்டு நடந்திருக்கிறது. எந்தவிதமான நன்றாகச் மற்றவர்கள் தெரிந்திருந்த ஒரு வழக்கம் அது. “தெய்தம் போடேன் வரேன். என்ன ஆயிட்ட போடுது?” என்ற அவுடலிச் சிரிப்புத் தான் எப்போதும் பதில். இன்று காலை கலாவச் சற்றுப் பிரேம விட்டது. பின்னால்தான் அதுவியிட்ட நிலை, சிறுவர் சட்டென்று ஒதுக்கியதெல்லையோ உணர்வம், ஆனால் மயில் ஒட்டத்தின் விளக்க காற்றில் முதிய உடல் பின்னாக்கு இருக்கப்பட்டு விட்டது. மயில் மோதிய வேகத்தில் அவர் அப்படியே அருகிலிருந்த ஒரு மின்சாரக் கம்பத்தில் தூக்கி எறியப்பட்டார். மடலில் பல எலும்புகள் உலுக்குகள் போடியுப் போடியாவி விட்டிருப்பதாகப் பின்னால் பிரேதச் சோதனைப்போது மருத்துவர் உறித் தெரிந்தது.

அந்தப் பயங்கரத்தின் கற்பனையில் சாமா சிறிது நேரம் ஊனமயானிப் போனார்.

“எல்லம்பெல்லாம் நொறுங்கியா போச்சு! அப்படியென்று... விசையாய்த்தான் மோதி விடுக்கணும்...”

“மோதிக்கிட்ட... கம்பம் இருக்குது, பாருங்க? அது அப்படியே ‘டீயிஸ்ட்’ ஆயிருச்சி.”

என் உடல் சிலிர்த்துச் சிலிரட்டுக் கொண்டது. சாமா அப்படியே திரும்பி வந்தி எடுத்து விட்டார், பொன்னுசாமி ஊர்வலத்தோடு சேர்ந்து கண் மறைவாகிய தெய்வம் அங்குக்குத் தெரியாது.

“அட்டாடார், என்னய்யா நடுத்தெருவிலே அகிஸ்கம் பண்ணிக்கிட்ட... நாளுக்கு போ நடக்கிற ரோடு...”

பல குரல்கள் ஒலித்தன. ஒரு வெற்றிலைக் கடைக்காரர் மட்டும், “என்ன உடம்போ பாம்பு!” என்றவாறு சாமாவுக்குச் சோடா கடைத்துக் கொடுத்தார். சாமா அதை ஊர்வலம், மெருக்கும் நுரை வறிய வறியப் பாதி அளவுக்குப் பருகி வர்ணைக் கொப்பளித்தார். குருதி வற்றிச் சாம்பி விட்டிருந்த மூக்கின் வர்ணையைத் துடைத்துக் கொண்டார். சோடாவின் வேகத்தில் ஏப்பம் விட்டவாறே சோஸையார் விவையவும் கொடுத்தார்.

எங்கத் தட்டி, தொட்டித்தது.

“அப்...ப்பா! என்ன பயங்கரம்! கேட்கிற போதே தாங்கலே...” அவர் வாய் சிறிது ஒருவாறு சொற்கள் பிறத்தன.

“எனக்கு இப்போ திடீர்னு தோன்றது, தெய்வம் இருக்குன்னு.”

அவர் பதில் சொல்லவில்லை. நானும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான்தான் போனேன்.

“இத்தனை அவல நிலையிலும் எவ்வாறென இருக்கிறேன் இருக்கு. தனக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடிய முடிவு வரப் போவதுமனு தெரிவித்திருந்த மில்லர் சண்முகம் நம் மதியம் விருந்திருப்பாரா? தான் ஏதோ சாகவதென்று நினைக்கண்டு முந்தின நான் உடல் வருக்காவத் திட்டமெல்லாம் போட்ட படி சத்தோஷமாய்ப் பேசியிருப்பாரா? நாளைக்கு ஒன்றுதான் நிச்சயம் எவ்வாறு நினைவே அந்த மரணம் எப்படி வரப் போகிறதுமனு மனதுக்குத் தெரியாமல் வச்ச அவனுக்கும் நிம்மதியைக் கொடுக்கிற ஒரு கருளை இருக்கே, தெய்வப்பலு ஒன்னு இருந்தால் அதன் இருப்புக்கு இந்தக் கருளை தான் அத்தாட்சிக்கு என்னு இப்போ தோன்றது.”

அவர் என் பக்கம் திரும்பி நோக்கிக் கொண்டிருந்ததை அன்றாடம் நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். என் மனம் அதன் இடம். இப்படியே என் நெஞ்சில் உட்கொண்டிருந்தது கொண்டு நோய் நில்ல இத்தாபுதில் ஆறுதலான தெய்விக உணர்வையே பூரிப்பில் தோய்ந்து நான் வயித்திருந்தேன்.

எங்கத் செருப்பொலியின் கலாடிப் இருவருமாய் நடுங்கி கொண்டிருந்தோம்.

“கோமாளிகவரன் போட்டைவிக்கிட்டே வந்துவிட்டோம். எந்தத் தெரு ஸார், சங்க ஜோஸியர் வீடு?”

சாமா பதில் சொல்லாமல் நம் தொல் வயித்திருந்த ஜாதகக் காலத்தில்த் தெய்விய எடுத்து இரண்டாய்க் கிழித்து, நாலாய்க் கிழித்துக் கொஞ்சம் பலம் சேர்த்துக் கொண்டு பிறகுறாய்க் கிழித்துப் பறக்கவிட்டார். கண்களெதிரே காற்றுக்குச் சிறு வெண் சிறகுகள் மூங்கித்துச் சிறு இறங்கின.

“என்ன ஸார் இது? எதுக்காக உங்கன் ஜாதகத்தை இப்படிச் கிழித்துப் பேரட்டு விட்டாக்கி?”

“நான் ஜோஸியர் வீட்டுக்குப் போதலை, திரும்பி நட. என்னோடு வீட்டுக்கு வந்துட்டு வாயோன்?”

“ஏன் திடீர்னு நீர்மாணம் மாறிப் போயிருந்து?”

“நீ இதுவரையில் கடவுள் இருக்கோ இல்லையோன்னு சொல்லிவிட்டிருந்தவன்... இப்போ திடீர்னு ‘மறைக்க வச்சிருக்கிறது தான் அவன் கருளை’ அப்படியென்று விளக்கு ஏத்தின மாதிரி ஒரு பேச்சுப் பேசிட்டே. நாறே ஆஸ்திக்கன்னு பேரு. அந்தக் கருளையை நான் நம்பவேணுமா? தாவுடித் துருவிய பார்க்க நான் முயற்சி எண்ண வாரா?”

திரும்பி நடந்தோம். வந்த வழி எங்கன் வியப்போடு பார்த்தது.

சர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடுமே என்று அச்சமின்றி இவ்வற
வாழ்க்கையை இன்பமாக அனுபவிப்புகள்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மிகவும் பத்திரமான முறை
ஆண்களுக்கு இப்பொழுது உண்டு. அதுதான் **நிரோத்**

ஆடவர்களின் உபயோகத்திற்கு உகந்த உயர்தரமான
குடும்பக் கட்டுப்பாடு சாதனம்.

நிரோத்

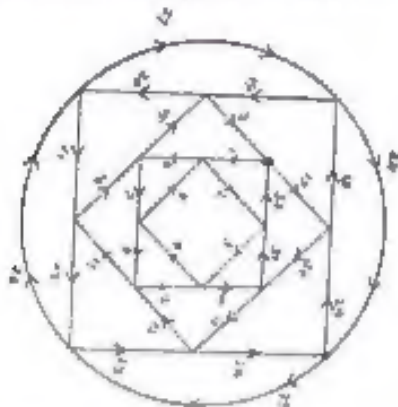
குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு

மூன்றின் விலை 15 ரூபாய்
அரசாங்க ஆதரவு விலையில்
கிடைக்கிறது.

dxvp 69/106

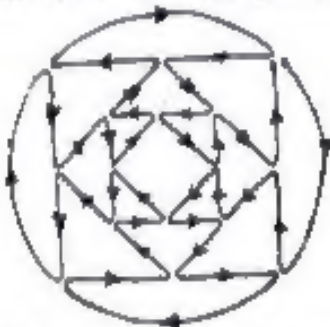
சென்ற 26-10-59 இரவு 4 மீ பக்கத் தில் வெளியான புதித்கு மற்றொரு விடை.

கொலமுத்தூர்
27-10-59

எம். எஸ். பி. தியாகராஜன்

நீங்கள் வெளியிட்ட புதித்கு இதர வேறொரு விடை கண்டு பிடித்திருக்கிறேன்.

சென்னை-24
25-10-59

எஸ். ஆர்.
பிரேம்குமார்

காத்திரி நூற்றுண்டு விழாவில் விற்பனை யாகும் சுதருக்கு அது நூலாளுதும் பட்டா ளுதும் நூபாய்க்கு 10 பைசா தான் கழிவு தரப்படுகிறது. கடந்த காலங்களில் 10 பைசா யுக்கு மேல் 30 பைசா வரையில் கமிஷன் அனுமதிக்கப்பட்டது. அவ்வளவு நூற்றுண்டு விழாவில் அதற்கு அதிகமாக கமிஷன் வட்டா ளும் அதே 20 பைசா கழிவு அளித்திருத் தாலும் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு சிறந்த நிவா ரணமாக இருக்கும். அத்துடன் சுதர் விற் பனையும் அறிவித்து நல்ல பணியையும் எதிர் பார்க்க வாயிடுவது.

நெல்வி,

24-10-59

ஜி. கே. வி. கப்ரமணியம்.

*சென்ற 23-10-59 காலை ஐந்து மணிக்கு எங்கள் வளின்னும் காஞ்சிபுரம் செல்லும் தயிழக அரசு பஸ் ஆதரவில் நீர் வந்தமைமால்

தவறிய போல் பாகையிலிருந்து பக்கத்திலே மணல் வெளியில் இறங்கி விட்டது. இன்று (27-10-59) காலை கட்டு மணி வரை அதனை எடுக்க எந்த முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. இவ்வூம் எத்தனை நாட்கள் இருக்குமோ, இதிலேயேயே. நகரில் துறைமுகம் கட்டியும் பின் மறு நாளை அந்த பஸ் கடலடியாக இறங்கப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கும்! நமக்கு நாட்களாக அந்த பஸ் சம்பாதிக்க வேண்டிய பணம் நஷ்டநடாணை! பொதுத் துறைமுகம் ஏற்படும் நஷ்டங்களுக்கு இதுவும் ஒர் உதாரணம் போலும்.

நெல்வி

27-10-59

நாகலட்சுமி

காத்திரன் கட்டி இங்கிலேண்டில் நாட் டுக்கு எதிர்க்காலமே இங்கிலே எங்கிற இந்த மந்திரத்தைப் பிளவுபட்டு நிற்றும் கால் லிலும் கட்டிக்விட இரு தரப்பினரும் சூழித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்பவர்களாய் இருந்தால் மிகவும் இனிமையாக இரு பொருத்தமான செய்திப்படுத்தத் தேடிக்கொண்டிருக்க மாட் டார்களா? ஒட்டைச் செம்பில் புவிவை ஒட்ட வைத்து எத்தனை நாட்களுக்கு உப யோகப்படுத்த முடியும்?

27-10-59

சென்னை - 1

நா. ஜெயராமன்

முன்னொரு காலத்தில் அகில இந்திய ரேடியோ நல்ல இளைக்க கச்சேரிகளை இரவு 7-45 மணிக்கு இருந்து 8 மணி வரையில் ஒலி யாப்பி வந்தது. கச்சேரிகளைக் காலாகாலத் தில் கேட்டுவிட்டு, நூல்கப் போகது சாத்திய மாக இருந்தது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக இத்தகைய இளைக்க கச்சேரிகள் இரவு 9-15 மணிக்குத் தான் தொடங்கி 10-30 மணிக்கு முடி யுண்டிவந்தன. அகில பாரத சங்கீத நிகழ்ச்சி களோ இரவு 9-30 மணிக்கு ஆரம்பித்து இரவு 11 மணிக்குத்தான் முடிவடைகிறது. இளைக்களுக்குச் சிகரம் வைத்தது போல், இப்போது எங்கே சங்கீதமொன்றில் முக்கிய மான கச்சேரிகள் இரவு 10-45 மணிக்கு ஆரம்பித்து 11-55 மணிக்கு முடிவடைகின்ற ன். இளைக்கை யார் விழித்துக்கொள் டிருந்து கேட்பது? வேலை செய்யும் நாட்களில் இளைக்கைக் கேட்டால் மறு நாள் வேலைக்கோ பள்ளிகளுக்கோ, கல்லூரிகளோ போக முடி யுமா? அல்லது இவர்கள் யாரும் இயற்கைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இங்கிலே என்பது அகில இந்திய ரேடியோ தயாரிப்பாளர் களின் கருத்தா?

இருக்கலாம். ஏனென்றும், 28-10-59 அன்று இரவு 9-30 மணிக்குச் சாத்தூர் கப் பிரமணியம் அவர்களின் கச்சேரி தொடங்கு யதற்கு முன்னால் நிலைய வித்துவான், வானொலியில் வாசித்த ராகம் நிலாம்பரி! நின்றுக்கல்.

29-10-59

எஸ். ஜெயபதி

இவ்வாறு திசு
ஒரு நாள் குழந்தை
பிறந்த முதல்
வாரத்திலிருந்து
இவன் அழகானபேர்
சாப்பிட்டு வருகிறான்.
இவ்வாறு வளர்ச்சி
பெறும்படியாக
இருக்கிறது.

ஜீய் பிபாழுது அவனைப் பாருங்கள் !

"அமுல்ஸ்ப்ரே சாப்பிட்டு உயிர்த்துடிப்புடன்
வளங்கும் இவன், நாந்தோறும் அழிவு வளர்ச்சியும்
பெற்று வருகிறான்" என்கிறார், 13 மாதக் குழந்தையான
ஜீய் பிபா தந்தை திரு. திலீப் செனபத்.

உய்க்க குழந்தையின் சாட்ட, பிறந்த ஆறு மாதங்களுக்குள் இவரும்
பாடவும், ஒரு வருடத்துக்குள் முழு உடலாகவும் அதிகரிக்க வேண்டும்.
எனவேதான் அமுல்ஸ்ப்ரே, எந்திர தூய்மைக் கூடிய சர்க்கிடு
உணவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது குழந்தையின் உடல் வளர்ச்சிக்கு
மேலும் அகலியமான புரதத்தை அளிக்கக் கொண்டுள்ளது.

குழந்தை உணவுக்கு தயாரிக்க அமெரிக்காவின் உபயோகிக்கப்படும்
உணவான சாப்பிடக்கூடிய செஸ்ஸுக்குரிய ஆணைப்பெற்ற அது.

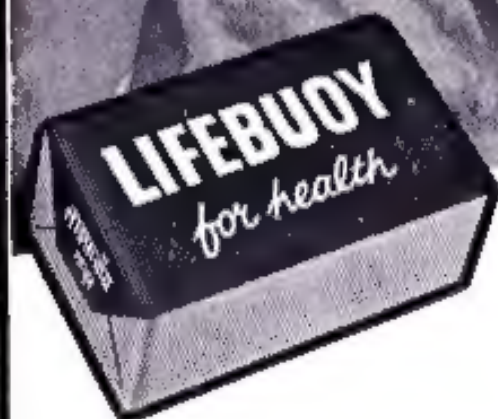
ஆயிரக்கணக்கான தாய்களும், தங்கள் குழந்தையின் பிறந்த முதல்
வாரத்திலிருந்து அவற்றிற்குத் தாய் பாடுக்கும் பதிலாகவே
அவ்வாறு உபரி உணவாகவே அமுல்ஸ்ப்ரே புட்டி வருகிறார்கள்.
அதற்குத்தான், தயாரிக்க தொடக்கிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு
உணவாகவே அமுல்ஸ்ப்ரே இவ்வாறாகவே உலர் கிறப்படியான
குழந்தை உணவாகியுள்ளது.

அமுல்ஸ்ப்ரே

தாய்ப்பாலுக்குப் பதிலாகப் புட்டிடச் சிறந்தது!

லைப்பாய்

இருக்குமிடம்: அதுவே

ஆரோக்கியம்

இருக்குமிடம்

லைப்பாய் சோப்பிலும் நீராடுவீர்...அதுவே சுதூகர உணர்ச்சியின் குற்றமும்...
ஆரோக்கிய மயர்ச்சியின் ஆலோசனம்...ஆறாறா...உல்ல சோப்பின் உண்மைகள்
யாவும் பெறுவீர், மேலும் பெறுவீர் லைப்பாய் துணையால்!

அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளைக் கழுவிக்களைவது லைப்பாய்